

Ê ... Hot Boy , Đường Tưởng Muốn Làm Gì Thì Làm Nha

Contents

Ê ... Hot Boy , Đường Tưởng Muốn Làm Gì Thì Làm Nha	2
1. Chương 1 : Ngày Chuyển Trường Của Hotboy	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3 : Lần Đầu Gặp Mặt	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5 : Bí Mật Của Hotboy Và Ngày Tận Số Của Sao Đỏ Nhi	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	8
8. Chương 8 : Lần Đầu Ở Nhà Của 1 Thành Con Trai	9
9. Chương 9	10
10. Chương 10	11
11. Chương 11 : Gặp Mẹ Của chàng	13
12. Chương 12 : Ngày Xem Mắt Của Hotboy Và	15
13. Chương 13	16
14. Chương 14 : Sự Trở Về Của 1 Người	18
15. Chương 15	19
16. Chương 16	20
17. Chương 17 :kế Hoạch Ghép Đôi Thiện Và Nhi	22
18. Chương 18 : Ngày Hẹn Hò	24
19. Chương 19 : Học Sinh Chuyển Trường Và Ngày Đối Thủ Của Thiện Xuất Hiện	27
20. Chương 20 : Chào Đón Nhịp Đập Của Con Tim ~	30
21. Chương 21	31
22. Chương 22 : Lazy Money Đây Là Ai Đây ???	31
23. Chương 23	33
24. Chương 24 : Quyết Định “khó Hiểu” Của Nhi	34
25. Chương 25	34
26. Chương 26 : Tôi Sẽ Dành Bằng Được Anh	36
27. Chương 27 : chàng Trai Mới Xuất Hiện ?!	39
28. Chương 28	40
29. Chương 29 : Cuộc Chiến Bây Giờ Mới Bắt Đầu	41
30. Chương 30 : “tôi Ko Biết”	43
31. Chương 31	44
32. Chương 32 : Sinh Nhật “vui Vẻ”	47
33. Chương 33	49
34. Chương 34	51
35. Chương 35	53
36. Chương 36	55
37. Chương 37	57
38. Chương 38	58
39. Chương 39	60
40. Chương 40	61
41. Chương 41	63

42. Chương 42	65
43. Chương 43	67
44. Chương 44	70
45. Chương 45	71
46. Chương 46	72
47. Chương 47	75
48. Chương 48	77
49. Chương 49	79
50. Chương 50 : Nhi Có Chồng ????????????	80
51. Chương 51	82
52. Chương 52	84
53. Chương 53	87
54. Chương 54	89

Ê ... Hot Boy , Đường Tường Muốn Làm Gì Thì Làm Nha

Giới thiệu

“Tôi chỉ bị ép đến đây học , tôi ghét trường học , ghét thầy , cô , ghét tất cả những thứ liên wan đến

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/e-hot-boy-duong-tuong-muon-lam-gi-thi-lam-nha>

1. Chương 1 : Ngày Chuyển Trường Của Hotboy

Tại 1 biệt thự khá lớn

Hình này đã được thu nhỏ. Click vào đây để xem hình ảnh lớn. Kích thước ảnh gốc là 867x1024.

Rầm

_Con ko muốn chuyển đến cái trường khỉ gió đó đâu _ Giọng 1 anh chàng cỡ 17 tuổi hét lên

_Hoàng Thiện , con dám cãi lời mẹ hả ? _ Người đàn bà trả lời lại với giọng câu gắt

[Thì ra là chàng Hoàng Thiện và mẹ của Chàng

_Vậy thì đưa ẹ bằng lái xe của con

_Hả Mẹ đùa với con hả _ Thiện nói với giọng cười giòn cọt

_Mẹ ko rãnh để giỡn với con , con có tin là mẹ đưa con trở lại Úc ko hả ? Mẹ tưởng đưa con về đây có thể thay đổi được tính đua xe của con , nhưng.....nhưng mẹ đã làm - Người mẹ nói với giọng câu gắt hơn lúc nãy

_Con ko cần biết , nếu mẹ muốn lấy bằng lái của con thì giết con chết đi

_Con vậy thì đừng trách ta _ Bà vừa nói vừa gọi quản gia đến

_Lấy bằng lái của thằng nhỏ đưa cho tôi

_Vâng , thưa bà chủ

Bùng...chát....xeng.....rầm

_Trứng mà bày đặt khôn hơn đá hả con trai _ Bà nói với giọng hạnh phúc trong tay phẩy phẩy bằng lái xe mang tên Hoàng Thiện

[ko bít bả làm gì thằng nhỏ]

_Ta biết con ko cang tâm , được ta có 1 điều kiện , ta sẽ tặng cho con chiếc xe mà con hằng mong ước
Mắt của Thiện sáng bừng

_Thật hả mẹ_Chưa nói xong thì bị cắt ngang

_Nhưng con phải đậu đại học _Bà mẹ nói với nụ cười khoái chí

[Già mà chảnh thấy ớn]

_Mau về nha đi , mai còn đi học sớm _ Bà quay lại vứt cho cậu một cuốn sổ
Thiện mở ra

Học Sinh Tôn Thất Hoàng Thiện được chuyển tới Học Viện Alice Rose

_ Tức chết đi được , mama gì kỳ vậy _ Thiện đang suy nghĩ , thì bỗng cười 1 nụ cười nham hiểm

2. Chương 2

_Được thôi , con sẽ ama thấy

8 giờ sáng , tại học viện mang tên Alice Rose

_Này .. Tổ Nhi _ 1 cô bé với giọng búp bê đang gọi

_Ủa Hồng _ Tổ Nhi ngạc nhiên

_Hồng gì nữa , bà đi đâu vậy hả ? để lại tôi đi một mình _ Hồng tỏ vẻ giận dữ và nũng nịu

_Sorry , tại mình bận tóm cổ mấy thằng con trai hư đốn , nên phải đi trước ấy mà _ Nhi vừa nói vừa cười , cùng cây roi trên tay

Chào mọi người , tôi là Trần Dung Tổ Nhi , người đặc biệt ghét con trai , chỉ vì , cha tôi đã để lại ẹ và tôi 1 món nợ cực khủng , tôi đã bị người đàn ông tôi tin tưởng nhất phản bội đó là những gì Tổ Nhi vừa đi vừa nghĩ .

Tại lớp 11b2

_Good Morning _ Nhi cười vừa vẫy tay với mọi người

_Ồh , chào _ mọi người đáp lại , nhưng vẫn chú ý đến cái Laptop

Nhi ngạc nhiên tới hồi

_Cái gì vậy , mà mọi người wan tâm thế _Nhi chen vào

_Nhi xem nha , nghe đồn hôm nay Con trai của nhà tài phiệt nổi tiếng toàn quốc sẽ chuyển đến trường của mình đó , trời chỉ nhìn trong ảnh thôi mà tim mình đập mạnh kinh khủng rồi , con nhà ai mà bánh kinh khủng _ Tất cả mọi người đều đồng thanh theo Hồng cùng với đôi mắt hiện hình trái tim

Còn về phần Nhi , đang đứng nhìn mọi người với suy nghĩ

Cái quái gì thế , con gái trường này điên rồ

Reng.....reng...reng

Nói xong Hồng liền chạy xuống chỗ của Thiện

_Tránh ra ...tránh ra nào _ Hồng nói và cố chen vào chỗ của Thiện

_Chào anh , em có thể mời anh xuống ăn cơm chứ _ Hồng nói với giọng nhẹ nhàng và nữ tính với khuôn mặt dễ thương [bầm sinh đã dễ thương rồi]

4. Chương 4

_Được thôi , cô bé xinh xắn và dễ thương này đã mở lời thì tôi đây sao ko dám nhận chứ _ Thiện nói với khuôn mặt giết chết bao người

Ở đâu chui ra 1 cánh tay kéo Hồng xuống và bảo

_Cảm ơn , nó bận đi ăn với tôi rồi , anh đi ăn với người khác đi _ Nhi vừa kéo Hồng vừa nói

Bỗng nhiên Thiện ở đâu chui lên nắm tay Nhi kéo lại [thằng này gan dám kéo tay Sao Đỏ] và nói

_Sao vậy , sao vậy , chẳng lẽ cô ghen nên ko muốn nhỏ bạn của cô đi cùng tôi mà chỉ có cô mới được đi cùng tôi thôi hả , vậy muốn ăn cùng tôi ko ? _ Thiện vừa nói vừa lấy tay vuốt tóc Nhi

_Buồn tay tôi ra và cách xa tôi 30 cm trước khi tôi cho anh lên nằm trên phòng y tá _ Nhi nói với khuôn mặt giận dữ

_ Hả , cô nói gì thế , con gái như cô mà đánh tôi lên phòng y tế nằm hả ? _ Thiện nói châm chọc

Bốp

Một cú đấm của Nhi khiến Thiện phải bay ra đụng đến 3 ,4 cái bàn học , khiến mọi người đều ngơ ngác nhìn

_Tôi đã nói trước với anh rồi , nhưng anh ko nghe , đừng trách tôi đây độc ác _Nhi nói với khuôn mặt ko 1 chút tội lỗi

_Cô...cô , được cô ngon lắm , cứ để đó đi thì biết , con quý

Reng , reng

Tiếng chuông vào lớp

_Nhi , em hãy lên phòng thầy hỏi chuyện _ Thầy hiệu trưởng gọi Nhi lên phòng

_Vâng , thầy có chuyện gì ạ ? _Nhi hỏi

___ Nghe nói giờ ăn trưa em có đánh 1 bạn tên Hoàng Thiện phải ko ?

_Vâng , chính em đã đánh bạn ấy , nhưng có lý do em mới đánh _ Nhi bình tĩnh trả lời

_Lý do gì khiến em đánh bạn thế _Hiệu trưởng hỏi ngạc nhiên

_Tại bạn ấy nắm tay em vào vuốt tóc em rồi nói những câu nham nhở nên em , em mới đánh bạn

_Chỉ vì vậy thôi hả ?

_Chỉ vì vậy thôi hả là sao thầy? _ Nhi cau gắt hỏi

Thầy đã hỏi em Thiện rồi , em ấy bảo là làm như vậy vì có cảm tình với em và muốn làm bạn với em , 1 người muốn làm bạn với em mà em đánh người ta là sao ? Thầy hiệu trưởng cau gắt trả lời lại

_Thằng đó à ko bạn ấy nói láo , thầy tin em hay tin bạn ấy _ Nhi hỏi bằng giọng tức giận

_Thầy tin em Thiện

Câu nói khiến cho Nhi phải cứng họng

_Bây giờ thầy phạt em , dù sao em cũng là Sao Đỏ nên thầy phạt em thế này , từ bây giờ em sẽ là bạn học cùng với Thiện , nếu bạn ấy làm điều gì xấu hoặc đánh lộn , thầy sẽ trừ điểm của em

Sau một hồi suy nghĩ lâu thì Nhi mới nhớ , hiệu trưởng có tính hay lên sân thượng hóng gió

Hiệu trưởng lên tới nơi rồi

Hiệu trưởng nhìn thấy rồi

_Lần nay mình tiêu thật rồi _Nhi nghĩ

Hiệu trưởng lên tiếng

_Các em làm gì ở đây ?

_Thiện và Bích sao ăn mặcthế này vậy ?_Hiệu trưởng chỉ tay vào Thiện và Bích nói

_Chẳng lẽ 2 em ... 2 em _Hiệu trưởng ngập ngừng

_Thầy ..thầy ko có chuyện như thầy nghĩ đâu thầy _Nhi nói với vẻ sợ hãi

_EM CÓ BIẾT THẦY ĐỊNH NÓI GÌ KO HẢ ? CHÍNH EM ĐÃ KHAI THẬT CHO THẦY RỒI ĐÓ , LÊN PHÒNG THẦY MAU LÊN _Hiệu trưởng tức giận quát vào mặt Nhi

Tại phòng hiệu trưởng

_Em là 1 Sao Đỏ , thầy luôn tin cậy vào em nên thầy mới giao cho em công việc quản lý Thiện , nhưng tại sao em lại ko làm được hử , chỉ có 1 đứa con trai mà em cũng ko lo được thì làm sao làm Sao Đỏ hử Nhi

_Em xin lỗi thầy nhưng , nhưng_Nhi ngập ngừng

_Nhưng gì ?_Hiệu Trưởng hỏi

6. Chương 6

_Nhưng em ko thích bạn ấy , em thật sự , thật sự rất ghét Thiện , nhưng thầy lại giao cho em công việc quản lý Thiện , em hỏi thầy nếu thầy được giao nhiệm vụ quản lý 1 người thầy rất ghét , thì thầy có làm được ko ?_Nhi cố gắng ngăn nước mắt chảy ra để nói

_Em ...dám cãi lại thầy hử ? 1 học sinh ưu tú là vậy hử ? Bây giờ thầy bảo cho em 1 việc , em ko còn à học sinh trường Alice Rose nữa , embị đuổi học _ Hiệu Trưởng nói với giọng dứt khoát

Nhi lúc này ko thể ngăn lại dòng nước mắt nữa , Nhi quỳ xuống

_Thầy em xin lỗi thầy , thầy đừng đuổi em đi mà , huhuhu , thầy ơi_Nhi cầm tay hiệu trưởng , khóc

Nhưng Nhi ko biết rằng bên ngoài cửa sổ Thiện đã nghe hết câu chuyện

Tại 1 căn phòng trống trong trường , có tiếng khóc của 1 cô gái , đó là Nhi , cô thật sự đã bị đuổi học rồi , Nhi ngồi trong 1 cái xô để khóc

Nhi nhớ lại những lúc bọn đòi nợ đến nhà , mẹ Nhi phải quỳ xuống bọn chúng để xin , chỉ cần nghĩ đến ỨC ĐÓ , nước mắt Nhi lại trào ra

_Con....xin....lỗi...mẹ, mẹ ơi _ Nhi nói với tiếng khóc của mình

_Nè nín đi , đừng khóc nữa , _ Ai đó đưa cho Nhi các khăn và nói

Nhi ngạc nhiên , ngược lên nhìn , bắt đầu Nhi xì khói

_Là “hắn ” là cái tên ngu đần , ***** mà mình ghét nhất _Nhi nói thầm trong miệng

_Hử , cô nói gì , tôi ko nghe , cô cảm ơn tôi hử _Thiện sát tai vào miệng Nhi

_Cảm ơn cái đầu ngu của anh , tôi ko rãnh , làm ơn tránh xa tôi ra , anh có biết vì anh mà tôi ra thế này ko hử _Nhi dấm vào Thiện và nói , nhưng những cú dấm lần này ko có đau , vì Nhi đâu còn sức lực nữa

_Tôi , tôi xin lỗi , tôi đâu biết là bạn bị đuổi học vì chuyện này chứ _ Thiện hỏi hân

_Tôi ko cần lời xin lỗi của anh _ Nhi bỏ chạy

Reng ...reng

Tiếng chuông báo hiệu giờ tan trường

Nhi thì vẫn ngồi đó ko muốn về , vì nếu về thì cô sẽ gặp mẹ , mà gặp mẹ thì.....

Ko về hả Nhi , Hồng hỏi

_Ờh , cậu về trước đi , lát nữa tớ về chứ

_Ok , bye _ Hồng vẫy tay và chạy ra khỏi lớp

1 lúc sau có người bước vào , vỗ vai Nhi

_Hồng hà , mình đã bảo lát nữa mình về mà _Nhi nói nhưng mặt vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ

_Ừa , Hồng nào ở đây , chẳng lẽ tay tôi giống con gái lắm hả ? _1 giọng nam nói lên

Nhi ngạc nhiên quay lại

_Lại là ông , cái gì nữa đây , hại tôi bị đuổi học chưa đủ , còn muốn hại tôi típ nữa hả , tên Thiện ngu kia

_Ngày làm ơn bà đừng gọi HotBoy như tôi là ngu được ko hả

_HotBOy con khỉ_Nhi ngáp ngừng

7. Chương 7

_Khỉ gì ? Khỉ khô hay khỉ nước _ Thiện cười , nói

_Hihihi_Nhi cười

_Êhhhhhh, trời sập hả trời , Nhi mà cười với tôi ư ? _ Thiện vừa nói vừa nhìn ra cửa sổ

_Nếu trời sập thì tôi và anh còn ngồi đây hả ? Nhi nói bằng giọng nghiêm khắc

_Ừa há , quên _ Thiện gãi đầu

_Nhi buồn lắm khi bị buồn học phải ko ? _ Thiện hỏi

_Định đổi chủ đề rồi gây chiến hả _ Nhi chỉ tay vào Thiện

_Oh , mà cũng đúng tôi buồn khi bị đổi học lắm , ko biết ngày mai làm sao nói với mẹ đây , cũng ko có nhà ai để quá , rồi nói dối là đi học _Nhi nói típ

_Vậy thì qua nhà tui đi _ Thiện hí hửng

_HẢAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA_Nhi há hốc mồm

_Làm gì mà ngạc nhiên dữ vậy _ Thiện nói

_Tôi chỉ muốn xin lỗi nên mới nói thế thôi _Thiện nói típ

_KO ,, Ko được đâu , con gái mà qua nhà con trai , mà lại còn là người háo sắc nữa chứ

Cái gì háo sắc hả ? Thiện hỏi bực bội

Nhi nghĩ hồi lâu rồi nói

_Nhưng nếu tôi qua nhà anh , anh phải đi học , anh ko được ở nhà cùng với tôi

_Thì chắc chắn là tôi đi học rồi , 1 ngày gặp cô 3 tiếng tôi đủ chết , ở nhà gặp cô 24 tiếng chắc tôi chết trước sổ trời _ Thiện nói với cái mặt thấy ghét

_Chắc là anh đi học đó chứ , nếu anh ở nhà thì tôi ko qua đâu nha _Nhi nói

_Ok , tôi sẽ đi học , nếu ko lại bị mama mắng thì tôi _ Thiện vui vẻ

_OH vậy thì được , nhưng chỉ 1 ngày thôi nha , và nhất định là anh phải đi học _ Nhi nhấn mạnh từng chữ

_Okkkkkk

Nhi nghĩ

_Vì bí quá nên mình phải wa nhà thằng khỉ này , nhưng chỉ 1 ngày thôi , mong ông trời phù hộ con và con xin lỗi mẹ

8. Chương 8 : Lần Đầu Ở Nhà Của 1 Thằng Con Trai

8 giờ sáng Nhi đang đứng tại 1 ngôi biệt thự choáng người

Ngôi biệt thự với 1 vườn hoa thơ mộng vây quanh , với toàn là những loài hoa mà Nhi thích

Nhi đi đến cánh cổng nhà

BíBoong...Bí.....Boong

Nhi bắt đầu bấm chuông , một lát sau , có 1 người đàn ông đã đứng tuổi bước ra và hỏi

_Cho hỏi cô là cô Nhi phải ko ? _ Ông hỏi bằng 1 giọng trùu mến

_Vâng..vâng , cháu là Nhi ạ _Nhi lễ phép nói lại

_Vậy mời cô vào , tôi có nghe cậu chủ nói lại hôm nay sẽ có 1 cô bé bằng tuổi cậu ấy sẽ đến đây , vậy chắc là cô _ Ông nói và đưa tay mời Nhi vào

_Ai ... cậu chủ , ủa ai vậy ta _ Nhi ngạc nhiên

_Là tui nè , tui là cậu chủ đó _ Từ trong nhà Thiện chui ra

_Anh.....anh..làcậu chủ...hả _ Nhi sửng sốt

_Chẳng lẽ cô chưa thấy người trẻ tuổi là cậu chủ hả _Thiện hơi bực bội nói

_Thấy , thấy hoài àh , ở trên phim Hàn Quốc áh _Nhi nhí nhảnh đáp lại

Lúc này cô mới nhìn kỹ Thiện , cô chỉ gặp Thiện trên lớp với bộ đồng phục trường học , đây là lần đầu tiên Nhi thấy Thiện mặc áo bình thường , chiếc áo ngắn tay và 1 chiếc áo sơ mi ở ngoài , chiếc quần hơi bụi với chiếc nịch đầy vẻ nam tính

_Trông cậu ấy bảnh thật khi mặc đồ bình thường nhĩ _Nhi nghĩ

_Ngày cô ko vào nhà sao đứng nhìn tôi ngơ ngác thế hả _Thiện nói

Nhi ngạc nhiên hoàng hồn lại thì cô thấy mặt của Thiện chỉ cách Nhi 1 cm

_Dà , làm cái gì mà đứng sát người ta quá vậy hả _ Nhi lấy tay đẩy Thiện ra

_Ai biểu cô nhìn tôi ngơ ngác quá , hay là cô thích tôi rồi hả ? _Thiện cười nói

Nhi như bị tổ ong chích , cô tức muốn chết , khói xì ra ở khắp người Nhi

_Ai thích anh hả ? Về nhà soi gương lại bị , đồ Thiện ngu _ Nhi rượt Thiện khiến Thiện chạy vòng quanh nhà

_Ok , tôisợ..cô ...quá..rồi ..đừng rượt tôi nữa _ Thiện vừa thở vừa nói

_Lần này tôi tha cho , lần sau thì liệu hồn đấy _Nhi chống tay nói

_Con gái gì mà khỏe hơn con trai vậy trời _ Thiện nói thảm trong miệng

_ÁHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH _Nhi hét lên

_Cái gì vậy ? _ Thiện ngạc nhiên hỏi

_Sao..sao giờ này anh còn chưa đi học _ Nhi nhìn Thiện nói
_Trời tưởng chuyện gì , chuyện đó mà cô cũng khiến cô hét to như vậy hả ? Thật ra hôm nay tôi đi học nhưng tối hôm qua .
[Trở lại tối hôm qua]
Reo...reo...reo
Điện thoại nhà Thiện reo lên
_Alo _Mẹ Thiện bắt máy nói
_Vâng , vâng , tôi sẽ nói lại với nó , làm phiền thầy gọi qua , cảm ơn thầy nhiều _ Mẹ Thiện nói vui vẻ
Cụp , Mẹ Thiện gác máy

9. Chương 9

Cốc ...cốc..cốc , mẹ Thiện gõ cửa phòng của Thiện
_Cửa ko khóa _ Thiện nói vọng ra
_Mẹ gõ cửa thì con nên ra mở cửa ẹ chứ “cửa ko khóa ” là sao hả _ Mẹ Thiện cầu nhàu
_Được rồi , lần sau con sẽ làm , mẹ có chuyện gì sao _ Thiện chau mặt hỏi
_Ngày mai là ngày Lucky của con đó _Mẹ cười
_Lucky???
_Ngày mai con được nghỉ học , vì nhà trường bận tu sửa lại cái gì đó _Mẹ cười nói
_ÔH YEAH _Thiện hét lên
_Ôh yeah cái con khỉ .Con vui lắm khi nghỉ học hả _ Mẹ Thiện đứng dậy hỏi
_Đúng vậy _Thiện vui vẻ đáp lại
[Trở lại ngày hôm nay]
_Chuyện là như thế đó _ Thiện nói
Nhi thì đứng trơ người ra chảy mồ hôi toàn người
Vậy hôm nay trường nghỉ học hả ? Nhi hỏi
_Ừm _ Thiện gật đầu
_Hahaha vui quá _ Nhi cười lớn lên rồi nhảy quanh nhà
_Nhỏ này bị khủng hoảng hả trời _ Thiện nghĩ
_Sao cô vui quá vậy , chẳng lẽ cô cũng chán đi học hả _ Thiện hỏi
_Chán đi học cái đầu anh , hôm nay trường học nghỉ thì tôi có thể ở nhà đủ lý do , chứ đâu cần phải ở nhà anh , mừng quá còn gì _ Nhi hớn hờ nói lại
_Sax , thì ra là vậy , mình cũng đỡ , ở nhà 1 mình sướng hơn là có thêm 1 con nhỏ phá rối _Thiện thầm nói
_Tôi về đây , dù sao cũng cảm ơn anh _ Nhi vẫy tay và nói
_Ok _Thiện cũng vẫy tay nói lại
Nhưng khi ra trước cổng nhà , mặt của Nhi biến sắc , ko còn là vui vẻ trước kia mà là lo lắng
Thiện ngạc nhiên hỏi

__Chuyện gì vậy , cô ko muốn về hả
 __Cánh cổng ...cánh cổng__Nhi ngập ngừng
 __Cánh cổng thì sao
 __Cánh cổng nó ...nó bị khóa rồiiiiiiiiiiiiiiiiiii__Nhi hét lên
 Lúc này thì đến Thiện cũng lo lắng chứ chẳng riêng gì Nhi
 __Cô đùa hả , đừng đùa kiểu đó nha __ Thiện cố gắng cười
 __Đùa cái đầu anh , anh tới đây xem thì biết __Nhi quát
 Thiện chạy tới cánh cổng , đúng là cánh cổng bị khoá cứng ngắc
 __Sao vậy trời , cánh cổng nhà mình trước đây đâu có bị như vậy __ Thiện ngạc nhiên
 __Bây giờ làm sao đây __ Nhi lo lắng
 __Còn làm sao nữa , vào nhà tôi đi __ Thiện bình tĩnh
 __Ko phải chứ , con chỉ mới vui được 1 chút , ông trời ko tàn nhẫn đến nỗi , cướp đi niềm vui của con chứ __
 Nhi nhìn lên trời và nói
 Bỗng nhiên trời nổi mưa , khiến Nhi chưa kịp chạy vào nhà thì đã bị ướt đầm
 __Đúng là nhỏ khùng , vào nhà ko chịu , đứng ngoài đó làm gì ư ư ướt chứ __ Thiện cầm ly nước và cái khăn
 đưa cho Nhi
 __Anh thì hay lắm , 1 đứa con gái dám bước vào nhà 1 thằng con trai dễ như thế ko hả ?__Nhi tức mình nói
 lại
 __Tất nhiên là vào rồi , cô có biết cô gái nào cũng muốn bước vào nhà của tôi dù chỉ là 1 lần ko hả ? Cô may
 phước lắm đó__ Thiện nói
 __May phước cái cùi chỏ , phước nào ko phước , chứ phước này tôi ko dám nhận __ Nhi trề môi nói
 Xoạc

10. Chương 10

Nhi sửng sốt khi bỗng nhiên Thiện dành lấy cái khăn từ trên tay cô và lau khô cho cô
 Nhi giật mình nhẩy sang một bên
 __Cảm ơn anh , nhưng để tôi tự lau được rồi __ Nhi bối rối
 __Cô đừng hiểu lầm tôi chỉ giúp cô lau khô thôi , chứ ko có ý gì __ Thiện cười
 Nhi cố gắng đổi chủ đề
 __Vậy tôi đi tham quan nhà anh đây , lâu lâu mới có cơ hội được tham quan nhà người giàu __Nhi nói và
 chạy xuống bếp
 Nhi thật sự đứng người khi thấy phòng bếp nhà Thiện còn to hơn cả nhà của mình , với bộ bà ghế phòng
 ăn ko sang trọng nhưng chúng tạo nên cho căn phòng ấm áp với 5 chiếc ghế , 3 cái bên này và 2 cái bên kia
 , và 1 đĩa cherry đặt giữa bàn
 Ở trên là 1 chiếc đèn chùm false rất đẹp
 Sau khi ngắm nghía xong phòng bếp , Nhi chạy ra phòng khách nhưng chẳng thấy Thiện đâu cả , Nhi ngồi
 phịch xuống chiếc ghế salon mềm mại
 5 phút sau , Nhi thấy lâu quá nên chạy lên lầu , trên lầu là 1 không gian thoáng mát , rất tuyệt , Nhi
 chạy vào 1 phòng để xem , cô thấy 1 chiếc điều khiển rất lạ , Nhi cứ tưởng chiếc điều khiển đó là điều

mở TV nên Nhi bấm đi bấm lại . Bấm chiếc điều khiển xong Nhi nghe tiếng nước chảy đằng sau lưng mình . Nhi liền quay lại thì , thì thấy Thiện đang tắm trong phòng mà cửa gương thì trong suốt , Nhi đỏ mặt hoảng hồn lấy tay che và quay đi chỗ khác , Nhi liền lấy cái điều khiển để bấm lại như cũ nhưng ko được , cô quay mặt lại thì , Nhi đã thấy thân hình của Thiện , Thiện thật sự rất bảnh khi đang tắm , Thiện cũng có 1 thân hình thật quyến rũ và rắn chắc , 1 cơ thể khỏe mạnh ko chút mỡ thừa . Nhi nhìn xuống và

_Ôi ko , mình đang làm cái quái gì thế , chạy ra khỏi đây thôi _ Nhi thầm nghĩ

Nhi vội vàng vớt cái điều khiển rồi chạy xuống lầu

Vừa xuống lầu cô đỏ mặt và lấy cốc nước lúc nãy Thiện đưa để uống , chưa uống xong thì

_Cô ngồi đây nãy giờ hả _ Thiện bước xuống với mái tóc ướt nhem

Sặc

Nhi bị sặc nước vì Thiện hỏi bất ngờ

_Cô ko sao chứ , uống nước từ từ thôi chứ uống gì nhanh vậy , kiếp trước ko có nước uống hả _ Thiện nói

_Tại .. tại tôi khát nước _ Nhi chùi miệng nói lại

_Sax , cái gì cô cũng cãi được _ Thiện nói

Sau khi dọn dẹp xong “bãi chiến trường” sặc nước của Nhi 2 người đi ra phòng khách , Thiện thì lấy cuốn truyện tranh ra đọc còn Nhi thì ngồi bên kia

Vèo....vèo

Không khí yên lặng quá khiến Nhi phải mở miệng

_Này _ Nhi gọi

_Gì _ Thiện nói nhưng vẫn chú ý đến cuốn truyện tranh

_Cái chuyện lúc trước _Nhi nói

_Chuyện gì

_Chuyện ở trên sân thượng , anh với nhỏ Bích ..._Nhi nói

_Àhh chuyện đó hả có gì sao ? _ Thiện hỏi

_Anh làm chuyện đó lần đầu hay là_Nhi chưa nói hết thì Thiện chen vào

_Ko phải lần đầu đâu _ Thiện cười

Êhhhhhhhhhhhhh. đừng nói là Nhi ngập ngừng

_Êh gì mà êh , đó chỉ là sở thích của tôi thôi

_SỞ THÍCH HẢAAAAA ? _Nhi hét lên

_Cô có biết trong ngày hôm nay tôi nghe cô hét lên 3 lần rồi ko hả _Thiện bịt lỗ tai và nói

_Sở thích kinh dị , quái gỡ , buồn mửa _ Nhi nói cau mày

_Im đi , cô là ai bày đặt dạy đời tôi hả ? Thiện quát và trườn mền lên đầu

_Anh ..._Nhi chỉ tay vào Thiện

Một hồi sau khi Thiện mở mền ra thì thấy Nhi đã ngủ

11. Chương 11 : Gặp Mẹ Của Chàng

Chap 6 : Gặp mẹ của chàng

Thiện mở mền ra thì thấy Nhi đang ngủ , Thiện nghĩ

_Qua nhà người ta mà ngủ say như heo _Thiện nhắm mắt

Nhưng ko hiểu sao Thiện cứ muốn nhìn Nhi

_Con bé này dữ , cũng chẳng xinh lắm ,vậy mà khi ngủ trông đáng iu sao ấy _Thiện mỉm cười và nghĩ

OOOOOOOOOOO

Nhi vừa dậy và giang tay lên ngáp

Nhi bất chợt nhìn Thiện và hỏi

_Này bị sáng hử ông , tự nhiên ngồi cười 1 mình

_1 ngày cô ko móc họng tôi được là cô chết hử , bà chằn kia _ Thiện vênh mặt nói

_Tôi ko phải bà chằn và tôi cũng chưa ngu vì lấy tay móc vào cái họng bẩn của anh , OK _ Nhi cũng vênh mặt nói lại

_Đúng là con nhỏ này ăn cái quái gì mà 1 khi nói với ai , là nó làm người khác cứng họng à _ Thiện lắc đầu suy nghĩ

_Mà ko biết mấy giờ rồi ta ?_Câu hỏi của Nhi làm Thiện giật mình

_Chờ xíu , để tôi xem _ Thiện vứt mền xuống và chạy vào phòng

_2 GIỜ RỒI _Thiện hét vọng ra

_2 giờ ư , ko biết cái cổng nó mở được chưa nữa _Nhi nhìn ra ngoài và nghĩ

_Tôi gọi người tới sửa cách cổng rồi , lát nữa họ tới cô đừng lo _Thiện nói

_Ồhh.....mà công nhận nhà người giàu có khác , nhìn mà chóng mặt , anh ở trong nhà này mà ko chóng mặt hử _ Nhi nhìn lên trần nhà và hỏi

_Vậy cô có muốn ở 1 ngôi nhà giống như vậy ko _Thiện hỏi lại

_Hỏi 1 câu ngu , ai mà ko muốn ở ngôi nhà như thế này chứ _Nhi vẫn nhìn lên trần nhà và nói

_Vậy làm girlfriend của tôi , rồi chuyển thành vợ tôi , rồi làm cô chủ của ngôi nhà này _ Thiện đi tới sát miệng vào cổ Nhi kiss và nói

Nhi bất ngờ đến độ đứng yên như tượng ko nhúc nhích

Thiện kiss lần xuống gần ngực cô , thì Nhi mới vùng ra

_A..nh....anh ..làm cái quái gì thế hử , anh có tin tôi giết anh ko hử ?_Nhi vừa nói vừa ôm lấy cổ áo của mình

_Vậy mà tôi tưởng , tôi có thể thực hiện được ước mơ của tôi là chiếm lấy cô , nhưng mà tôi đã lầm nhĩ _Thiện cười đều và nói

Trong mắt Nhi bây giờ trước mặt cô chỉ là 1 tên háo sắc một con cáo đói muốn chiếm thấy thịt người chứ ko phải là con người nữa

Nhi đi đến gần Thiện

Bốp

_Cẩn thận đi , tên háo sất kia , và rồi nói thêm 1 lần nữa đừng -bao-giờ-xuất-hiện-trước-mặt-tôi-nữa_Nhi
tát vào mặt Thiện 1 cái như trời giáng , và nói nhấn mạnh từng chữ

Nhi chạy ra ngoài , mặt cho cánh cổng có khóa cô cũng lấy chân của mình để đá cách cửa cứng ngắt
Bíp....bíp...bíp

Cánh cổng tự nhiên mở ra và 1 chiếc xe bóng loáng , cực đẹp chạy vào , Nhi tránh ra cho chiếc xe đó
đi vào

Cửa xe mở ra , 1 người phụ nữ sang trọng với chiếc váy lễ hội và chiếc áo lông chồn khoác ở ngoài

_Cô bé là?_Người phụ nữ nhìn Nhi và hỏi

Nhi cúi đầu chào lại và chưa kịp nói gì hết thì

_Mẹ , nhỏ đó ko liên quan gì đến nhà mình đâu , nó là nhỏ đưa báo đó _Thiện vội vã chạy ra nói

_Mẹ...mẹ của Thiện ư , cô ấy đẹp thật nhỉ , như công chúa vậy _Nhi nhìn mẹ của Thiện và nghĩ

_Đưa báo ư , đâu phải , con bé đưa báo là con bé khác chứ đâu phải bé này , với lại con bé mặc
đồng phục cùng trường với con mà và điều đặc biệt cô bé này rất dễ thương _ Mẹ Thiện nhìn Nhi nở
1 nụ cười thân thiện và nói , khiến Nhi mắc cỡ

_Dễ thương cái đầu lâu , dữ như quỷ_Thiện vừa nói vừa xao vào má

Nhi nháy Thiện như muốn tới phang cho “thằng đó” 1 gậy

_Má con bị làm sao vậy , sao mà đỏ thề _Mẹ Thiện nhìn vào má của Thiện và nói

Lúc này Nhi cúi đầu và hồn bay đi đâu rồi [vì sợ quá mà]

Thiện nhìn qua Nhi và cười 1 nụ cười khoái chí

_Nhỏ đó làm đó mẹ _ Thiện chỉ tay qua Nhi

Mẹ Thiện nhìn sang Nhi và hỏi

_Là con làm hả ?

_Dạ.....dạ _Nhi hơi sợ hãi

_Good Job _ Mẹ Thiện ôm lấy Nhi vào nói

_Giỏi lắm cháu , lần đầu tiên có người dám đánh thằng quậy này _Mẹ Thiện nói tip

Thiện lúc này há hốc mồm nhìn Mẹ mình và Nhi nhưng muốn chui xuống hòm nầm

_Cháu vào nhà chơi , và có thể gọi bác là bác Diệu [tên của mẹ Thiện]_Mẹ Thiện dẫn Nhi vào nhà
Mẹ Thiện và Nhi nói chuyện , ăn cơm

—

4 giờ chiều

_Dạ thưa bác cháu về _ Nhi lễ phép vào Mẹ Thiện

_Ừhmm lần sau tới chơi tiếp nha _Mẹ Thiện cười và nói

_D..ạ _Nhi nói như ko chắc chắn lắm

Ra khỏi nhà Thiện đóng cửa lại và ôm chầm lấy Nhi

* * *

12. Chương 12 : Ngày Xem Mắt Của Hotboy Và

Thiện ôm chăm lấy Nhi và nói

_Cho dù cô dữ đến đâu , nhưng khi cười trông cô đáng iu lắm , cười nhieu lên nhé

Nói xong Thiện bước vào nhà còn Nhi thì bước về nhà

Về đến nhà Nhi

_Ồh , con về rồi hả Nhi _Mẹ Nhi cười nói

_Vâng _Nhi thần thờ người

_Nhi con bị làm sao vậy , mặt con đỏ và thần thờ quá vậy [tại lúc nãy Thiện nói vậy mà]

_Ko...ko sao đâu mẹ _Nhi lắc đầu cho tỉnh táo

_Đừng nghĩ đến tên khốn đó nữa , sao mình cứ nghĩ đến tên đó thế _Nhi lấy tay cốc vào đầu mình

_Vậy à , vậy vào nấu cơm rồi ăn , học bài đi con _Mẹ Nhi cười

Tại nhà của Thiện

_Thiện ngồi xuống , mẹ hỏi cái này _Mẹ Thiện gọi Thiện

_Có gì ko mẹ _Thiện hỏi

_Con có thích con bé đó ko ?

_Ai ? _Thiện ngơ ngác

_Cô bé hồi chiều này đó _Mẹ Thiện nói

_Àhh , nhỏ đó hả , mẹ có rảnh ko hồ chuyện ko bao giờ xảy ra vậy , nhỏ đó ko phải mẫu của con ,

“điện“ , “nước” ko có mà [chắc các bạn hiểu nghĩa điện , nước nhĩ] _Thiện nói

_Vậy hả , vậy ngày mai sau giờ học , đến nhà hàng Kimoto , và nhớ phải ăn mặc chỉnh tề , hiểu ko hả ? _
Mẹ Thiện nói rất hung dữ

_Có chuyện gì mà bắt con phải mặc đồ đảng hoàng _Thiện ko hiểu và hỏi

_Cứ nghe lời đi mai con sẽ biết _Mẹ Thiện nói và đi lên lầu

_Cái gì vậy trời _Thiện bực bội

Sáng ngày mai

Nhi đang đi vào trường thì Thiện cũng vào

_Chào , bà chằn _Thiện giơ tay , chào

Nhưng Nhi thì cứ né mặt Thiện , và đi ngang qua Thiện mà ko nói lời nào

Thiện ngạc nhiên ngoáy đầu lại nhìn và nghĩ

_Ủa , sao vậy ta , chẳng lẽ vì tối hôm qua _Thiện cười

Cứ như thế Nhi cứ né mặt Thiện ngày hôm nay

Reng.....reng

Tiếng chuông báo hiệu kết thúc 8 tiết học

Thiện đi ra khỏi trường

_Mời cậu chủ lên xe _1 đoàn người mặc áo đen đứng trước mặt Thiện

_Tôi ko muốn đi , tránh ra _Thiện bực bội

Lúc này Nhi bước ra và thấy cảnh đó

Nhi núp sau cái cây và nghe ngóng

_Bà chủ đã nói chúng tôi ko thể cãi lại , xin đừng làm khó chúng tôi _Bọ áo đen nói

_Vậy thì đừng trách nha _Thiện vút cặp xuống và chuẩn bị đá bọn chúng thì

_Áhhhhhhhhhh, mấy người làm gì vậy hả _Chưa bị đâm được bọ áo đen thì Thiện thì bọn chúng nắm chặt tay vịn ra đằng sau rồi

Thiện bị tóm bỏ vào xe

_Đồ khùng , công tử bột mà bày đặt đánh với đám , giờ bị tóm rồi đó _ Nhi thầm nói và đặc biệt là Nhi nghi bọn áo đen đó là bọ bắt cóc

Nhi liền đón taxi chạy theo chiếc xe đó

13. Chương 13

Chiếc xe dừng ngay một nhà hàng 5 sao lớn

_Ủa , bắt cóc sao vào nhà hàng _Nhi nghĩ

_Mời cậu chủ xuống xe _ 1 người mặc áo đen nói

Thiện vùng vẫy và đi xuống

Nhi đi theo Thiện vào nhà hàng và Thiện vào căn phòng

_Con đến trễ đó Thiện _Mẹ Thiện đã ngồi đó sẵn

Bước vào phòng Thiện thấy 1 cô gái cỡ bằng Thiện , 2 người 1 đàn ông và 1 đàn bà và mẹ ,

_Thiện con ngồi bên cạnh cô gái này đi _ Mẹ Thiện dịu dàng nói

_Vâng _Thiện vâng lời và ngồi xuống bên cạnh cô gái mà mình ko biết

_Công nhận , anh đẹp trai thật _Cô gái đó nói

_Oh.....cảm ơn _ Thiện nói với giọng chán nản

_Thiện nghe mẹ nói đây , cô gái này sẽ là vợ sắp cưới của con

Sẽ là vợ

Sẽ là vợ

_Ủa , mình nghe lầm ko vậy _Thiện nghĩ

_Mẹ ...mẹ nói cái gì thế , cái gì mà vợ chứ , con mới 17 tuổi mà _ Thiện hoảng hốt

_17 tuổi thì 17 tuổi , mẹ ko wan tâm , con phải lấy con gái của tập đoàn Kimoto _ Mẹ Thiện gay gắt

_Con có bạn gái rồi , _Thiện bình tĩnh nói lại

_Vậy bạn gái con đâu , gọi tới đây mẹ gặp _Mẹ Thiện nói

Thiện bí quá , tại Thiện đâu có bạn gái

Vừa lúc đó thì Nhi nhảy vào cùng 1 đoàn cảnh sát

_Tên bắt cóc giờ tay lên _ Nhi nói

Không khí trở nên ảm đạm , tự dưng ở đâu chui ra con nhỏ khùng

Nhi nhìn Thiện và phát hiện mình đã lầm nên nói

_Xin lỗi , thành thật xin lỗi _Nhi cười gượng và lui ra

Nhi vừa lui ra thì Thiện dứt lấy tay Nhi , lấy tay đưa mặt Nhi lên và kiss vào môi Nhi

Khiến ọi người ở đó trợn tròn mắt nhìn lẫn cả mẹ của Thiện

Còn Nhi thì cố đẩy ra nhưng ko được

_Bà Diệu chuyện này là thế nào vậy ? Tại sao ?Chúng ta coi như ko có chuyện gặp mặt này _ Người đàn bà giận dữ hỏi mẹ Thiện

_Bà Kim Bớt nóng , để tôi hỏi thằng Thiện _ Mẹ Thiện cố làm người đàn bà kia bớt nóng

Lúc này Thiện mới chịu thôi kiss Nhi và ôm chặt cô nói

_Xin giới thiệu , đây là bạn gái của tôi

_Thiện , con đùa àhh , hôm qua con nói là Nhi ko phải là mẫu người của con mà _ Mẹ Thiện nhìn Thiện

_Hôm qua là hôm qua , hôm qua con nói Nhi ko phải mẫu người của con , nhưng hôm nay cô ấy sẽ trở thành mẫu người của con

Bây giờ người đàn ông và người đàn bà và đứa con gái mới bỏ đi ko thêm nói 1 lời

_Ngày anh là cái quái gì thế hả _Nhi vùng vằng

_Cô giúp tôi được ko hả _ Thiện quay lại Nhi để nói

Bỗng nhiên

_HAHAHAHAHA _ Mẹ Thiện cười lớn

_Ai chứ bé Nhi thì mẹ hài lòng , mẹ cũng chẳng ưa gì gia đình Kimoto _ Mẹ Thiện nói

_Mẹ làm như vậy để con nói thật ẹ biết bạn gái của con là ai , chứ có người mẹ nào ngu đến nỗi ép duyên con trai của mình đâu _ Mẹ Thiện cười nói

_Hảaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa_Thiện và Nhi há hốc mồm

_Nhi con là bạn gái của nó đúng ko _ Mẹ Thiện hỏi

Nhi nhìn Thiện , Thiện như cầu xin Nhi là giúp Thiện , tính Nhi là người tốt nên

_Vâng , con là bạn gái tên khùng này _Nhi chán nản trả lời lại

NewYork

Rengreng.....reng

Điện điện thoại reo lên

_Alo, Alex đây _ Giọng 1 cô bé cỡ 13 tuổi

_Vâng , vâng

Cúp , người đó cúp máy

Sân bay NewYork

Thưa hành khách cô muốn đi đâu ?_Người tiếp viên nói

_Việt Nam _Người đó nói lại

_Vâng

14. Chương 14 : Sự Trở Về Của 1 Người

Tại sân bay Việt Nam

Có 1 cô bé ăn mặc rất giống con trai

Cô mặc quần hiphop rộng , áo thun ngắn tay và chiếc áo sơ mi khoác ở ngoài

_Taxi , taxi _ Người đó vẫy tay đón 1 chiếc taxi

_Cháu đi đâu _Người tài xế hỏi

_Chở cháu đến địa chỉ này _ Người đó đưa tờ giấy cho tài xế

Chiếc xe nổ máy và bắt đầu đi , trên xe người đó luôn nghi

_Đã 10 năm mình ko về Việt Nam , cảnh vật đã thay đổi rất nhiều lần cả sân bay cũng khác với ngày đó

Chiếc xe dừng lại tại nhà của Thiện , người đó bước vào nhà và vứt chiếc vali xuống nền chạy lên lầu

và gọi

_Mẹ , mẹ ơi , con về rồi _ Người đó chạy hết tốc lực lên lầu và gọi

_Mẹ , mẹ hả ??? , Chẳng lẽ là _ Mẹ Thiện ngạc nhiên vội chạy xuống

Mẹ Thiện chạy xuống , bà đã gặp người đó , toàn thân bà bỗng nhiên tê cứng , tay bà run , bà sắp khóc

_Mẹ , là mẹ phải ko _Người đó hớn hử nói

_Tr..... , Cuối cùng con cũng về , Trân , cuối cùng con cũng về _ Bà chạy lại ôm người đó

Thật ra người đó là ai , tại sao gọi mẹ Thiện là mẹ

Tại trường học của Nhi và Thiện

_Này bà nghe trường nói gì chưa _ Hồng hớn hử chạy lại hỏi Nhi

_Nghe gì _Nhi bình thản trả lời lại

_Con lạy mẹ , mắt mẹ đuôi , tai mẹ điếc hả _ Hồng nhăn mặt nói lại

_Mà là chuyện gì _ Nhi quay mặt lại hỏi

_Bà ko thấy mấy tụi con gái nhìn bà hả _ Hồng nói

Nghe Hồng nói , Nhi nhìn xung quanh thì đúng như lời Hồng nói , bọn con gái đang nhìn cô bằng con mắt tia chớp và tức tối , Nhi cảm thấy toát mồ hôi

_Ồhh , đúng he , từ khi tôi trở lại trường học bọn con gái lúc nào cũng nhìn tôi bằng con mắt đó , tại sao vậy _ Nhi hỏi thẳm trong tai của Hồng

_Trời ơi , tôi tưởng chuyện này bà hiểu rõ lắm cơ mà _ Hồng ngạc nhiên

_Hiểu rõ cái đầu của cậu , hiểu rõ rồi hỏi bà làm gì hả _ Nhi cốc đầu Hồng

_Áhh , đầu , thì chuyện bà và HotBoy trường mình đó , bà là bạn gái của Thiện _ Hồng hỏi

_Má ơi , đứa nào nói ác thế _ Nhi sững sốt

Ở đâu từ sau lưng cô , có 1 cánh tay ôm lấy cổ cô và nói

_Xin chào , gà con của anh [Má ơi , nổi da gà]

Nhi giật bắn người nhảy khỏi ghế

_Anh ở đây làm cái quái gì thế hả , anh ở lớp bên kia mà , tên Thiện háo sắc _ Nhi xì khói nói

_Tại anh nhớ em nên mới qua đây , ko được hả bạn gái _ Thiện nói kèm 1 nụ cười cực kỳ cute
[Cho mình nói thêm 1 tý , từ khi Nhi đi học lại , Hiệu Trưởng đã chia 1 lớp thành 2 , Thiện 1 lớp và Nhi

15. Chương 15

1 lớp , chỉ có những môn Hóa Học , 2 lớp mới gom lại thành 1]

Thiện nói khiến Nhi đỏ mặt và bọn con gái tức chết

Reng.....reng

Tiếng chuông báo hiệu hết giờ giải lao

Cửa mở ra cô giáo bước vào

_Hôm nay lớp chúng ta sẽ có bạn mới và là 1 người đặc biệt nha , vào đi em _ Cô giáo nói

Bước vào là 1 cô bé cỡ 12, 13 tuổi

Từ khi cô bước vào , tất cả mọi người đều ngạc nhiên tột cùng lẫn cả Nhi và Thiện , còn có người thì thầm

_Ko phải chứ , con bé mới 12, 13 tuổi mà sao chui vào lớp 11 này

_Đây là học sinh mới của chúng ta , chắc các em ngạc nhiên vì cô bé quá nhỏ tuổi đúng ko , nhưng
cúng ko có gì ngạc nhiên lắm đâu , cô bé này mới từ Mỹ trở về , ở Mỹ cô là học sinh giỏi được
đưa lên thẳng lớp 11 mà ko cần thi , nên cô quyết định về Việt Nam để học _ Cô giáo giọng dặc
giới thiệu về học sinh mới .

Từ lúc cô bé đó bước vào , Thiện cứ nhìn cô và nghĩ

_Con bé đó là , sao mà nhìn quen thế , khuôn mặt đó , vóc dáng đó sao quen
quá _ Thiện bần khoản

Cô bé tên là Trân , em có gì muốn nói cho cả lớp ko , Cô giáo nói

_Vâng , em lần đầu mới về Việt Nam , mong các anh , chị giúp đỡ nhiều _Cô nói và cười

_Em ngồi ở chỗ gần bàn của Thiện nhé _ Cô giáo nói

_Dạ

Cô đi xuống và nở nụ cười thật tươi với Thiện và ngồi xuống

Nụ cười đó khiến Thiện bất ngờ

_Bây giờ là môn Hóa , các em mở sách trang 14

_Cuối cùng cũng đến giờ ra về _ Nhi giang tay lên nói một mồm

Bước ra sân trường Thiện thấy cô bé đó bước đi

_Nhìn đằng sau cô bé đó , thật sự rất giống_Thiện nhìn theo cô bé và suy nghĩ

_Này , anh làm gì mà ngơ ngác ra thế hả _ Nhi vỗ vai Thiện

Thiện giật mình quay đầu lại

_Àhh , ko có gì , đi đâu đó , về hả ?_Thiện hỏi

_Hỏi 1 câu lãng xẹt , ko về chứ đi đâu _ Nhi nói lại

_Thôi thôi về đây , ko rảnh nói chuyện với anh _ Nhi vừa đi vừa nói

_Khoan đã _ Thiện gọi lại

_Gì

_Tới đây _Thiện vẫy tay gọi Nhi lại

Nhi đi đến và

Chụt

Thiện kiss và má của Nhi và nói

_Về cẩn thận nha _Thiện nói

Nói xong Thiện bỏ chạy để lại Nhi đang đỏ mặt và bốc khói

—

Tại nhà của Thiện

_Con về rồi đây _ Thiện tháo giày và nói

_Uh , con về rồi hả _ MẸ Thiện nói

_Mẹ_Thiện nói

_Cái gì , con _ Mẹ Thiện nói

Hôm nay lớp con có học sinh mới , nhưng con bé đó chỉ mới 13 tuổi và đặc biệt là nó rất giống

Thiện ngáp ngừng

_Giống ai ? _ Mẹ Thiện hỏi

_Giống....., mà chắc là ko phải đâu , thôi con lên lầu đây _ Thiện nói rồi chạy lên lầu

16. Chương 16

Sáng ngày mai

Tại lớp học

_Bây giờ , điểm danh nha _ Cô giáo chủ nhiệm nói

_Nhi

_Có

_Hồng

_Có

_Thiện

_Có

_Đăng

_Có

-Trân

_Có

_Àhh mà Trân , họ của em là gì , tên đầy đủ của em là gì ?_Cô hỏi

_Dạ là Tôn Thất Bảo Trân

_Hả ? Tôn Thất Bảo Trân ư , cùng họ với Hoàng Thiện _ Cả lớp ngạc nhiên kể cả cô giáo chủ nhiệm

Thiện nhìn Trân và nghĩ

__Họ Tôn Thất rất hiếm người có , nhưng tại sao cô bé này__Thiện ngập ngừng khi nhìn thấy chiếc băng đô trên tay cô

__Chiếc băng đô đó , chính là chiếc băng đô đó , tại sao cô bé này lại có chiếc băng đô này __Thiện kinh hoàng nghĩ

Thiện đứng dậy và nắm lấy tay Trân , nói

__Tạisao ,

em lại có chiếc băng đô này __Thiện nhìn Trân hỏi

Lúc này Trân cười lớn và nói

__Hahahaha, trông mặt anh buồn cười quá , băng đô này là anh tặng em mà anh ko nhớ hả , ANH HAI

__Anh hai , Anh.....hai , __Thiện nhắc lại

__Đúng , anh hai , __Trân cười

Ký ức như đổ ụp về Thiện

Thiện có 1 đứa em gái , nhưng từ nhỏ mẹ đã cách ly 2 anh em Thiện ra , chiếc băng đô đó là Thiện làm tặng em gái mình nhân ngày sinh nhật 2 tuổi của nó .

Thiện vừa buồn nhưng cũng vừa mơ hồ

__Em là em gái của anh __Thiện nhìn Trân hỏi lại

__Yes , yes và yes , anh còn nghi ngờ chứ gì , vậy thì em nói cái này , ở bên tay phải của anh có 1 cái bốp và lúc nhỏ anh__Chưa nói xong Nhi bị Thiện bịt miệng

__Thôi đủ rồi cô , đủ lắm rồi , im dùm con đi cô __Thiện vừa cười vừa nói

Thiện mở tay ra và ôm Trân vào lòng

__Đúng là em gái của tôi thật rồi , cái miệng lanh chanh , hay mách lẻo đó là ko ai khác ngoài Alex cả __Thiện cười

__Ừa , mà em tên Alex mà , đổi Bảo Trân hỏi nào vậy __Thiện giật Trân ra và hỏi

__Ồhhthì..... , đây là chứ có phải là Mỹ , đâu là Alex với Alit trời __Nhi gãi đầu nói

__Mà công nhận , anh hai lớn lên đẹp trai quá xá __Trân vỗ vai Thiện và nói

2 Anh em nói chuyện mãi mà ko để ý rằng

, cô giáo , bạn bè , Nhi đang nhìn Thiện và Trân , bởi sự vui vẻ của 2 người cũng khiến cho cả lớp vui theo .

__Ừa , nghe nói anh có bạn gái trong lớp này , ai vậy __Trân bỗng nhiên hỏi khiến Thiện và Nhi giật bản mình .

__Hỏi gì kỳ vậy mày , hỏi câu khác đi __Thiện hét vào mặt Trân

__Mình nhớ lúc này là mùa hè mà sao có mưa phùn trời __Trân chùi mặt và nói

Giới thiệu nhân vật mới

Tôn Thất Bảo Trân : Em gái của Hoàng Thiện , là 1 cô bé vui vẻ , tính tình thì y chang con trai , đồng phục nữ của cô là quần chứ ko phải váy , tại từ nhỏ đến giờ chưa bao giờ mặc váy , đoạt đai đen karate ở Mỹ , nói là 2 anh em chứ Thiện và Trân gặp nhau nhiều nhất là 2 lần lần thứ 1 là ngày Trân sinh ra và lần thứ 2 là ngày tiễn Trân ra sân bay để bay sang Mỹ , Trân là 1 cô bé mạnh mẽ

lý do cô được đưa sang Mỹ là vì , dòng họ Tôn Thất chỉ để con trai nối nghiệp chứ ko để con gái , lý do được chuyển về , nghe lời mẹ dặn về để [xem truyện sẽ rõ]

* * *

17. Chương 17 :kế Hoạch Ghép Đôi Thiện Và Nhi

Tại nhà Thiện

Reoooooooooooooooooooooooooooo

Tiếng chuông đồng hồ báo thức phòng Trân reo lên

- Này“Ròm”[biệt danh Thiện đặt cho Trân, tại Trân ròm quá], dậy mau Ròm, tai mày bị điếc hả ? ko nghe thấy chuông reo hả ?- Thiện chơi nguyên 1 lèo, làm Trân phải lấy gối bịch tai lại

- Shut up, are you crazy ?, please let me sleep, out side [dịch lại, Câm mồm, anh bị điếc hả ?, làm ơn để tôi ngủ, ra ngoài] - Trân làm nguyên 1 lèo tiếng anh, khiến Thiện cứng mồm

- Àhh, bày đặt nói tiếng anh, tiếng em hả mày ? để đó rồi xem nhá - Thiện thăm nói rồi cười

1 nụ cười nham hiểm

-

1 Tiếng sau

- Oh My Goddddddddddddddddddddddd, Má ơi, trễ giờ, trễ giờ kinh khủng, anh hai sao ko gọi mình chứ - Trân hoảng hồn nhảy xuống giường hét lên rồi, chạy vào phòng tắm đánh răng, rồi rửa mặt , thay quần, áo

-

5 phút sau, Trân phóng trượt ba - tanh từ nhà bay qua cổng [sao giống phim võ thuật quá]

chạy vèo sang bên kia đường, chạy với 1 tốc độ nhanh khủng khiếp

-

- Cuối cùng cũng tới trường, cầu mong cô chưa vào lớp - Trân vừa nghĩ vừa chấp tay cầu nguyện

Vào đến lớp, Trân thấy cô đã tới, nên phải đi cửa sau, cô xách chiếc giày ba - tanh lên

và cúi thấp người xuống đi vào lớp

- Bảo Trân

Một giọng nói khiến Trân phải rùng mình nhìn lên

- Là bà cô đó, bà cô có biệt danh khó tính và dữ giằn nhất trường, má ơi, làm sao đây - Nhi nghĩ và nhăn mặt, vừa lúc đó cô nhìn “tên” đã khiến cô ra nông nổi này

- Anh hai mắc dịch, để xem em làm gì anh đây - Trân nghiêng răng nhìn mặt Thiện

- Trân, sao giờ em mới đi học hả

- , em đã bỏ dở nửa tiết học của cô, đi ra ngoài lớp đứng đi - Bà cô

quát lên

- Em đến trễ là tại vì, em mới từ Mỹ về, giờ giấc ngủ ở bên Mỹ khác bên nên em mới ngủ dậy trễ

mong cô thông cảm cho em - Trân nói rõ mồn một chữ và nhìn thẳng vào mặt của bà cô

Cả lớp đều ngạc nhiên, vì Trân là người đầu tiên dám cãi lại bà cô khó tính đó, kể cả Thiện

- Em Cô ko biết ở Mỹ em học làm sao, nhưng đây là chứ ko phải là Mỹ, lần này cô tha, lần sau đừng trách, ngồi vào chỗ của em đi - Bà Cô quát lên và đập bàn nói với Trân

Trân vội chạy xuống bàn mình ngồi và

- Sao mình thấy sồn gai ốc vậy chài - Thiện rùng mình thầm nghĩ và xoay người lại

- Anh chờ đấy nhé, Tên anh hai xấu quách - Trân thầm nói với Thiện

-

Reng.....reng.....reng

Giờ giải lao bắt đầu

- Chị Hồng, cho em hỏi - Trân vỗ vai Hồng nói

- Ủa Trân, có gì sao - Hồng hỏi

- Chi Nhi là bạn gái của anh Thiện nhà em đúng ko - Trân hớn hử hỏi

- ÀỜ.....thì.....- Hồng lấp bắp

- À, Ờ, thì là cái gì - Trân nói

- Ồhh, nhưng phải giữ bí mật nha - Hồng nói

- Oke, no problem - Trân nói lại

- Đúng là Thiện đã công nhận Nhi làm bạn gái, nhưng Nhi thì, ko quan tâm đến chuyện đó, còn Thiện thì cũng làm lơ lun - Hồng nói thầm trong tai Trân

Trân nhăn mặt suy nghĩ một lát và nói

- Gọi anh Đăng đến đây giùm em - Trân nói

- Làm gì vậy - Hồng ngạc nhiên

- Thì cứ gọi đi, lát nữa tụi mình bày chuyện - Trân khoan tay nói

- OK

-

Sáng ngày mai

- Tại sao anh lại ở đây ???- Nhi hỏi

- Câu này tôi hỏi cô mới đúng - Thiện nói lại

- Tôi ở đây là vì hôm wa nhỏ Hồng dặn tôi vậy - Nhi nói

- Tôi thì thẳng Đăng có chuyện muốn nói, nên hẹn tôi ở đây - Thiện nói

[Ngày hôm qua]

- Nhi, mình nhờ cậu cái này - Hồng nói

- Cái gì - Nhi hỏi lại

- Ngày mai cậu đứng ngay công viên Chim Cánh Cụt được ko - Hồng nói

- Đúng đó làm gì - Nhi hỏi ngạc nhiên

- Thì cứ đứng đó đi, làm ơn mà nhòa, bạn thân - Hồng năn nỉ

- Ờ, được - Nhi đồng ý nhưng cũng vẫn ko hiểu

-

- Thiện, ngày mai mày đứng ở công viên Chim Cánh Cụt được ko ? - Đăng nói

- Làm cái quái gì ở đó - Thiện hỏi lại

- Tao có chuyện muốn nói - Đăng nói

- Chuyện gì, nói ở đây đi, ngày mai làm gì - Thiện hơi bực

- Ngày mai là ngày mai, nhớ đến đó - Đăng nói và chạy ra ngoài

[Và ngày hôm nay]

- Nhỏ Hồng đang nghĩ cái quái gì thế

- Thằng khỉ Đăng, muốn làm gì đây

Thiện và Nhi trầm nghĩ

- Nhưng đứa chủ mưu ở đây, ko ngoài ai khác, Tôn Thất Bảo Trân

- Con nít, con non gì mà cái gì gì gì cái gì cũng biết là sao trời - Thiện và Nhi cùng 1 suy nghĩ

- Bây giờ làm sao đây, đi về hả - Nhi hỏi

- Thôi, bây giờ tôi cũng rảnh, tôi sẽ đi chơi với cô, dù sao 2 đứa mình cũng là bồ bịch mà - Thiện ôm cổ Nhi nói

- Thả tôi ra, làm cái gì vậy hả - Nhi hất tay Thiện ra và nói

- Thôi, mình đi xem cine [phim] đi - Thiện nói

- Ồhh, dù sao tôi cũng rảnh, xem thì xem

Nhưng 2 người ko biết rằng sau lưng 2 người

- Good Job, 2 người làm giỏi lắm - Trân đứng phía sau Thiện và Nhi nói

- Good Job, con khỉ gió - Đăng và Hồng cùng nói

- Gì vậy trời, sao hôm nay 2 người hợp gu với nhau vậy - Trân nhìn 2 Hồng và Đăng nói

- Ko hợp gu mới lạ, mày có biết hậu quả của 2 đứa tao sau khi làm nhiệm vụ của mày ko hả - Đăng chán nản nói

- Ok, don't worry, tui sẽ lo cho 2 người - Trân quàng cổ 2 người ngồi xuống nói

18. Chương 18 : Ngày Hẹn Hò

Tại rạp chiếu phim

- Này cô thích xem thể loại phim gì, lãng mạn, trinh thám, hành động hay là phim cấm trẻ em dưới 18 tuổi - Thiện vừa cười vừa hỏi Nhi

- Anh thử nhắc lại xem 1 lần nữa xem, phim gì, cấm cái gì - Nhi vừa nói và quay lại nhìn Thiện bằng con mắt ngọn lửa

Thiện sơ toát mồ hôi, quay sang chị bán vé

- Chị cho em 2 vé xem phim gì lãng mạn, tình cảm nha - Thiện đưa tiền cho chị bán vé và nói

-

5 phút sau Thiện và Nhi đi vào phòng xem phim và trên tay 2 người cầm 2 gói bắp ngô rán

- Cô ngồi đây đi - Thiện nói

- Ủhhmm - Nhi nói lại

Tén tèn ten

Phim bắt đầu chiếu

- Em yêu anh nhiều lắm anh biết ko ?, ko ai có thể ngăn cản em yêu anh được

- Anh cũng vậy, anh cũng iu em nhiều lắm

Cái này là trong phim nói ra chứ ko phải Nhi với Thiện nha

- Đây, ko biết diễn viên chắc giỏi lắm nhỉ, ai cũng hôn được, ai cũng nói iu được, hay thật, ko hổ danh là diễn viên, lớn lên tôi cũng muốn làm diễn viên đó- Thiện vừa ăn bắp ngô vừa cười và nói

- Sao im re vậy, - Thiện quay qua Nhi hỏi

Thì thấy Nhi đang ngủ gật lên gật xuống

- Trời ơi, ko phải chứ, lúc này mà ngủ được hả trời - Trân ở đâu nói lên

- Suyt, im coi - Hồng và Đăng bịt miệng Trân lại

Thiện bất giác nghe thấy tiếng nói quen quen liền quay lại thì ko thấy ai cả, Thiện lắc đầu khó hiểu

- Cô đứng là heo, ở đâu cũng ngủ được - Thiện chỉ ngón tay vào mũi Nhi và nói

Bỗngưng Nhi ngã đầu vào vai Thiện, làm Thiện bất ngờ

Nhưng Thiện cũng để yên cho chiếc đầu “heo” của Nhi dựa vào vai mình, chính Thiện cũng ko hiểu sao mình lại làm như vậy

- Anh Đăng, chị Hồng ra ngoài em nói cái này - Trân nói nhỏ với 2 người và chạy ra ngoài

[Ở ngoài]

- Cái gì - Đăng hỏi

- Lúc này 2 người thấy gì chưa, Ông Thiện với Chị Nhi - Trân cười lớn và nói

- Nhỏ này khủng kực nặng rồi - Hồng và Đăng nghĩ

Trân cố nhịn cười và nói típ

- Bây giờ sẽ là kế hoạch típ theo - Trân nói

- Kế hoạch gì nữa - Hồng nhăn mặt hỏi

- Kế hoạch đưa 2 người đó lên giường - Trân cười nham hiểm và nói

- Whattttttttttt , CÁI GÌIIIII , MÀY-RÀNH-HẢ-NHỎ-TRÂN

Hồng và Đăng bây giờ như ở dưới địa ngục, 2 người há hốc mồm và quát và mặt Trân

- Ủa lộn, ko phải xin lỗi, lỡ lời, ko phải lên giường mà là để họ-KISS-nhau - Trân vội vã xin lỗi và nói lại

- Đây, con quý, tụi tao tha ày, coi như mày mới từ America về chưa rành tiếng Việt nhé, lần sau mà làm tụi tao đau tim như vậy thêm 1 lần nữa thì coi như mày ngày đó là ngày tận số của mày ghen Trân - Đăng với khuôn mặt giận dữ nói với Trân

- Xin lỗi mà- Trân cố nài nỉ 2 người đó

Lúc này phim đã hết Nhi và Thiện đã ra ngoài

- Trốn ...trốn - Trân vội chạy vào 1 gốc cây ngồi
- Cô thấy phim đó có hay ko - Thiện hỏi Trân
- Àthìờ.....ừ.....cũng được - Nhi lấp bắp 1 hồi lâu mới nói
- Có 1 câu bình luận mà cũng kéo dài thời gian, cô có xem đâu mà bảo là cũng được - Thiện tỏ vẻ giận dữ nói
- Thì tôi cảm giác như vậy, với lại có bao giờ tôi xem phim đâu, mỗi lần xem phim là tôi buồn ngủ - Nhi tỏ vẻ có lỗi nói với Thiện
- Thôi ...thôi....đừng tỏ ra cái mặt như vậy, mà cô đói chưa, muốn ăn kem ko - Thiện hỏi Nhi
- Ăn kem, ăn kem hả, đi đi ăn nhanh - Nhi kéo tay Thiện chạy đi
- Nhìn cái mặt của ‘heo’ khi nghe thấy chuyện ăn uống kìa, mừng thấy sợ- Thiện nghĩ
-

10 phút sau

Tại quán kem

- Chị cho em ly kem chocolate, còn anh, anh ăn gì - Nhi hớn hở gọi kem và hỏi Thiện
- Thôi, khỏi cần lòng tốt của cô, tôi ko ăn - Thiện nhìn Nhi nói
- Sax, ko quan tâm - Nhi nói
- Soạtsoạt ...sột....sột
- Nhi ăn từ ly kem này đến ly kem khác khiến Thiện lóe mắt luôn
- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, no quá, cảm ơn anh đã cho tôi ăn kem nhe - Nhi vỗ vào bụng mình và nói
- Khoan đã, trên mặt cô dính gì kìa, ngồi yên đó đi - Thiện nói
- Thiện nói và vương miệng vào má Nhi liếm 1 cái, làm ọi người, Trân, Hồng và Đăng phải ngạc nhiên
- Mặt của cô dính Chocolate nên.....- Thiện nói
- Nhi đỏ mặt quay đi, một hồi sau cô quay lại và nói ,
-Cảm ơn anh, nhưng lần sau anh nói để tôi tự làm ko cần anh phai làm chuyện đó đâu - Nhi ngại ngừng nói
- Hihihhi, cô cũng biết đỏ mặt hả - Thiện cười và nói
- Im đi - Nhi hét vào mặt Thiện
- Thôi cũng muộn rồi, tôi về đây, dù sao cũng cảm ơn anh đã đả tôi ăn kem - Nhi nói nhưng ko nhìn vào mặt Thiện
- Oki, cô đi về cẩn thận, - Thiện nói
- Khỏi cần anh lo - Nhi nói lại
- Lúc này Nhóm của Trân đã giải tán [tại nắn 2 người này quá]
- Thiện và Nhi mỗi người đi 1 ngã
- Trên đường về nhà, Nhi luôn nghĩ đến chuyện Thiện làm với Nhi và đỏ mặt

Cạch

- Áhhhhhh- Nhi hét lên có vẻ hơi đau

Chiếc giày guốc của Nhi bị trặc, Nhi cố nín khóc để đứng lên, nhưng cô ko đứng được và nước mắt cứ rơi

- Bạn ko sao chứ - 1 giọng nói ấm áp hỏi và đưa cho cô chiếc khăn

- Ồhh, ko sao - Nhi nói và ngước mặt lên

Mình đang ở đâu, thiên đường hay địa ngục, trước mặt cô 1 người con trai bằng tuổi cô với khuôn mặt cực kì là baby và cute kinh khủng, với khuôn mái tóc cũng khá giống với Thiện màu đà, và đôi mắt màu đỏ

ThịchThịch

Tim Nhi đập lên, lần đầu, là lần đầu có người làm tim Nhi đập lên

Tại sao ? Tại sao ?

* * *

19. Chương 19 : Học Sinh Chuyển Trường Và Ngày Đối Thủ Của Thiện Xuất Hiện

- Bạn ko sao chứ, hình như bạn đau lắm thì phải- Chàng trai đó nói và đưa chiếc khăn cho Nhi

- Àhh.....ko sao, cảm ơn bạn quan tâm - Nhi nói nhưng mắt thì vẫn nhìn chằm chằm vào Chàng [nói vậy thôi chứ Nhi cũng là con gái mà, phải mê trai đẹp thôi]

- Vậy à, bạn có cần mình đưa về nhà ko ? - Chàng tận tình hỏi

Lúc này Nhi mới bừng tỉnh sau 1 hồi ở “ Thiên Đường ” ,

- Thôi, ko cần đâu, tôi tự đi cũng được mà, ko cần..... - Chưa nói xong thì con người của Nhi đã nằm vón vện trên tay của Chàng

- Đây...này...khoan đã, anh làm cái gì vậy ? - Nhi vùng vẫy hỏi

- Ko sao đâu, mình ko xấu như bạn nghĩ đâu, đừng lo, mình sẽ bế bạn về nhà, mình nghĩ bạn đau lắm, con trai mà để con gái đang đau chân đi bộ về được, như vậy thì đâu phải là đàn ông - Chàng nói và cười, nụ cười ấm áp trong đêm lạnh

Nhi nghe nói vậy, cũng động lòng liền để Chàng bế cái thân “ heo ” của mình về

-

- Dừng ở đây được rồi ..- Nhi lên tiếng

- Vậy nhà bạn ở gần đây hả ? - Chàng hỏi

- Ừ,nhà mình ở đằng kia [Đằng kia đâu mà đằng kia, xa lắc à, Nhi xạo hoài]- Nhi chỉ tay về phía trước và nói

- Vậy để mình bế đến đó cho - Chàng cười nói

- Ko cần đâu, còn có 1 đoạn mà, làm phiền cậu nhiều rồi - Nhi cố nhảy xuống khỏi tay Chàng

Nghe nói thế ,Anh ấy cũng đành để Nhi xuống

- Vậy bạn đi về cẩn thận nha - Chàng nói và vẫy tay chào tạm biệt

Nhi cũng vẫy tay theo

Cuối cùng Nhi cũng đi bộ về trên tay cầm chiếc guốc Nhi vừa “ tiến ” nó ” ra đi ” , trên đường cô luôn nghĩ về Anh chàng đó và chợt thốt lên

- Ôi, mẹ ơi, quên hỏi tên anh ấy rồi lâu lâu mới có cơ hội, đúng là nhỏ ngu - Nhi gõ vào đầu mình, nhăn nhó nói

- Mà thôi đi, hỏi cũng làm được gì cơ chứ- Nhi buồn bã nói típ

Nhi vội nhìn xuống đôi tay mình

- Chiếc khăn, chiếc khăn tay, mình quên trả lại cho anh ấy rồi - Nhi nhìn vào tay mình nói

Về đến nhà, Nhi tắm rửa rồi vội chạy lên phòng đóng cửa lại, nằm phịch xuống giường

- Ờ hèm..... - Nhi thở dài rồi chìm và giấc ngủ lúc nào ko hay, vì ngày hôm nay là ngày mệt mỏi của Nhi vì đi hẹn hò với tên Thiện “ háo sắc ” đó và cũng ngày hôm nay cô gặp được 1 chàng trai tốt .

Reng.....reng

Điện thoại nhà Nhi reo lên

Nhi bắt máy và hỏi

- A....lô [Còn mơ ngủ] - Nhi gãi đầu nói

Ở bên kia đầu dây hét lên

- NÀY, “ HEO ” CÔ CÒN MUỐN NGỦ ĐẾN KHI NÀO NỮA HẢ, TỈNH DẬY MAU CHO TÔI ĐƯỢC KO [Thì ra là Thiện] - Thiện hét vào điện thoại

Nhi lấy bông nhét vào lỗ tai mình và giơ điện thoại ra cách ra 4 cm

- Này, anh muốn tôi móc họng anh ra ko hả, muốn phá giấc ngủ của tôi thì cũng đợi thời cơ đi nhé - Nhi nói và cúp máy

- Khoan đã, khoan đã, tôi chưa nói hết, nếu 10 phút nữa cô ko có mặt tại trước cổng trường thì đừng trách tôi chạy qua nhà cô để để lời cô đến trường nhé, NHÌN ĐỒNG HỒ ĐÊ, ĐỒ CON “HEO” HAM NGỦ - Thiện 1 lần nữa hét lên

Lúc này Nhi mới vội vã nhìn đồng hồ và xông vào phòng vệ sinh

Chát, bang, rầm [Ủa sao đánh răng mà giống đánh lộn quá vậy trời]

-

10 phút sau, tại cổng trường

- Hahahaha, cô là người ngoài hành tinh đó hả, cô có soi gương trước khi ra ngoài ko vậy - Thiện cười lớn và hỏi

- Anh cảm thấy vui lắm khi làm tôi ra thế này hả - Nhi tức tối hỏi

Bây giờ hình dáng của cô ko còn là Sao Đỏ của hằng ngày mà thay vào đó là khuôn mặt với 2 con mắt bầm, chiếc áo nhăn nhó, mái tóc giống mấy người bị giật điện [các bạn tưởng tượng ra chưa]

Tại lúc nãy ở phòng vệ sinh, hấp tấp quá, ngã trong phòng tắm giờ ra vậy đó

- Còn kíp giờ đó cô vào phòng vệ sinh của trường chỉnh trang lại đi - Thiện cố nhịn cười nói

- Cảm ơn, khỏi cần anh nhắc tôi cũng làm vậy

Nói rồi Nhi chạy thẳng vào phòng vệ sinh

-

Tiếng chuông vào lớp reo lên

Cạch, tiếng mở cửa

Cô giáo bước vào và theo sau là 1 chàng trai

- Ồhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh - Cả lớp ồ lên khi thấy Chàng Trai ấy vào

Nhi nhìn lên bực giảng và

- Haaaaaa, koko phải chứ - Nhi ngạc nhiên thốt lên

- Lớp chúng ta lại có học sinh mới rồi - Cô giáo nói

- Bạn này tên là Đặng Quang Hải Triều, hôm nay bạn ấy sẽ là bạn mới của các em - Cô giáo đưa tay về phía của Triều và nói

- Mời em xuống ngồi ghế gần Thiện - Cô nói

Triều mỉm cười rồi bước xuống, còn đằng sau là những ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống Triều

Đứng lại tại bàn của Nhi, Triều cúi xuống và hôn lên má Nhi 1 cái và nói

- Tụi mình lại gặp nhau rồi nhỉ

Khiến cả lớp đều ngạc nhiên và tất nhiên “ tặng ” cho Nhi những ánh mắt “ ngọt ngào ” nhất

Nhi đỏ mặt và người Nhi bồng tê cứng suốt buổi học

- Toi thiệt rồi, đối thủ của anh hai xuất hiện rồi, gây cần ghê - Trần ngồi ở bên cạnh bàn cười hả hê và nói

Giờ giải lao

- Anh hai ko cảm thấy khó chịu lúc sáng nay hả - Trần cầm bịch sữa đập mạnh và Thiện và nói

- Im đi, mày rãnh quá, tao với nhỏ Nhi đâu có quan hệ gì mà phải tỏ ra khó chịu chứ - Thiện nhăn mặt nói

- Ồhh, ko có quan hệ gì hết - Trần nhái lại Thiện

Lúc đó, bên nữa kia của sân thượng

- Cậu ăn gì chưa, cùng ăn với tớ nhé - Triều nắm tay Trần lôi lên sân thượng và nói

- Mình ăn ở căn tin được rồi, ko sao đâu, cậu cứ ăn 1 mình đi - Nhi hất tay mình ra khỏi Thiện và nói

- Sao cậu luôn cố né tránh mình vậy [hỏi vậy cũng hỏi, hỏi mấy đứa con gái trong trường đi, bít liền à] - Triều buồn bã hỏi

- Thì..... Mình đâu cố né tránh bạn đâu, tại...tại ...- Nhi đỏ mặt nói

Triều lấy tay mình đưa lên á Nhi và nói

- Vậy thì ăn cùng mình nhé

- Nàyyyyyyyyyyyyyyyyyy.....

30

[Hiện tại]

- Nụ hôn này ko giống như những nụ hôn trước đây, nó nhẹ nhàng, ấm áp và ẩn chứa điều gì đó như là Tôi Xin Lỗi - Nhi nghĩ

5 phút sau

Thiện bỏ Nhi ra

- Sặc.....sặc.....sặc- Nhi ho như kiếp trước chưa được ho

- Đây, ko sao chứ, đừng nói với tôi là cô nín thở nha??- Thiện trở mặt nhìn Nhi

Nhi đỏ mặt

- Cái....cái.....cái này là tại anh, tự nhiên chụp tôi bất ngờ rồi hôn, anh hôn mà ko xin phép tôi hả???, anh chết chắc rồi- Nhi nói và giơ tay lên đập vào ngực Thiện

Nhưng đâu dễ như vậy, Thiện chụp tay Nhi lại và nói

- Tôi ...xin...lỗi về..chuyện lúc nãy

- - Nhi ko nói gì cả mà nhìn mặt Thiện

21. Chương 21

- Mặt tôi có gì hả??- Thiện lấy tay sờ mặt mình

- HiHihihi.....anh mà cũng biết xin lỗi hả???, lại còn đỏ mặt như con gái nữa chứ, mà công nhận anh đỏ mặt trong cũng xinh trai ghém - Nhi nở nụ cười thiên thần và nói

Thịch.....Thịch.....Thịch

- Nó lại đến rồi, cái quái gì thế, sao tim mình đập nhanh thế, nhanh hơn gió nữa, gì kì vậy.....chắc ko sao đâu, tại lúc nãy mình chạy nhieu quá thôi- Thiện cười và cố phớt lờ đi những suy nghĩ

Thiện đứng lên và nói tiếp

- Thôi tôi vào lớp đây trước đây, cô và sau, đừng đi cùng tôi khẻo mấy đứa con gái lại nghĩ tôi thích người như cô thì què mặt hotboy của tôi lắm- Thiện hống hách nói rồi chạy vào lớp

- Tên Thiện đó.....- Nhi bực bội nhưng sau đó trên môi cô là 1 nụ cười

-

Tại Pháp

1 nhà hàng 5 sao được thiết kế theo kiểu thời xưa của pháp nhưng ko kém phần hiện đại của thời nay

- Con gái, đến lúc chúng ta phải trở về thăm người bạn của mẹ rồi - 1 người phụ nữ 54 hoặc 55 tuổi nói

- Thăm người bạn của mẹ??- 1 cô gái nói lại

- Đúng- Bà nói và cười 1 nụ cười khá nham hiểm nhưng cũng hiền hậu

22. Chương 22 : Lazy Money Đây Là Ai Đây ???

Sân bay tại Pháp

- Mời bà và cô chủ lên xe, chúng tôi đã chuẩn bị riêng 1 chiếc máy bay cho hai người- Một người đàn ông có tướng tá giống như quản gia nói với 2 mẹ con họ

- Ôh, thank you bác Samoki, con đi đây, ông ở lại đây mạnh khỏe nha- Người đó cười và bước lên xe

Trường Học Alice Rose

- Này Đăng, mày có biết cảm giác iu nó thế nào hok- Thiện với bộ mặt lo lắng nhìn Đăng nói
- Trời ơi, hôm nay trời sụp, núi nứt, tuyết rơi trời ơi, ủa lộn ở Việt Nam đâu có tuyết ta, thôi bỏ qua chuyện đó đi, mà người như anh Thiện đây mà cũng hỏi về cảm giác tình iu hả???, ko biết anh làm cho bao nhiêu nàng phải sém tử tử rồi nhĩ ???- Đăng nói với giọng chọc tức Thiện

Thiện liếc Đăng và nói

- Im nha, tao tưởng hỏi mày thì biết được 1 tý, ai dè thêm quê thôi, nản, tao đi đây- Thiện nói rồi đi ko 1 cái ngoắc đầu quay lại

Về phía Nhi

- Quỷ Thiện đó đi đâu rồi nhĩ, sao sáng giờ ko thấy anh ta kà,Ể SAO TỰ NHIÊN HÔM NAY NGHĨ ĐẾN HẮN TA, CÒN NHỚ HẮN NỮA CHỨ, MÌNH BỊ SAO VẬY NÈ- Nhi vừa nghĩ vừa hén lên khiến ọi người đổ dồn con mắt to ngạc nhiên về phía Nhi

Nhi ngượng và chạy ra khỏi lớp

Nhi chạy ra khỏi trường mặc cho bảo vệ có gọi lại, cô chạy đến 1 cánh đồng toàn là hoa hướng dương v.....v

Nhi nằm xuống và ngước mặt lên trời thở hì hục, Nhi bắt đầu nhắm mắt lại thì cảm giác như có cái gì đó che ánh sáng ở phía mặt mình, cô mở mắt ra thì.....TÊN THIỆN QUỶ, HÁO SẮC ĐÓ

- Aaaaaaaaaaaaaaa, bố bà con có người cường bức con, có ai cứu với- Nhi hét lên như mất hết bình tĩnh
- Này, cô im dùm tôi được ko hả, ai làm gì cô mà cô hét lên thế hả ???- Thiện bịch miệng Nhi lại và nói
- Ko làm gì hả??, anh sát mặt của anh vào tôi thế mà bảo là ko chuyện gì hả???- Nhi quay mặt lại và hét vào mặt Thiện
- Hahaahahaha, ý...cô là..tôi định....hôn cô hả???, tự tin quá đó vệt xấu xí- Thiện cười và chọc quê Thiện
- Anh....anh...anh, tốt nhất là biến khỏi mặt tôi ngay- Nhi lấy tay đánh vào ngực Thiện

Bất ngờ Thiện ôm chầm lấy Nhi

* * *

Nhi mở to mắt vào ko thốt nên lời

Cái ôm đó kéo dài khoảng 2 phút thì Thiện giật Nhi ra và nói

- Cà vạt của cô đâu rồi (đồng phục của trường Alice Rose, nữ phải đeo cờ vạt)

Nhi sững sốt nhìn xuống cổ mình, và nhớ lại lúc nãy mình chạy nhanh quá nên làm rớt cờ vạt mà ko biết

Thiện cúi cờ vạt của mình đeo lên cổ Nhi và nói

- Côngước.....mặt lên ...đi

Nhi ko hiểu gì nhưng vẫn ngước lên

.....1 giây, 2giây,3giây, mỗi giây là mỗi nhịp tim của cô lại nhanh hơn

Thiện đeo cờ vạt của mình lên cổ Nhi và kéo cô lại KISS, làm Nhi cực kì bất ngờ (Nhìn hình là biết ngạc nhiên cỡ nào rồi, mắt mở to vậy mà, Lãng mạng thật)

Tạm thời rời xa cặp đôi này và quay lại nhà Thiện xem có chuyện gì nhé.

- Hả, ông nói thật hả, được rồi, tôi chuẩn bị ngay - Mẹ Thiện đang nói chuyện với ai đó mà trông bà thật hốt hoảng và ngạc nhiên
- Con về rồi đây, mẹ - Trân mở cửa vào nhà và nói

23. Chương 23

- Trân gọi anh hai con về và lên phòng thay đồ, nhanh lên - Bà hồi hã nói với Trân

Đây là lần đầu tiên Trân thấy mẹ vội vàng như vậy, nhưng cô cũng rút điện thoại ra và bắt đầu gọi cho Thiện

La lá là lá la, Hai khùng, Hai mát, Hai chậm ơn có điện thoại nè, Tiếng chuông điện thoại của Thiện vang lên (Tiếng chuông có 1 ko 2 nha bà con)

Cũng về tiếng điện thoại nên đã chấm dứt nụ hôn khá dài của Nhi và Thiện, làm Thiện bực mình

- Alo, này nhóc, ai ày gọi tao vào lúc này và còn đổi chuông điện thoại của tao nữa HẢ ???, con quý- Thiện bắt điện thoại và hét hết volume vào điện thoại làm Nhi cười sặc sụa

Đầu dây bên này thì Trân đang bịch bông gòn vào 2 lỗ tai mình để khỏi bị Thiện ****

- Hai im dùm em đi, Hai có biết vì muốn làm nhạc chuông thật hay cho Hai, em đây phải thu âm hết gần 8 cái sim điện thoại ko Hai, đáng lẽ Hai phải say thank you với em chứ ngồi đó mà **** hã - Trân nhí nhảnh nói vào điện thoại

- Sax, giọng ca như vịt ***, à ko như con ngỗng cái vậy mà bày đặt thu âm (úi mẹ ơi, nói em gái ác thế)- Thiện chọc lại Trân

- Hì, thôi bỏ qua chuyện đó đi, anh về mau lên rồi cùng mẹ đi đâu đó kìa, e thấy mẹ hấp tấp lắm- Trân nói

- Uả, có chuyện gì sao ???- Thiện hỏi

- E cũng ko biết nữa, nhưng anh về nhanh nha, cúp máy đây, lêu lêu - Trân cười rồi cúp máy

- Đúng là, con nhỏ khó dạy- Thiện nói

Thiện bắt đầu quay đầu lại và nắm tay Nhi nói

- Tôi chỉ nói duy nhất 1 lần thôi, cô nghe cho rõ, nhớ là phải nghe cho rõ đó- Thiện nói

Thiện vĩa vào tai Nhi nói

- Tôi nói xong rồi đó, thôi tôi đi đây- Thiện nói và chạy đi

- Hả???????????- Dấu chấm hỏi bây giờ như đầy trong đầu Nhi

- Anh ta mà lại.....đùa sao, ko phải đâu, chỉ đùa thôi nhĩ - Nhi cố gắng cười như ko muốn chấp nhận nó

Ko biết Thiện nói gì nhĩ, bí mật nhé, các bạn đoán thử xem, cái này dễ mà

Trong 1 chiếc taxi khá sang trọng Thiện, Trân và Mẹ của 2 người đang đi đâu đó, Thiện và Trân thì vui vẻ chơi với nhau nhưng ko biết rằng có 1 người tâm trạng khá lo lắng

Xe dừng lại tại 1 nhà hàng khá đẹp và sang trọng

- Chào anh- Một người con gái lạ hoắc xuất hiện trước mặt Thiện và nói

- Này, Hai quen chị ấy hã, đẹp thật- Trân hỏi Thiện

- Tao biết con nhỏ này tao chết liền, nhỏ này công nhận cũng có một chút đẹp nhĩ

- Nào chúng ta đi chơi nhé, tôi mới từ nước ngoài về nên ko biết phổ phường ở thế nào anh giúp tôi nhé - Cô gái đó kéo Thiện đi 1 cách ngạc nhiên, giống như là đã quen nhau rồi vậy

- Này cô làm cái quái gì thế hả???, buông tay tôi ra đồ con gái biến thái- Thiện cố giật mạnh tay mình ra và nói

- Hã, đồ con gái biến thái ư???, từ nhỏ đến giờ chưa có ai nói với tôi như vậy, anh chết chắc rồi- Cô gái đó nói rồi trèo lên lưng Thiện

- TRỜI ƠI, LAZY MONKEY NÀY LÀ AI VẬY TRỜI?????- Thiện hét lên

24. Chương 24 : Quyết Định “khó Hiểu” Của Nhi

Cô gái đó kéo Thiện tới 1 quán café và đặt Thiện ngồi xuống hỏi

- Này, anh bao nhiêu tuổi, có bạn gái chưa, tên gì ???&@#%\$-Cô gái đó hỏi tùm lum làm Thiện bị say máu não lên tận óc.
- Này, cô là người hay là con vẹt thể hả, à ko con khỉ mới đúng, cô ở từ rừng rậm nào chui ra thế-Thiện quát vào mặt cô gái và đứng lên
- Khoan, ở đây chỉ có tôi với anh, con khỉ nào chui ra mà anh hỏi-Cô gái ngơ ngác hỏi
- Trời ơi là trời, ko những giống khỉ mà còn ngu hơn khỉ nữa, tôi nói cô đó hiểu ko hả, cô là con khỉ đó-Thiện nhướn mặt lên nói
- Tên tôi ko phải khỉ nhá, tôi tên Phạm Quỳnh Chi, Phạm Quỳnh Chi đó nghe ko hả, chứ ko phải là con khỉ, hiểu ko hả-Chi hét lên khiến Thiện phải hứng chịu mưa phòn từ miệng của Chi

Nhân vật mới

Phạm Quỳnh Chi : Con gái độc nhất của tập đoàn The King, tính cách vui vẻ, hòa đồng, tìh nghịch, những vật cô ko iu thích thì ko cần biết, nhưng 1 khi cô iu thích 1 ai hoặc bất cứ cái gì, cô sẽ dành bằng được và ko bao giờ chịu thua.

- Hả, Phạm Quỳnh Chi hả ???, nghe xong mà muốn ăn kimchi của Hàn Quốc quá, này, tôi đây ko cần biết cô là Quỳnh Chi hay Kimchi nhá, biến khỏi trước mắt tôi ngay, và đừng bao giờ làm những việc như kéo tay 1 người đàn ông ko quen biết như lúc này nhá-Thiện nói 1 mạch, rồi bỏ đi ko thèm quay lại

Chi đứng nhìn theo và mở 1 nụ cười nhẹ nhưng ẩn chứa nhiều tham vọng

Quay lại với Trân

- Quý tha mà bắt ông anh hai đi đâu rồi ko biết, mẹ sắp đến rồi mà ko thấy bóng dáng của ông đâu, đúng thật là...-Trân lo lắng nói
- Trân, trân...-Một giọng nói vang lên kêu Trân

Trân quay lại

- ế eeeeeeeeeeeeeeeeeeeee-Trân kinh ngạc kêu lên
- Chị.....Nhi....chị....t....ới....đây.....làm gì vậy-Trân lắp bắp
- à, chị nghe nói Thiện đến đây nên muốn tới đây hỏi cậu ấy vài chuyện-Nhi cười nói
- Hai đi đâu rồi chưa thấy quay lại, lúc nãy có bà chị nào đó lạ hoắc tới vác ông đi rồi-Trân nói
- Bà chị ???-Nhi nheo mắt nói
- à, chị ta lạ hoắc à, ko phải người quen của hai đâu, chị đừng lo-Trân cố giải thích
- Chị đâu có lo-Nhi thản nhiên nói

Vừa lúc đó, 1 chiếc xe hơi đậu ngay trước mặt hai người

25. Chương 25

Bước xuống là mẹ của Thiện và 1 người đàn bà khác

- ủa, Nhi sao con lại ở đây, còn thằng Thiện nhà Bác đâu-Mẹ Thiện hỏi
- Dạ, con tới đây để nói vài chuyện với Thiện còn Thiện đi đâu bác cứ hỏi Trân sẽ rõ-Nhi nói rồi chỉ tay qua Trân
- Trân???-Mẹ Thiện nhếch mắt khó hiểu nhìn Trân

- Hể, đừng nhìn con như thế chứ mẹ, con cũng đâu có rõ đâu, chắc ổng chạy đi đâu đó chơi rồi lát trở lại thôi-Trân nói rồi nhìn lên trời giống như mình vô tội (vô số tội thì có)

- Thôi ko nói với con nữa, à mà Nhi con cũng lên trên đi, bác cũng có vài chuyện muốn nói với con-Mẹ Thiện cười rồi nói

Nhi ko hiểu chuyện gì và cũng ko biết mẹ Thiện có chuyện gì muốn nói với Nhi, nhưng Nhi cũng lẻo đẻo đi theo

5 phút sau

- Con tới rồi đây-Thiện reo lên

- Tới rồi thì ngồi vào chỗ đi, la lên làm quái gì thế, rảnh hơi hả-Trân liếc Thiện nói

- Con quý, để đó rồi biết tay ông-Thiện cắn môi hăm dọa

Thiện ngồi xuống, và bỗng nhiên đèn trong nhà hàng trầm xuống

- Cái gì vậy, cúp điện hả-Thiện la lên

- Cúp cái đầu anh, nhà hàng người ta là vậy, cúp con khỉ-Trân đập đầu Thiện và nói

- Cẩn thận mồm mỗ nha mày, ko là mất cái mỗ bây giờ-Thiện đưa tay nắm đấm vào mặt Trân

- 2 đứa thôi đi được ko, lớn hết rồi mà như con nít, xin lỗi bà, cháu nó ko biết lễ phép-Mẹ Thiện và Trân quát 2 người rồi quay qua bên người đàn bà kí lễ phép xin lỗi

Bây giờ Thiện mới chú ý đến chiếc ghế cách mình 1 chỗ

- NHI, SAO EM LẠI Ở ĐÂY-Thiện hét lên như bão tố

- Đây là nhà hàng anh làm ơn bé cái mồm lại dùm tôi-Nhi nói nhưng vẫn ngồi với tướng nghiêm túc

- Sao hôm nay em nghiêm túc thế Nhi-Thiện bờ ngõ

--Nhi ko nói gì

- Thiện hôm nay, mẹ mời cả nhà tới đây để nói 1 chuyện rất hệ trọng-Mẹ Thiện lên tiếng với vẻ mặt nghiêm trang

- Chuyện gì mẹ???-Thiện hỏi

- Con-sẽ-lấy-vợ- Mẹ Thiện nói

Chỉ 1 câu ngắn ngủn mà khiến Thiện banh não

- LẤY VỢ, LẤY VỢ, LẤY AI CHỨ-Thiện hét lên

Lúc này Trân và Nhi đều hoảng, nhưng sau vài giây Nhi lại trở về với vẻ nghiêm trang

- Con sẽ lấy con gái của chị Trần đây-Mẹ Thiện nói và chỉ tay qua người đàn bà đó

- Vậy cô ta đâu, mẹ đừng đùa chứ, chẳng lẽ ý mẹ là con lấy Nhi, tại ở đây chỉ có Nhi thôi mà -Thiện cười nói

- Mẹ ko đùa, người con lấy ko phải Nhi mà là người khác, ra đi Chi-Mẹ Thiện nói và gọi Chi ra

- Chi? Cái tên này nghe ở đâu rồi nhỉ-Thiện lắt đầu và nghĩ

Quay về quá khứ cách đây ko lâu

- Tên tôi ko phải khỉ nhá, tôi tên Phạm Quỳnh Chi, Phạm Quỳnh Chi đó nghe ko hả, chứ ko phải là con khỉ, hiểu ko hả

Kết thúc quá khứ

Từ trong khách sạn, 1 người con gái xinh đẹp như tiên bước ra, với chiếc váy hoa màu đỏ, và cô gái đó là Phạm Quỳnh Chi

Vừa lúc đó

- ờ, chờ tao chút, tao vô liền-Thiên trả lời lai

- Tôi cũng đi học mà-Chi nói lại

- Tôi đi học cũng anh-Chi cười nói

- Đúng là chúng ta ko học cùng trường, nhưng chuyện đó là chuyện của quá khứ, còn bây giờ tôi và anh sẽ học cùng trường-Chỉ lại 1 lần nữa nắm tay Thiên kéo đi

- ủa, hình như mình nghe giọng của hai thì phải-Trên từ trong nhà nhìn ra

Khi Trần bước ra khỏi nhà.

Từ trong nhà, Me Thiên và Trân nỡ 1 nu cười mong đợi

Tại trường

Cũng cùng lúc đó

6 cặp mắt nhìn nhau ko chớp

- Ko phải như câu nghĩ đâu, Nhi, tai con khỉ này kéo tay tớ, bám theo tớ, chứ tớ.....-Thiên cố giải thích

- à....à.....chào ban, mình là Trần Dung Tổ Nhi, rất....vui...được....gặp-Nhi run run tay đưa ra bắt lấy tay Chi

— • • • • •

.....

Chi quay lai Thiên

38

27. Chương 27 : Chàng Trai Mới Xuất Hiện ?!

Nghe xong câu đó của Chi Thiện hét lên như mất tiếc

- Này, con lazy monkey kia, tôi nhĩ cô đủ rồi nhá, cái gì chứ, cô sẽ lấy được trái tim tôi á, có mà chờ đến vạng vạng tỷ tỷ năm nữa còn chưa được chớ hướng gì bây giờ- Thiện nheo mắt nói rồi chạy lại Nhi
- Nhi, con khỉ đó à ko bạn gái đó có problem trên não của bạn ấy, nên đừng để ý nha- Thiện giải thích
- Tôi đâu có hiểu lắm gì đâu, 2 người muốn làm gì thì làm, nói với tôi là gì chớ- Nhi ngơ ngác nói như chưa hề nghe chuyện gì
- HẢ AAAAAAAAAAAAAAAAAA- Thiện và Chi đồng thanh hét lên
- Vậy là cô ko thích Thiện đúng ko, vậy thì nhường cho tôi đi- Chi chạy tới Nhi nắm tay Thiện tươi cười
- ...- Nhi ngập ngừng

Ko ai nói gì trong vòng 4 giây thì bị giọng Trân vang lên làm giật mình

- 2 ơi, ở đâu rồi hả 2- Trân vừa chạy vừa thở
- Con quỷ, ở lỗ cống nào chui ra thế hả- Thiện nhéo tai Trân nói
- Lỗ cống nào là lỗ cống nào- Trân nhăn mặt nói
- Pó tay .vn- Thiện vừa xui vừa nói

Nhân lúc 2 người đang nói chuyện, Chi thì ko chú ý, Nhi chạy một mạch với tốc độ (phải nói là đoạt phải nhất trong đội đua xe) thẳng vào trường

- Ê eeeee, Nhiiiiiiiiiiiiiii- Thiện kêu với theo Nhi

Tại lớp học

- Nhìn mặt 2 thơ thần quá nhĩ, ko lo cho chuyện của 2 người đi, ko chừng hôm nay có học sinh mới tới dành chị Nhi với 2 đó hai- Trân kẹp bàn của mình lại và nói
- Cái mồm của mày ăn cái gì mà toàn ăn nói xui xẻo thế hả, mà đã gần 1 tuần rồi mà ko thấy động tĩnh gì, chắc bà già quên chuyện đó rồi chẳng- Thiện nhìn Trân rồi nhìn lên trần cười mồm

Trân nhìn theo Thiện cười xéo

- Nhìn mặt như thằng cu cợ vậy- Trân nói
- MÀY VỪA NÓI GÌ HẢ NHOK- Thiện hét thẳng vào mặt Trân

Vừa lúc đó, bà cô bước vào với 1 đóng tập trên tay

Và điều hôm nay, cô có vẻ lạ hơn mọi hôm trước bà cô quê mùa của ngày xưa ko còn mà thế vào là một bà cô với dáng vẻ sang trọng :

- *1 chiếc váy ngắn màu đen
- *1 đầu tóc đỏ chói vừa mới nhuộm này hôm qua (chắc vậy)
- * chiếc áo đỏ khoác ngoài và 1 chiếc sơ mi trắng ở trong
- *1 chiếc cây cầm trên tay và cuối cùng là 1 chiếc glass cực sang
- * * *

28. Chương 28

Điều đó khiến cho tất cả mọi người trong lớp đều phải ngạc nhiên ngược nhìn

- Trời ơi, bà hôm nay bị làm sao vậy trời, mới từ trên trời rơi xuống chắt- Trân thầm nghĩ
- Hựm, hựm- bà cô hén vọng
- Chắc các em ngạc nhiên lắm khi thấy cô ăn mặc như vậy- Bà cô nói với vọng để thương đến nỗi muốn đâm vào mồm bà 1 cái
- Ko phải ngạc nhiên mà là cực kì ngạc nhiên- Cả lớp đồng thanh
- Hihhi(Khỉ hả trời), tại hôm nay có học sinh mới, mà nghe nói người này phải đẹp trai lắm, nên cô mới mặc như vậy để lấy điểm- Bà nói tiếp

Tất cả ánh mắt của các cô gái đều sáng lên rực rỡ, còn các chàng thì lại chán nản

- Phải ko đây, lại là 1 chàng đẹp trai nào nữa đây, mình ghét nhất là đứa nào đẹp trai hơn mình- Anh A nói
- Sax, cái mặt mày đi mà đọ với thằng Thiện còn chưa thắng nổi, chứ nói gì đến anh chàng này, ko biết mặt mũi ra sao, chứ nếu nó đẹp trai hơn thằng Thiện thì có nước mày đẹp lế nhá con- Anh B nói
- 2, giữ anh sợ chưa hể 2, cé hạc sinh mái để, cẩn thận nhé 2- Trân lếu miệng nói
- Mày nói cái quái gì vậy con quỷ, câm rồi hả, hay đứa nào lấy mất cái lưỡi tếu của mày rồi- Thiện nhìn Trân nói
- ý me là, 2 giờ anh sợ chưa hả hả, có học sinh mới đến, cẩn thận nhá- Nhi translation lại
- À....Ừ....- Thiện hơi bối rối
- Sợ rồi đúng ko- Trân true Thiện
- Im mày, chưa chắc là con trai- Thiện cố bình tĩnh nói

Cập....cập....cập

Tiếng chân bước vào, cả lớp nhìn theo.....Nhi, Trân, Thiện lo lắng nhìn theo.....

.....

.....

- Hello, chào các bạn, mình là Quỳnh Chi, mong các bạn giúp đỡ- Chi bước vào nói
- Huhhhhhhhhhhhh - Cô giáo, cả lớp, Trân, Nhi, Thiện đều hét lên ngạc nhiên
- Lãng xẹt thấy ớn, có 1 con lazy monkey vào thôi mà cũng bày...đặt.....HẢ LAZY MONKEY CÔ LÀM CÁI QUÁI GÌ Ở LỚP TÔI THẾ HẢ- Thiện hét lên vật vã
- Cái gì đây, đây là anh chàng đẹp trai của trường đây hả- Bà cô nói như muốn ngắt xủ
- Xin lỗi đã để mọi người phải chờ
- 1 giọng nói mạnh mẽ, lạnh lùng nhưng cũng ấm áp vang lên khiến cho bà cô và mọi người đều người lên theo giọng nói ấy
- Trời đất ơi, đến thật rồi, thảm họa của thế kỉ 21, ủa lộn của anh 2 mình đến rồi, người gì mà đẹp thấy ớn vậy trời- Trân mở to con mắt hết cỡ nhìn lên
- Trước mặt mọi người, người con trai có thân hình vạm vỡ, mái tóc nâu bóng mượt, đôi mắt màu xanh lục biển đầy bí ẩn và cũng đầy thú vị, khuôn mặt hình trái xoan hoàn hảo, phải nói là The Perfect Boy
- Ko thể tin được, cậu bé này lại có khuôn mặt đẹp hơn cả Tôn Thất Hoàng Thiện- Bà Cô thốt lên
- Ko....ko....o.....thể nào- Thiện lắc đầu

- Trời đất ơi, con phạm 1 lỗi tày trời rồi- Nhi nhìn thẳng vào anh chàng ko chớp mắt
- Đẹp thật- Chi thốt lên

29. Chương 29 : Cuộc Chiến Bảy Giờ Mới Bắt Đầu

- Chào các bạn mình là Hoàng Vũ Kent, là học sinh mới chuyển đến từ ý, mong các bạn giúp đỡ- Anh chàng nói

Giới thiệu nhân vật mới

Hoàng Vũ Kent

17 tuổi

Sinh ra và lớn lên tại ý, biết rất nhiều thứ tiếng, nhưng đa số là tiếng anh, tiếng ý, tiếng nhật và tiếng việt nam

Tính tình có khá lạnh lùng(chỉ 1 chút thôi) là hot boy của ý, từng là người mẫu cho hãng CITY, cũng là 1 người khá khó hiểu, lúc buồn anh sẽ đi tán gái, hoặc vào các quán bar để giảm stress, lúc vui thì anh ko cần con gái bên mình (thằng cha này chắc rãnh lắm), anh rất ích khi cười, chỉ cười nhẹ, hoặc cười thoáng qua thôi

- à, hôm nay lớp chúng ta sẽ có 2 bạn mới là Chi và Kent, 2 bạn đều mới từ nước ngoài về, nên có thể tiếng việt chưa rành, mong các em có thể giúp đỡ các bạn ấy- Bà cô xinh đẹp nói
- Vâng, chúng em rất sẵn lòng ạ- Cả lớp đồng thanh
- Cái quái gì vậy trời, ko rành tiếng việt mà nãy giờ nói 1 loạt- Trần nhều mồm nói
- Này 2, bây giờ thì 2 là gì đây- Trần nói tiếp
-
- 2, 2,2,2- Trần ngạc nhiên quơ tay qua quơ tay lại trước mặt Thiện
- Hả...hả...cái...gì- Thiện giật bắn người như vừa được nhập hồn lại, nói
- 2 ko sao đây chứ, thấy đối thủ, sợ quá, hồn bay theo gió rồi hả- Trần nhìn thẳng vào Thiện nói
- Sợ....sợ....gì.....mà sợ chứ- Thiện lắp bắp
- Cô, ở chỗ bàn bạn Thiện còn thiếu 1 chỗ em có thể ngồi ở đó ko cô
- 1 giọng nói đánh tan cuộc nói chuyện của Thiện và Trần, đó là Chi
- Uừ, được...., ủa mà sao em biết bạn ấy tên Thiện- Bà cô ngạc nhiên hỏi
- Tại anh ấy là chồng sắp cưới của em ạ- Chi kiêu hãnh nói
- CHỒNG SẮP CƯỚI?????????????????- Cả lớp, bà cô, lẫn cả Trần đề hét lên như bò rống
- YAH, CON KHỈ THẦN KINH KIA, CHUI VÀO BỆNH VIỆN TÂM THẦN ĐI NHÁ, Ở ĐÂY KO CÓ CHỖ CHỨA CÔ ĐÂU- Thiện chỉ tay vào mặt Chi rồi hét lên
- Anh nói gì cũng được, tôi ko quan tâm, dù sao cũng đâu thay đổi được chuyện gì, tôi vẫn là vợ của anh thôi- Chi nói rồi chạy lại chỗ của Thiện ngồi xuống
- Cô.....- Thiện cứng họng
- Nếu vậy thì Kent, em ngồi chỗ của Nhi nhá- Bà cô chỉ về phía Nhi rồi nói
- Hả.....ngồi với mình á- Nhi nghĩ trong đầu lo lắng
- Vâng- Kent ngoan ngoãn nói

- Ui, bà Nhi lucky dễ sợ, ko biết bà ăn nhầm cái gì ở kiếp trước nữa- 1 lũ con gái nói với giọng điệu chảnh chọe

Thiện nhìn theo Kent bước xuống chỗ của Nhi, trong lòng bực bội

- Chào, cậu đây là Nhi phải hông- Kent hỏi với giọng quan tâm

- V...ân..g- Nhi đỏ mặt nói

- ồ.....- Kent ồ lên 1 tiếng rồi khẽ cười nhẹ nhìn lên bảng

Nhi ko hiểu tại sao Kent lại ồ lên như vậy

Rồi tiếc học bắt đầu

- giờ ra chơi-

- Thiện đi xuống ăn cơm với tôi nào- Chi cười nói với Thiện

- Tránh ra, còn lâu nhá, biến khỏi trước mắt tôi dùm 1 cái- Thiện hất tay Chi ra rồi đi tới bàn của Nhi

- 2 nói hơi nặng đó 2 - Trân nói nhảm trong miệng

- Nhi đi xuống căn tin với tui ko- Thiện trề môi nói

- À.....ỪM.....- Nhi gãi đầu

- Xin lỗi nhưng tôi có hẹn với Nhi xuống căn tin trước cậu, đi thôi Nhi- Kent nói rồi kẹp tay Nhi đi để lại khuôn mặt hầm hực của Thiện và nụ cười gian của Chi

- Thăng khốn người ý kia, cổ giỏi thì đứng lại đó- Thiện hập hừng nói theo Kent

- Thôi, anh hai, thôi, bình tĩnh lại đi, 2 nói chị Nhi sẽ ko bao giờ tích ai khác đúng ko, 2 chắc chắn như vậy mà đúng ko, nếu vậy thì bình tĩnh lại đi- Trân chạy theo Thiện nói

- Tạm thời anh đi xuống ăn cơm với chị Chi đi, mọi chuyện tính sau- Trân kéo Thiện tới chỗ Chi

Cho dù ko thích chút nào nhưng Thiện cũng đành cùng lazy monkey mà Thiện ghét nhất xuống căn tin

- Tại căn tin-

- À.....À- Nhi mở miệng nói

- Cô muốn hỏi gì tôi sao- Kent tò mò

- À....lúc nãy anh nói ồ có nghĩa là gì vậy- Nhi nói rất nhỏ để Kent ko nghe(nhưng ai dè ông này thánh tai, nghe hết)

- Chuyện lúc nãy ấy hả, ừ tôi đang nghĩ là 1 người như Nhi đây lại dám nói với bà chủ những lời như thế- Kent hút 1 bình nước juice rồi nói

- Bà chủ.....- Nhi ngạc nhiên

- À, là mẹ của anh chàng lúc nãy đó, bà ấy ĐÃ TỪNG là bà chủ của tôi- Kent nói

- Mẹ Thiện mời anh đến đây để.....- Nhi chưa nói xong thì bị Kent đốp lời

- Để lấy cấp trái tim của cô- Kent nói rồi nhìn chằm chằm vào Nhi bằng đôi mắt xanh lục

Thình...thình....thình...thình

- Tim cô đập mạnh như thế, coi chừng tôi nghe đó- Kent cười đùa nói

- A..n..h- Nhi đỏ mặt nói

2 người đang nói chuyện mà ko hề để ý rằng có 1 nhóm người đang theo dõi họ

- Cuộc chiến bây giờ mới bắt đầu, Hoàng-Vũ-Kent- 1 giọng nói phát lên

30. Chương 30 : “tôi Ko Biết”

Giọng nói ấy vừa mạnh bạo, hung dữ, và bức bối, những điều này nói lên người sở hữu giọng nói này ko ai khác chính là Thiện

Thiện nắm chặt cái ly, cắn ngấu nghiến cái ống hút đến nỗi Trần phải thốt lên

- 2 ở đây là thành phố chứ ko phải vùng quê, mà 2 ngấu nghiến như bò gặm cỏ vậy

- Phụt.....phụt...- Thiện phụt nước vào mặt Trần

- úi, má ơi mưa giông bão phan vào mặt tôi rồi, úi giờ ời là giờ!- Trần nhu mủ hết lên

- Im, con quỷ, cũng tại mày mà tao phụt nước, mày nghĩ sao mà ví anh 2 mày như bò hủ con quỷ thú kia- Thiện hất ống hút vào Trần

- á aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa- Trần đột ngột hét lên

- Cái khỉ gì vậy mày- Thiện bịch tai nói

- Chị Nhi với đối thủ mới chuyển trường của 2 đi đâu mất tiêu ời!- Trần bờ ngỡ nói

- Hả, mày nói sao ???- Thiện quay ngất lại chỗ ngồi của Nhi và Kent lúc này

- Đây, 2 người nghĩ sao mà đi ăn với tôi, lại đi theo dõi Nhi là sao hả - Chi im bần bặc nay đã lên tiếng

- Im đi, có ai muốn đi ăn với cô đâu chứ, đi thôi Trần- Thiện nói rồi xách tay Trần đi

- Khoan...khoan.....bình nước juice.....của....em- Trần cố với lấy bình nước juice đang uống dở của mình(rãnh để sợ, làm mất mặt tác giả quá > - Juice với chả chuối, im- Thiện phan lại

Chi ngồi đó tay nắm chặt thành nắm đấm và nghiến răng ceng cét

Quay lại với Nhi và Kent

- tôi muốn dẫn cô tới chỗ này- Kent cười hiền hòa nói

- ????- Nhi nghiêng đầu nhìn Kent

- Cứ đi rồi biết- Kent tỏ vẻ bí ẩn

- ủa đó ko phải là hotboy mới chuyển đến trường sao- Hồng ở đâu chui ra đứng sau Kent và Nhi nghĩ thầm

- Và cũng là đối thủ mới đến của Thiện- Đang ở đâu chui ra tiếp thêm câu nói cho Hồng

2 người nhìn nhau, chớp chớp mắt

- ủa, vậy sao Nhi và anh ta lại đi chung với nhau- cả 2 đồng thanh(2 người này quờn thật rồi)

5 tiếng sau, Nhi và Kent tới 1 nhà hàng, Kent dẫn Nhi lên đến tầng thượng của nhà hàng và nói

- Đây là nơi mà tôi muốn dẫn cô đến, cô thấy thế nào

- Nhà hàng là nơi anh muốn dẫn tôi đến.....à- Nhi cố rặng từng tiếng, nhưng vẫn ko dám nhìn Kent

- Đây ko phải là nhà hàng bình thường , cô nhìn lên trời đi- Kent lém lỉnh nói

- Vâng- Nhi nói rồi từ từ nhìn lên bầu trời

- WOW, ĐẸP THẬT !!!- Nhi hét lên như được ở trên thiên đàng

Trên bầu trời là những ngôi sao đẹp lấp lánh như những hạt kim cương quý giá nhất được vinh hạnh đính lên bầu trời xinh đẹp của màn đêm đó, những vì sao kết thành một cung hoàng đạo, A, đó là cung song ngư, là cung mà Nhi thích nhất, và cũng là cung của Nhi

- Hihhi, cô ngồi xuống đi- Kent cười nhẹ lém lỉnh và nói

Trần ngồi xuống nhưng vẫn ngược nhìn lên bầu trời xinh đẹp

- Cô đã từng xem bộ phim Boys Over Flower chưa???- Kent bỗng hỏi Nhi

- À, tôi có biết phim đó, nó là bộ phim mà tôi thích nhất- Nhi nói rồi bỗng giật mình như phát hiện ra chuyện gì đó

- Hahaha, đây là lần đầu tiên trong ngày hôm nay cô nói chuyện với tôi 1 cách thoải mái như vậy- Và đây cũng là lần đầu tiên Kent cười to như vậy

- À....Ừ...À- Nhi ngượng ngịu

Kent bỗng tiến sát lại Nhi nói

- Vậy tôi hỏi cô câu cuối cùng, cô có muốn mình giống như nàng Cỏ Geum Jan Di trong phim, được 1 người đẹp trai, ngạo mạn như Goo Jun Pyo để ý ko ???

Bây giờ mặt của Kent và mặt của Nhi chỉ cách nhau 1 cút của ngón tay

Nhi như bị ánh mắt màu xanh lục biếc đó hấp hồn, cả người tê cứng, cô vừa định lấy tay đẩy Kent ra thì

- Này, cái thằng người ý thúì tha kia, dám làm chuyện gì với Nhi thế hả- Thiện ở đâu chui lên sân thượng(ủa sao Thiện lại biết Nhi ở trên sân thượng nhỉ)

Review lại khúc của Hồng và Đăng

- Hay là mình đi theo họ đi- Hồng tò mò nói

- ờ, vậy cũng được, bây giờ tui cũng rảnh- Đăng gật đầu đồng ý

2 người kia xuất phát thì 2 người này cũng xuất phát theo

Trên xe

- Thiên linh linh, địa linh linh, thằng cha người ý này chở Nhi đi đâu mà gần 3 tiếng đồng hồ chưa thấy tới- Hồng vói lại trong xe

- Bà làm cái quái quỷ gì thế hở- Đăng nhìn Hồng như nhìn 1 con khủng nớ

- Đừng nhìn tôi bằng con mắt đầy vẻ thán phục như thế, tôi đang xuất chiêu bói toán của mình để xem Kent chở Nhi iu dẫu của tôi đi đâu

- Hả????, ánh mắt phán phục á???, có ko ta???- Đăng nhéo mồm sang 1 bên nói

Tại nhà hàng

- Trời ơi, thằng Kent đó là vận động viên điền kinh sao vậy trời, mà thằng đó cũng rảnh, thang máy có ko chịu đi, lại đi thang bộ, trời ơi là trời- Đăng nhăn mặt, lau mồ hôi trên trán, rửa Kent

- Ông là giống như có ông là chỉ biết mệt thôi vậy, thân yếu tay mềm như tôi đây mà cũng phải đi nữa chứ huống chi ông- Hồng than thở ko kém (2 ÔNG BÀ GIÀ)

- Thân íu tay mềm gì chứ, Thân Gấu Tay Cọp thì có- Đăng chọc Hồng

Đến nơi

31. Chương 31

- Cười.....- Đăng thở ko ra hơi nói

- Hả, ông muốn cưới tui hả- Hồng trợn mắt nhìn

- Ko ý tôi ...là....CUỐI cùng cũng đến- Đăng nhấn mạnh chữ CUỐI

- ờ, vậy mình là gì đây- Hồng hỏi

- Hay là gọi điện cho thằng Thiện báo cho nó biết- Đăng rút điện thoại ra

- Ko có gì- Thiện nói

- Tôi vào đây, hẹn.....- Nhi dừng lại

- Hả???- Thiện hỏi

- À, ko có gì

Cánh cửa nhà đóng lại

Thiện thở dài rồi nổ xe chạy

Về đến nhà

- Mẹ, mẹ nghĩ sao lại để cái tên Pháp đó làm bạn trai của Nhi thế- Thiện vừa thấy mẹ mình đã hỏi ngay

- 2 về rồi đó hả- Trần cười, nói

- Ko phải là bạn trai mà là chỉ thử Nhi thôi- Mẹ ung dung nói

- Ồ, cứ coi như là thử đi, thì sao lại lấy cái thằng người Pháp Kent đó chứ- Thiện bực bội

- Con lo lắng, hay bực bội cái gì hả- Mẹ nhìn Thiện hỏi

- Lỡ như Nhi iu tên đó thì sao chứ- Thiện nói thầm

Mẹ như nghe được lời của Thiện cười to

- Hahahaha, cho dù Nhi có thích Kent, thì nó cũng bắt Nhi phải ghét lại nói thôi- Mẹ nói

Trần và Thiện đều kinh ngạc khi nghe xong câu đó

- Ý mẹ là gì, con ko hiểu- 2 anh em cùng đồng thanh

Mẹ ung dung uống tách trà rồi nói từng chữ 1

- Tại-vì-Kent-ko-có-trái-tim

2 anh em đã kinh ngạc nay còn kinh ngạc hơn

- HẢ, KO CÓ TRÁI TIM THÌ CHẾT CHỨ SỐNG SAO ĐƯỢC HẢ GIỜ ƠI LÀ GIỜ- Trần hét lên 1 câu ko ăn nhập gì với cái chủ đề

- Cũng ko có gì là lạ đâu, Kent là 1 đứa trẻ sinh ra và lớn lên tại Pháp theo sự nuôi dưỡng của ông Nacaur Platha, thằng bé lớn lên theo sự nghiêm khắc của dòng tộc, ko cười, ko nói, ko biết iu thương, ko cảm xúc, ko cay đắng, ko bạn bè, ko ngọt ngào, mà chỉ lắng nghe người khác nói, người khác dạy giỗ, người khác la mắng, lớn lên trong 1 cái gia tộc như vậy thì có Hổ, Báo nó cũng ko chịu nổi chứ huống gì là 1 đứa trẻ mới chỉ 3 tuổi như vậy, sau khi qua cái tuổi ấu thơkhắc nghiệt đó đã tạo cho thằng bé như bây giờ đây, nhưng bây giờ đỡ hơn lúc trước là nó còn biết cười nhẹ, chứ mới lúc đầu gặp Kent, mẹ nghĩ thằng bé là tượng cơ đấy, đó là lý do tại sao mẹ lại dám đem 1 hot boy như vậy để thử Nhi, thằng bé sẽ ko thích Nhi đâu, con đừng lo

Nghe xong câu chuyện đó Thiện đã an tâm hơn nhưng đổi lại Thiện cảm thấy có lỗi với Kent vì đã gọi cậu là thằng người Pháp này, thằng người Pháp nọ. Trần nhìn Thiện vẻ thông cảm

- À, đúng rồi 2, ngày mai là sinh nhật của chị Nhi đó- Trần bỗng nói lên

- Hả, ngày mai hả, à đúng rồi, mình nên mua cái gì tặng Trần nhỉ- Thiện đang lo lắng thì bị câu nói của Trần làm cho vui mừng

- Hình như chị Nhi thích ăn bánh cem Chocolate với lại Mocha thì phải- Trần như nhớ được thứ gì vội nói

- Vậy, mai tao với mày đi mua bánh với Mocha mừng sinh nhật Nhi, đừng nói Nhi biết nghe mày- Thiện nói rồi hăm dọa Trần

2 anh em cười vui vẻ rồi sau đó đi ngủ

Sáng hôm sau

- Trân, dạy mua bánh cho Nhi, Trân- Thiện hôn hờ chạy sang phòng Trân gọi

- Trời trời.....ang....ừ....à....ừ.....ừ.....i....át I ững ược à (Đang ngủ mà, từ từ đi, lát đi cũng được mà)- Trân nuốt nước bọt nói

- Mày nói cái tiếng quái gì thế hả- Thiện khó chịu

- Nếu mày ko dạy tao đi 1 mình à- Thiện chống nạch nói

- Khoan khoan, từ từ, em đi- Trân bật dậy nói

- Nhanh lên- Thiện đá mông Trân

Trên đường mua bánh kem

- Ồ, gần đây có chỗ bán bánh kem với Mocha ngon lắm- Trân chỉ chỗ

- Tới đó đi- Thiện nói

- Yes, sir- Trân nói lại

Tại quán bán kem

- Dì cho cháu 1 bánh Chocolate dâu tây vani, với lại 1 Mocha- Trân rành mạch nói

- Chờ 1 lát nhá- Bà chủ nói

2 phút sau, bà chủ đem ra 1 cái bánh thật ngon, và 1 Mocha

- Tổng cộng hai trăm 5 chục - bà chủ nói

- Vâng chời cháu 1 lát- Trân lúc túi

- Trân, tao xách Bánh với Mocha về trước, mày ở lại trả tiền nhá- Thiện nói rồi xách 2 bao đi

Trân ko thêm quan tâm, móc túi đưa cho bà chủ 2 trăm 5 chục

Thiện vừa đi vừa hát bài Happy Birtday

Lúc đó Trân vừa chạy ra thấy Thiện Thiện thì định gọi, bỗng 1 luồng gió lạnh xẹt ngang qua cổ mình, Trân hốt hoảng gọi Thiện

- 2 COI CHỪNG

32. Chương 32 : Sinh Nhật “vui Vẻ”

Trân hét lên như vừa gặp ma

1s’

2s’

3s’

Chuyện quái gì vừa xảy ra lúc nãy vậy?-Trân trợn tròn mắt nghĩ

Cảnh tượng trước mắt Trân bây giờ là, bánh sinh nhật, Mocha, vắng tung tóe khắp đường, 1 chiếc xe tải đứng đó, trên đầu xe có vết màu đỏ

Màu đỏ.....màu đỏ....màu.....ĐỎ

Trân nhìn theo vết đỏ đó.....1 người con trai đang nằm đó với 1 đôi mắt nhắm, trên trán rớt xuống những giọt máu đỏ cùng màu với vết đỏ trên đầu xe, và ko ai khác nằm đó chính là Thiện.....T..H...I...Ê....N.

A....n...h 2- Trân hốt hoảng chạy tới chỗ Thiện

Có ai ko cứu anh 2 của tôi với, có ai ko - Trân vừa nâng đầu Thiện vừa la lên

Éo.....Reo.....Éo

Tiếng xe cấp cứu vọng lên khiến người khác cảm thấy rung mình

Tại nhà Nhi

Nhi vừa bước xuống lầu để ăn sáng, thì cảm thấy ngực đau nhói

Chắc hôm qua có nhiều chuyện xảy ra quá, nên hôm nay bị đau ngực- Nhi nghĩ

Cô xuống bếp và định lấy ly nước thì

CHOẢNG

1 tiếng CHOẢNG cực lớn phóng vào tai cô, tiếng bể ly....

Chuyện gì xảy ra với mình ngày hôm nay vậy ta, sao mới sáng sớm mà xui dữ vậy nè- Nhi nhăn nhó

Cô chợt liếc nhìn cuốn lịch trên tường

Ngày 14..14.....14- Cô thầm nghĩ

Hả, ngày 14, hôm nay ko phải sinh nhật mình sao, sao xui kinh khủng vậy- Nhi để cốc nước xuống vào hét lên

GIống như 1...linh...cảm....ko...tốt.. về chuyệngì đó- Nhi ngập ngừng nói nhảm

Tại bệnh viện

Trân, thằng Thiện sao rồi, Trân ơi là Trân, Thiện ơi là Thiện- Mẹ Trân vừa chạy đến vừa khóc lóc

Mẹ, vẫn chưa biết chuyện gì cả, bác sĩ, vẫn đang làm việc, mà ko sao đâu mẹ đừng lo- Trân cố an ủi mẹ, cho dù trong lòng cô cũng o lẳng ko kém gì bà

Vừa lúc đó, Kent cũng bước vào

Ko nói, ko cười, Kent bước vào như 1 con robot vào hỏi

Thiện ko sao chứ

Ko sao- Trân lạnh băng trả lời lại

Cũng vừa lúc đó nhà Nhi nhận được 1 cú điện thoại

Alo, nhà Nhi đây ạNhi nói

Nhi, Nhi đó hả, có chuyện lớn rồi Nhi ơi- Hồng bên đầu dây hoảng hốt nói

Từ từ, có chuyện gì mà cậu hoảng hốt thế hảNhi hỏi

Thiện....Hồng dừng lại như lấy hơi

Thiện....???Nhi ngạc nhiên

Thiện bị tai nạn giao thông rồi, giờ ko biết sống chết.....alo, Nhi cậu còn nghe đây chứ, Nhi

Tít tít tít

Nhi vừa nghe xong khuôn mặt bắt đầu chuyển màu, chạy 1 mạch đi mà ko cần biết Thiệ đang ở bệnh viện nào

Trên đường

Nhi đang chạy đi tìm bệnh viện thì

Chị Nhi1 giọng nói gọi Nhi lại

Nhi quay lại và ngạc nhiên

Trân....

Có chuyện gì mà chị chạy kinh khủng vậy.....chắc lẽ chị biết chuyện đó rồi hả.....Trân cố nói

TRÂN, SAO XẢY RA CHUYỆN NHƯ VẬY MÀ EM KO NÓI VỚI CHỊ HẢ, TRÂN

Nhi hét vào mặt Trân

Đây là lần đầu tiên Trân thấy Nhi giận dữ như vậy

Sorry...Trân ko dám nói Tiếng Việt

Nhi thở dài nhìn Trân rồi hỏi

Tại sao Thiện lại bị tai nạn

Trân kể lại đầu đuôi mọi chuyện cho Nhi nghe

Mua bánh sinh nhật, nhưng mà tại sao em lại biết ngày sinh nhật của chị và còn biết chị thích món gì nữa

Hỏi thông tin thôiTrân thanh thản trả lời

Nhi bỗng cảm thấy ứa nước mắt, có bao giờ cô nghĩ Thiện như vậy, cô luôn nghĩ Thiện là 1 bad boy, 1 tên háo sắc, những thứ tệ nhất thuộc về Thiện, cô cảm thấy có lỗi

Thôi mình đi đến bệnh viện điTrân nói, đánh tan suy nghĩ của Nhi

Oừ...

Mẹ sao rồi mẹ, có tin gì chưaTrân chạy lại mẹ hỏi

Chưa con ạ Khuôn mặt bà xanh xao đáp lại

Ủa, Nhi ...Bà ngạc nhiên khi nhìn thấy Nhi

Kent cũng ngạc nhiên quay lại

Đã 4 tiếng trôi qua, Trân, Nhi, Kent và Mẹ đã chờ đến ăn cũng chưa ăn, chắc dám đi đâu cả vì sợ nếu mình đi, lỡ lúc đó bác sĩ ra thì sao

5 tiếng

6tiếng

7 tiếng

.....

33. Chương 33

Bín Boong

Cửa phòng mở mở ra

Trân chạy ào tới hỏi bác sĩ

Bác sĩ, anh cháu sao rồi

Bác sĩ mở bật mặt ra nhìn mọi người và nói 1 câu ko ai mong đợi

Chúng-tôi-đã-cố-gắng-hết-sức-có-thể-nhưng-mà.....Bác sĩ ngập ngừng

Chừng đó chữ như át xit, dao, cứa vào tai Nhi, câu đó nghĩa là vì chứ

Mẹ Thiện ngắt xủ, Nhi tuyệt vọng, ngồi xuống ghế, khóc lóc, còn Kent vẫn với khuôn mặt đó

Tất cả mọi thứ như ngừng hoạt động, đứng mọi thứ, chân tay tê cứng như đóng băng, mọi thứ đều nhạt nhòa, Trân cố lết bước chân vào phòng mổ, nơi mà người Trân thường hay cãi cọ, người Trân ghét nhất

Bước vào, nhìn khuôn mặt Thiện, nước mắt như ứa ra, muốn ngăn cũng ngăn ko được, ko thể ngăn được

Trân chạy lại, nhìn Thiện, nhìn 1 cái xác vô hồn đang nằm ngay trước mắt mình, Trân bật khóc, nước mắt cô làm ướt chiếc khăn dưới bụng Thiện

Bây giờ, ko còn 1 Trân mạnh mẽ, 1 Trân thông minh, 1 Trân lanh lẹ, 1 Trân lẻo mép, 1 Trân tươi cười như ngày nào, mà hiện bây giờ, là 1 Trân với khuôn mặt vô hồn, 1 Trân bất cần đời, 1 Trân chán nản, 1 Trân yếu đuối

Trân quỳ xuống chỗ Thiện

Anh hai ơi, 2 đùa với em đúng ko, đùa kiểu này chẳng vui chút nào đâu 2 ơi, 2 ơi, đừng đùa nữa mà 2, 2 ơiTrân bật khóc thành tiếng

2 tỉnh lại đi, em hứa sẽ nghe lời 2, 2 nói gì em cũng là mà, làm gì cũng được, miễn là 2 tỉnh lại được rồi

Trong căn phòng lạnh lẽo ko tiếng người chỉ nghe tiếng nấc của 1 đứa trẻ ĐÃ TỪNG được gọi là Tôn Thất Bảo Trân mạnh mẽ

Cho hỏi ở đây có ai tên Nhi ko - Cô y tá bước ra hỏi

Nhi ngước đầu lên với con mắt xùm vù

Là tôiNhi trả lời

Mời cô đi theo tôiCô y tá nói

Nhi vâng lời đi theo Cô y tá

Tới 1 căn phòng cô bước vào, ở trong đó là người bác sĩ vừa lúc này

Ông tươi cười nhìn cô vào mời cô ngồi xuống và hỏi

Cô có quan hệ gì với bệnh nhân Thiện ko?

Nhi ngạc nhiên với câu hỏi đó nhưng cô vẫn trả lời

Chúng tôi là.....bạn cùng lớpNhi ngập ngừng

Chỉ là bạn thôi saoÔng hỏi

Vâng

Lúc tôi đang phẫu thuật, cậu ấy có tỉnh dậy vào nói, hôm nay là 1 ngày trọng đại, cực kì quan trọng với người quan trọng nhất trong tim cậu, Thiện đưa tôi 1 tấm thiệp và 1 cuốn USB trong túi của mình, và.....chắc cô biết tôi định nói gì Bác sĩ móc từ trong túi của mình 1 tấm thiệp đã nhàu và 1 USB bị trầy đôi chút và đưa cho Nhi

Nói xong ông ra khỏi phòng và nước mắt Nhi ứa trào

Cái gì chứ, NGƯỜI QUAN TRỌNG NHẤT Thiện, cậu có gốc ko vậy hả, hứchứcNhi nói

Về đến nhà, cô thơ thẩn như người ko hồn bước lên phòng, đóng sập cửa lại

Mở tấm thiệp ra, trong tấm thiệp đó hiện ra

Happy Birtday, My Love

Chúc mừng sinh nhật

Và cuối cùng là 1 hình vẽ trái tim méo xẹo, và tác giả của trái tim đó ko ai khác, là 1 tên viết chữ xấu như Thiện

Nhi cười nhưng nước mắt cứ chảy dài là nhạt nhòa những dòng chữ

Cô lấy cái USB ra và bắt đầu gấn và chiếc máy tính

Xuất hiện trước màn hình là khuôn mặt ngô ngố của Thiện với cái mũ nhọn trên đầu

- À, Ừ.....Biết nói gì bây giờ nhỉ, à, đây là lần đầu tiên tôi gửi messe bằng video có gì sai đừng trách tôi nha, để xem mình có đẹp trai khi lên video ko đã, ok, check, quá đẹp trai, bằng giờ vào vấn đề chính, tôi biết ngày mai là ngày sinh nhật của với người đó nên tôi đã làm đoạn video này, thật ra lúc đầu tôi nhìn thấy Nhi tôi cảm thấy bức lắm, tôi luôn nghĩ trên đời này có đứa con gái nào điên mà dữ như thế cơ chứ, nhưng khi nói chuyện với Nhi, tôi nhận ra rằng Nhi ko giống như những người con gái khác, nhiều lúc nhìn thấy Nhi cười nói với ai đó, tim tôi đau kinh khủng, tôi ko biết cảm giác đó là gì, nhưng những ngày gần đây, mỗi lần nhìn thẳng vào mặt Nhi và người tôi lại nóng như lửa đốt, tôi nghĩ mình iu Nhi mất rồi, hihihih, ko ngờ tôi cũng có lúc tỏ tình nhỉ, dù sao thì tôi chỉ cần ở gần Nhi thôi, còn mấy chuyện khác tôi ko dám làm nữa đâu, hihih, chúc mừng sinh nhật My Darling

Rè.....rè...

Cuốn video đã hết

Căn phòng yên ắng, chỉ nghe thấy tiếng rè của chiếc laptop

Nhi ngồi đó nhìn vào màn hình laptop với khuôn mặt trắng bệch, xanh xao, nước mắt chảy dài, chảy mãi, như nghĩ rằng thế giới ko thể ngăn nổi những giọt nước mắt đó chảy xuống, bàn tay khô ran cố gắng kéo chiếc USB ra khỏi chiếc máy tính, cô cầm chiếc USB lên và đưa lên miệng mình, nước mắt chảy xuống, cô áp chiếc USB vào mặt mình

Cậu-cũng-là-1-người-quan-trọng-đối-với-tôi-Thiện à Nhi cố mỉm cười nhẹ để nói

Bây giờ chiếc USB đó còn quý hơn cả vàng bạc, vì có nó, cô mới thấy được khuôn mặt ngô ngố của Thiện, 1 giọng cười con nít tưởng chừng như cô sẽ ko bao giờ được gặp và được nghe lại nó.....

34. Chương 34

Vậy là đã 3 tháng Thiện mất, mọi chuyện đều trở lại bình thường, nhưng chỉ có điều, nụ cười ko bao giờ xuất hiện trên mặt Trần nữa, Nhi cũng vậy, cô ít tiếp xúc hơn với những đứa con trai khác, Kent vẫn như vậy, Đăng cũng vậy, Hồng cũng vậy, vì bọn họ biết, Thiện luôn quan sát mình.

Ngày hôm nay cũng vậy, cũng như bao ngày, nhưng sao Nhi cảm thấy buồn, cô cầm chiếc USB trên tay rồi nở nụ cười, nói

- Con đi học đây mẹ

- Ừ, đi học cẩn thận nha con- Mẹ Nhi vẫn chưa biết chuyện gì hết

Nhi bước trên đường rồi bỗng nhiên khựng lại, cô quay đầu lên, quay đầu xuống, quay đầu phía bên phải, rồi quay đầu sang bên trái

- Mình bị ảo giác hả trời??- Nói thầm xong, Nhi đi tiếp

Tại trường

- Trần, chào buổi sáng- Nhi thấy Trần rồi vẫy tay chào

- Chào- Trần vẫn khuôn mặt buồn rầu đó đáp lại

1 cú sốc quá lớn đối với Trần, chuyện Trần như vậy ko thể tránh khỏi

- Trần, em ăn sáng chưa, nếu chưa thì đi ăn với chị- Nhi nắm tay Trần rồi nói

- Ừ- Trần nói lại

Tại căn tin

- Trần à, sao em ít cười với ít nói quá vậy, Trần ngày xưa đâu rồi- Nhi nhìn thẳng vào Trần nói

Trần cúi xuống vào giày rồi nói

- Cười với nói có lúc thôi chị Nhi ạ, cười với nói ko đúng lúc người ta sẽ gọi là bị điên đó

- Trân à.....- Nhi buồn rầu nhìn Trân nói

-

-

- Nếu chị ko gọi đồ ăn, thì em lên lớp đây- Trân đứng dậy đi thẳng

- Trân.....khoan đã.....chờ chị....Trân- Nhi chạy theo Trân

Trân vẫn đi, nhưng sao hôm nay Trân đi nhanh thế, bỗng 1 hình bóng vút qua, Trân khựng lại, nhìn theo hình bóng đó, rồi mở to mắt, chạy theo.

Nhi thấy lạ, cũng chạy theo Trân.

Trân dừng lại tại 1 góc, rồi nhìn quanh

- Trân, chuyện gì xảy ra mà em chạy dữ vậy hả- Nhi kéo tay Trân lại hỏi

- Chị Nhi, anh.....Thiện.....anhấy- Trân nhìn Nhi với đôi mắt bơ phờ nói

- Thiện, thiện sao??- Nhi nhìn Trân nói

- Anh ấy...vừa....đi....ngang...qua.....em- Trân nhìn lại chỗ lúc nãy rồi nói

Nhi nhìn Trân shock, rồi lắc người Trân nói

- Trân, em ko khỏe đúng ko, em bị shock vì Thiện ra đi nên nói bậy đúng ko, Trân nhìn chị rồi nói đi

- CHỊ NHI, EM NÓI THẬT ĐÓ, CHỊ TIN EM ĐI- Trân hét lên vào mặt Nhi

- T....r...ân.....- Nhi nói ko ra lời

Nhi buông cánh tay mình xuống khỏi cánh tay của Trân rồi ngã xuống, bất tỉnh

- ChịNhi, chị Nhi, chị ko sao chứ, chị Nhi- Trân ngồi xuống đỡ Nhi dậy rồi gọi

Tại bệnh viện

Trân kể lại mọi chuyện ẹ mình, Hồng, Đăng, Kent và lẫn cả Chi nghe

Mẹ nhìn Trân rồi nói

- Trân, con nên lên bệnh viện khám tổng quát 1 lần đi Trân

- Mẹ, ý mẹ là con bị khủng, bị ảo tưởng đó hả, sao ko ai tin con hết vậy chứ, con thấy anh Thiện đang hoảng mà- Nhi đứng dậy bùng nổ rồi nhìn mọi người

- Trân, bình tĩnh rồi ngồi xuống, ko phải mẹ ko tin con, nhưng mà người chết thì ko thể, ko phải là ko bao giờ sống lại được mới đúng, làm sao mẹ tin con bây giờ- Mẹ Trân đức khoác nói

Nhưng Trân vẫn 1 mực cãi lại mọi người

Mẹ Trân đành đem Trân ra ngoài mộ của Thiện và dỡ mộ lên

Thiện vẫn nằm đó, vẫn nhắm mắt

- Con thấy chưa Trân, Thiện vẫn còn nằm đây, Thiện nào mà con thấy hả- Mẹ Trân quát lên

Nhưng Trân vẫn ko tin cô bước xuống mộ của anh mình và bứt 1 ít tóc còn lại trên đầu Thiện rồi chạy đến bệnh viện

- Bác sĩ, con muốn chứng nhận 1 chuyện, đây là tóc của anh trai con, con muốn biết nó có đúng DNA của mọi người trong gia đình con, và có phải đó là anh Thiện ko

- Được, con ra ngoài chờ 1 chút- Ông bác sĩ nói

4 tiếng sau

Ông bác sĩ gọi Trân vào nói chuyện

- Cháu tên gì- Ông ấy hỏi

- Trân- Trân đáp lại

- Trân à, đây đúng là.....- Ông bác sĩ chưa nói hết câu thì Trân chặn lại

- Đúng là, ý bác sĩ là đây chính là DNA của anh trai cháu

- Đúng vậy, đây chính là sợi tóc của anh trai cháu, và người đó đã mất, ta muốn nói thêm với cháu, DNA, chỉ thuộc quyền sở hữu chỉ duy nhất 1 người, ko có người thứ 2, đó cũng có nghĩa là, Thiện thật sự ko còn nữa Trân à, ta đã nghe mẹ cháu nói về chuyện cháu gặp được anh cháu, ta khuyên cháu nên đi khám tổng quát 1 lần đi, Trân à- Ông bác sĩ hiền từ nói

Trân nghe xong câu đó, cô ngồi im ko nhúc nhích, cô đau khổ hơn bao giờ hết.

- Chẳng lẽ mình bị sốc đến nỗi phải gặp ảo giác sao, ko thể nào, mình đã gặp anh 2 thật mà, thật mà.....- Trân nghĩ

Rời khỏi bệnh viện, Trân đi lang thang trên phố

Trân ngồi đợi dưới 1 hàng ghế công viên, và nghĩ lại những gì ngày hôm nay xảy ra

Rồi 1 lần nữa Trân nhìn chằm chằm vào 1 phía

- Ko nhầm được đâu, thật sự ko nhầm được đâu, người đó ko ai khác là ANH HAI- Trân nhìn chằm chằm về chiếc xe ở phía bên kia đường rồi nghĩ

Chiếc xe lăn bánh, Trân chạy theo

- ANH HAI, LÀ ANH PHẢI KO???, LÀ ANH ĐÚNG MÀ, XUỐNG XE ĐI, ANH HAI ƠI- Trân vừa chạy vừa hét lên

Chiếc xe dừng lại.....

* * *

35. Chương 35

Chiếc xe dừng lại, ông tài xế bước xuống, đi đến chỗ Trân nói

- Này, cháu bé, muốn chết sớm hay sao mà chạy theo xe oto giữa đường phố thế hả???

Trân bỏ ngoài tai những lời ông tài xế nói, rồi chạy lại chỗ chiếc xe, nhìn vào gương xe, nhưng chiếc gương màu đen, cô ko thể thấy gì hết.

Trân gõ cửa sổ xe

- Anh hai đúng ko, kéo cửa sổ xe xuống cho em đi- Trân nói

Người trong xe vẫn im lặng

- ANH HAI, EM BIẾT LÀ ANH MÀ, KÉO CỬA XE XUỐNG ĐI- Trân hét lên

Chiếc cửa xe dần dần được kéo xuống.

Trân nuốt nước bọt nhìn thẳng vào người đang ngồi trong xe.

Trân mở to mắt

- Ko thể sai được, là anh hai đây, Tôn Thất Hoàng Thiện, anh 2 đang ngồi trước mình đây mà- Trân nói thầm

Trân nhảy nhào tới xe, nắm lấy tay người đó

- Anh 2, anh chưa chết hả, em mừng quá- Đó là lần đầu tiên trong 3 tháng Trân nở nụ cười

- Xin lỗi, em là.....- Người đó ngáp ngừng

- Anh 2, anh ko nhớ em sao, Tôn Thất Bảo Trân, em gái anh mà- Trân nhìn người đó nói

- Xin lỗi, dòng họ của anh ko mang họ Tôn Thất, anh mang họ Thác, anh là Thác Vĩnh Kỳ, rất vui được gặp em- Kỳ nở nụ cười nói

- Ko thể nào.....anh 2 đừng đùa nữa mà.....Thác Vĩnh Kỳ gì chứ- Trân gặng cười vỗ vai Kỳ

Kỳ có vẻ ngạc nhiên nói

- Nhưng thật sự tôi ko phải anh 2 em, cũng ko biết người mang tên Tôn Thất Hoàng Thiện, xin lỗi, mong em tránh đường cho chúng tôi đi- Kỳ kéo tay Trân ra khỏi cánh cửa sổ, rồi kéo bác tài lái xe chạy

Chiếc xe khuất dần, Trân đứng đó ko tin vào mắt mình

Ở trong xe

Kỳ cởi áo khoác ngoài ra, kéo trễ cà vạt xuống, gỡ vào chiếc nút áo ra, cầm lon bia lên và nói

- Trời xui đất khiến sao hôm nay gặp nhiều chuyện xui quá, mịa, con quỷ khỉ đó là ai thế, cái gì mà Tôn Thất Hoàng Thiện, rồi cái gì là anh trai, em gái, mịa nó

Anh chàng này là người có 2 tính cách ???

Câu trả lời nằm ở chap sau ^^

- Cậu chủ đừng quá lo nghĩ tới cô bé lúc này- Người thư ký đeo kính ngồi bên cạnh nói

- Sax, xui xẻo- Kỳ nói

Sáng hôm sau

Nhi đã đi học lại, Trân biết thế nên đã đi tìm Nhi

Trân thấy Nhi đang đứng đó và gọi

- Chị Nhi

Nhi quay lại thấy Trân, rồi nói

- Trân, nói cho chị nghe rõ chuyện hôm qua đi

- Chị Nhi à, em xin chị làm ơn tin em đi, sáng hôm qua, em chỉ thấy sơ qua thôi, lúc đó em có chút nghĩ mình bị ảo tưởng, nhưng mà, vừa tối hôm qua, em đã gặp được 1 người rất, à ko phải nói là cực kì, cực kì giống với anh 2, nhưng mà.....- Trân ngáp ngừng

- Nhưng mà?????????????..- Nhi nhìn Trân tò mò

- Nhưng mà, anh ta bảo anh ta ko phải anh 2, rồi bảo anh ta ko phải họ Tôn Thất, rồi, nào là tên anh ta là Thác Vĩnh Kỳ.....- Trân nhăn mặt

- Em thực sự muốn điều tra về việc này- Trân nói típ

Nhi cực kì tò mò và ngạc nhiên về điều đó, nhưng điều khiến Nhi ngạc nhiên hơn là TRÂN, con bé đã trở lại như xưa, nó nói nhiều hơn, tò mò nhiều hơn, con bé THỰC SỰ đã quay lại rồi, cảm ơn Chúa

- Trân, trông em hôm nay vui lắm- Nhi nói

Trân giật mình nhìn Nhi rồi cười thật lớn

- Em mà, hahahaha- Trân thực sự đã quay lại

Nhi thấy vậy cũng vui, vòng tay Trân về lớp

Tại lớp

- Trân, Nhi, 2 người biết chuyện gì chưa- Hồng và Đăng lần lượt xông tới nói

- Thì là chuyện, có 1 anh chàng, con của chủ tập đoàn The Sun có khuôn mặt y chang như Thiện, anh ta có dòng máu Hàn Quốc trong người, và điều đặc biệt công ty này từng hợp tác lâu dài với nhà em đó Trần-Kent từ đầu nói ra

- Ủa, Kent mà cũng biết chuyện này hả?????- Hồng và Đăng nói rồi nhìn nhau

Trần nghe vậy, liền phóng tới chiếc máy vi tính, rồi tiem thông tin

- Đúng rồi- Trần thốt lên

- Chính là anh ta, Thác Vĩnh Kỳ, người mà em gặp hôm qua, điều đặc biệt ko ngờ là....- Trần trợn mắt nhìn kĩ vào máy tính rồi nói tiếp

- Anh taanh....ta....sinh cùng ngày cùng tháng.....cùng năm với anh Thiện nhà em

- HẢ Ả Ả Ả Ả Ả Ả Ả Ả Hồng, Đăng, Nhi, Kent và con khỉ Chi ở đâu xuất hiện hết lên

Mọi người bỏ qua chuyện đó, quay lại nơi phát ra âm thanh như khỉ thì

- Cô ở đâu chui ra thế, Chi monkey

- Đừng gọi tôi như thế, tôi cũng vừa mới biết chuyện này thôi, trên đời này thật sự có sự trùng hợp đó, tôi cũng đã điều tra thông tin rồi, anh ta chỉ mới về có 4 tháng trước, từ nhỏ anh ta đều hoạt động ở Hàn Quốc- Chi đi thẳng tới mọi người rồi nói

- Chi....cậu.....- Nhi nhìn Chi nói

- Đừng nhìn tôi bằng con mắt đó

-

- Tôi vẫn ko từ bỏ Thiện đâu- Chi nói

Nguyên rập ngất xỉu

- Con lạy chị khỉ, anh Thiện nhà em đi bán muối rồi, nếu muốn chị đi bán muối với anh ấy luôn đi- Trần nhìn Chi nói

- Ô, con nhỏ này, chị tưởng mày sẽ đau khổ lắm chứ, ai dè còn tỉnh bơ, nói 1 câu sốc hòng vậy mày- Chi giật mình nói

- Đúng, đã có thời gian tôi rất đau khổ, nhưng mà nghĩ lại, nếu tôi buồn như vậy, chắc hẳn, anh 2 sẽ buồn lắm, tôi nghĩ mình ko nên buồn nữa, và còn, tôi cực kì tò mò về anh chàng có khuôn mặt của anh 2 tôi, Thác Vĩnh Kỳ- Trần nói rồi quay mặt nhìn về phía chiếc máy vi tính

36. Chương 36

Từ hôm qua khi phát hiện ra có người giống anh trai mình, Trần dúi đầu dúi cổ tìm thông tin của người có cái tên Thác Vũ Kỳ, nhưng hình như anh chàng này giấu mình hơi bị kĩ, rất ít thông tin của anh được lộ ra ngoài, cô nhờ Chi, Đăng cùng giúp dùm, nhưng chẳng tìm ra cái gì mới ngoài, anh ta tên Thác Vũ Kỳ, sống ở HQ v.....v

Sáng hôm sau tại trường Alice Rose

Trần vẫn cầm cổ vào chiếc máy tính đem từ nhà lên, Nhi thấy lạ liền đến hỏi

- Trần, em làm cái gì vậy?

- Ôi, giật mình- Trần giật thót người nói

- Trần em ko sao chứ??- Nhi lo lắng hỏi

- Tất nhiên ko sao, em mà- Trần tươi cười nói

- Trần, trần, có tin mới- Đăng từ đâu chạy lại nói

- Hả tin gì- Trần tò mò

- Nghe nói, thằng Thác Vũ Kỳ gì đó, lúc nhỏ nó khá thân với thằng Thiện khi thằng Thiện qua bên Hàn Quốc đó, và nó cũng gặp mẹ của Thiện rồi, mày về hỏi di Diệu thử xem có tin gì ko- Đăng ngồi lên bàn rồi nói

- Chị Nhi đi với em, còn anh Đăng, nói hôm nay em với chị Nhi ôm nghĩ nhá- Trần nói rồi kéo tay Nhi đi

Trần lôi Nhi ra ngoài rồi gọi 1 chiếc taxi gần đó

- Bác, chở cháu đến công ty Gold nha chú- Trần ngồi lên xe rồi nói

Chiếc xe bắt đầu lăn bánh

- Công ty Gold ???- Nhi ngạc nhiên nhìn Trần

- Là công ty của mẹ em đó, anh Thiện chưa nói chị biết hả??- Trần ngạc nhiên ko kém

- Anh ta chưa bao giờ nhắc đến chuyện gia đình với chị- Nhi trề môi nói

Trần chỉ cười trừ

Nửa tiếng sau 2 chị em đã đứng trước công ty của mẹ Trần

- Mình vào thôi - Trần nói

- Ừ

Trần bước vào chỗ tiếp tân rồi bảo

- Cho cháu gặp chủ tịch, cô cứ lên bảo có 1 cô bé tên Trần là được

- Ừa, họ ko em hả Trần- Nhi hỏi

- Em rất ít đến công ty của mẹ nên họ ko biết cũng phải

- Em có thể lên gặp giám đốc- Cô tiếp tân nói

- Cảm ơn chị

Lên đến phòng của mẹ, Trần gõ cửa

- Mời vào- mẹ Trần nói ra

Trần mở cửa, chạy ào đến mẹ hỏi mà ko nói 1 lời chào

- Mẹ, mẹ biết người tên Thác Vũ Kỳ đúng ko

- Trần.....sao....con...biết...người....đó- Mẹ Trần nhìn Trần ngạc nhiên hỏi

- Nhưng mẹ có biết người đó ko - Trần gằng dọng

→ Mẹ biết, Thác Vũ Kỳ là con của Sophie, bạn mẹ, thằng bé có khuôn mặt rất giống Thiện, giống đến độ ko ai nhận ra- Mẹ Trần nói rồi quay máy tính cho Nhi và Trần xem bức ảnh của Thiện và Kỳ lúc nhỏ

Trần trố mắt nhìn vào 2 tấm ảnh, rồi chỉ thốt lên 1 câu

- giống quá, mình là em ổng mà cũng ko giống như vậy, trên đời này có người giống người sao thật sao ta

- Mẹ cũng đã gặp nó rồi tuy 2 đứa giống nhau nhưng tính tình thì khác hoàn toàn, đúng Thiện và Kỳ đều là lũ hám gái cả, và chơi đùa nữa, nhưng Thiện anh con lại vui vẻ và yêu đời, tốt bụng nhưng thằng Kỳ lại ngược lại, nó chán đời, mẹ ko nói nó ác, nhưng nó cũng chẳng phải đứa tội nghiệp, nó bỏ học từ cấp 2, rồi từ đó ko còn tin tức gì nữa, mẹ cũng chẳng biết nữa, nhưng mà con sao lại biết nó- Mẹ Trần nói

- Con đã gặp anh ta- Trần nói

- Hả, con đùa hả, nó đang ở Hàn Quốc mà,.....khoan đã cái ngày con bảo con gặp thằng Thiện rồi bắt mẹ ra mộ nó là ngày con gặp nó hả- Mẹ Trần hoảng hốt hỏi

- Vâng- Trân đáp lại
- Trời.....

37. Chương 37

Giới thiệu nhân vật

Thác Vũ Kỳ

Anh mang dòng máu Hàn-Việt, anh có khuôn mặt y đúc của Thiện, tính tình, bất cần đời, là 1 người mơ hồ về tình cảm, từ nhỏ anh rất thân với Thiện, vì 1 lý do gì đó mà anh về 1 cách bí mật, anh bỏ học từ năm cấp 2 vì đánh thầy cô, là 1 người khó gần, ko có lấy 1 người bạn, cậu chủ của tập đoàn đô thị The Life and Death

Nhi và Trân bước ra khỏi công ty Gold với khuôn mặt thần thờ

- Trân, em đói bụng chưa, nếu đói rồi thì qua bên đó ăn cơm nhá- Nhi đứng lại hỏi Trân rồi chỉ tay qua quán cơm bình dân bên đường
- Ồ, em cũng đói rồi, mình qua đó ăn đi- Trân cười nói

2 chị em dẫn nhau qua đường, rồi vào tiệm ăn đó, Nhi và Trân tìm chỗ ngồi, rồi tìm chỗ ngồi

- Dì ơi cho cháu 2 tô cơm gà nhá, - Nhi gọi

Trong lúc chờ thức ăn đem ra Nhi hỏi Trân

- Đúng là anh em và Kì giống nhau quá nhỉ
- Thì đó, em thật sự ko ngờ, cực kì ko ngờ là trên đời này lại có người giống người đến như vậy- Trân nói lại
- Trên đời này có nhiều thứ, chúng ta ko biết được đâu, Trân.....trân.....em nghe chị nói chứ- Nhi hỏi

Trong lúc Nhi đang nói chuyện thì Trân nhìn chăm chăm ra ngoài rồi nói

- Chị Nhi, nhìn ra bên ngoài đi

Nhi nghe lời Trân rồi quay đầu lại, thì

- Thiện.....- Nhi thốt lên
- Ko phải đâu, là Thác Vũ Kỳ đó, đi thôi chị Nhi- Trân lôi Nhi ra ngoài mặc cho bà chủ quán có gọi
- Taxi, taxi, đi theo chiếc xe màu đen đó dùm cháu- Trân lôi Nhi bỏ vào xe rồi nói
- Trân, em định làm gì thế hả??- Nhi ngạc nhiên hỏi
- Thì đi theo anh ta chứ sao, em rất muốn biết anh ta là ai, em cực kì tò mò về anh ta- Trân nhìn Nhi nói
- Lỡ anh ta phát hiện ra thì sao
- Đừng lo, chị lo xa quá- Trân nói lại

Chiếc xe taxi đi theo chiếc xe màu đen đó rồi dừng lại trước 1 ngôi biệt thự ngoài ngoài ô

- Chiếc xe đó chỉ đi tới đây thôi cháu- Bác tài xế nói
- Vâng, cảm ơn chú- Trân nói rồi kêu Nhi r axe
- 2 người đi đến ngôi biệt thự trước mặt mình
- Anh ta chẳng cũng phải giàu tổ bố chứ chẳng phải chơi- Trân nhìn lên cái biệt thự rồi nói

- Ồ, giàu thật, cái nhà còn to hơn nhà em nữa Trần- Nhi há hốc mồm hình chữ o rồi nói

- Rãnh thật.....- Trần nhìn Nhi nói

Vừa lúc đó từ trên xe bước xuống là Thác Vũ Kì, anh ta bước vào nhà

Thấy vậy Trần cũng kêu Nhi đi vào cùng, đến gần tới cổng thì Trần nói

- Chị Nhi, chị vào rồi leo lên hành lang cửa sổ rồi bước vào phòng, còn em sẽ đi bao quanh nhà này rồi mới lên, chứ đi dính chùm như thế này nguy hiểm lắm

- Ủ- Nhi đáp lại

2 người bắt đầu tách ra

Nhi thì trèo lên hành lang cửa sổ bước vào, vừa lúc đó thì có 1 bàn tay kéo cô vào phòng rồi bịt miệng hỏi

- Cô là ai ??? cô gan quá nhỉ ??? là ăn trộm hả??- Và người đó ko ai khác là Kì

Nhi chỉ tròn mắt nhìn Kì mà ko nói gì

- Nói gì đi chứ

Nhi như bưng tỉnh liền lấy tay mình chỉ lên tay Kì như có ý anh bịt mồm tôi như thế này thì lấy gì mà nói

Kì như hiểu ý, liền bỏ tay mình ra

- giờ cô nói đi, cô rốt cuộc là ai thế hả

38. Chương 38

- Thiện, là cậu phải ko, cậu nhớ tớ mà đúng ko??- Nhi nhảy bổ vào Kì hỏi

- Nữa, lại nữa, lại là Thiện, tôi phải nói bao nhiêu lần hả, tôi ko phải Thiện, mới mấy hôm trước có nhỏ khủng nào từ đâu chạy đến, chặn xe tôi hỏi anh có phải là Thiện ko? giờ lại tới cô- Kì chán nản nói

- Vậy anh biết người này chứ- Nhi lấy trong túi của mình ra 1 bức ảnh Thiện chụp chung với mình rồi nói

- Là tôi chứ ai- Kì nhìn vào tấm ảnh rồi nói

- Thì đó, thì là anh, đây là Thiện, anh nói đó là anh, anh mà ko phải là Thiện chứ anh là gì- Nhi ngược mặt lên nói

- Tôi nói tôi ko phải Thiện mà, với lại cái cái tấm ảnh này.....mà khoan đã ý cô là thằng Chang Dong Chul ấy hả- Kì vỗ tay 1 cái rồi nói

- Chang Dong Chul- Nhi ngạc nhiên

- Vì trên đời này có người giống tôi đến thế thì chỉ có thằng Chang Dong Chul thôi- Kì nhìn Nhi nói

- Đúng, là Chang Dong Chul đó- Trần từ đâu đi vào nói

Kì nhìn Trần ngạc nhiên

- Sao nhóc biết Chang Dong Chul- Kì hỏi

- Thì anh ta là anh trai tôi- Trần đáp lại

- Trần, Chang Dong Chul là ai thế- Nhi vỗ nhẹ vai Trần hỏi

- Chang Dong Chul là Tôn Thất Hoàng Thiện đó, lúc nhỏ anh ta có qua bên HQ, nên lấy luôn tên HQ, em nghĩ lúc đó là lúc anh ta gặp Thác Vũ Kì đó- Trần nói

- À, thì ra là vậy

- Vậy nhóc là em gái thằng Chul, ý lộn thằng Thiện hả, đúng là trái đất nhỏ thật- Kì nói

- Nhưng cho hỏi, nghe nói anh chán đời lắm mà, sao giờ nhìn anh khác thế- Nhi hỏi

- À, đúng tôi đã từng rất chán đời, cực kì chán đời, nhưng từ lúc gặp thằng khỉ Thiện đó, tôi nhiễm tính nó luôn rồi, nó khiến tôi yêu đời hẳn lên, mà bây giờ nó thế nào rồi, còn chơi bởi chứ- Kì hỏi

Cả ko gian yên lặng đến nghẹt thở, khi nghe câu hỏi của Kì

- Hả sao vậy, nó vẫn tốt chứ

Trân nhìn Nhi, Nhi nhìn Trân, rồi Nhi lên tiếng

- Thiện.....cậu.....ây.....mất rồi

- Hahahahahaha, cô đùa với tôi hả, thằng đó yêu đời như thế, chết sớm nhỉ

Ko gian yên lặng lần 2

- Cô nóithật.....hả- Kì nhìn Nhi hỏi

- Anh nghĩ tôi rãnh đến mức, bịa chuyện đó hả- Nhi hét lên

Ko gian yên lặng lần 3

Rồi bỗng nhiên

- Hhahahahaha, anh Kì ơi, em chịu ko nổi rồi, hahahahaha- Trân cười lớn

- Ồ, tao cũng vậy, hahahaha- Kì cũng vậy

Nhi ngạc nhiên nhìn Trân và Kì hỏi

- Ô, hay, con nhỏ này, anh trai em chết sao em lại cười tươi thế

- Chị Nhi à.....em xin lỗi.....nhưng.....HAHAHAHHAHAHA- Chưa nói hết câu thì Trân ngã ra cười tập 2

- Để, tôi nói cho cô biết, thật ra.....chúng tôi thật sự xin lỗi, bé con à, thật sự Thiện-chưa-có-CHẾT- Kì nói rồi ôm đằng sau Nhi

- Thả ra, anh nói cái gì thế hả- Nhi vùng vẫy ngạc nhiên

Trân quỳ gối xuống Nhi nói

- Chị Nhi à, em xin lỗi, vì dẫu chị, nhưng thật sự anh hai vẫn chưa chết

- Thằng đó yêu đời như vậy, chết sớm thì uống lắm, đúng ko tác giả [sao tự nhiên ông hỏi tui]- Kì nói

- Trân, rốt cuộc chuyện này là như thế nào hả, di Diệu, Hồng, Đăng, Chi, Kent và cả em đều chung 1 ruột hả- Nhi bốc khói nói

- Xin lỗi, nhưng thiếu tôi- Kì hí hửng nói

- Anh cầm mồm, và đi xuống địa ngục đi- Nhi nhìn Kì bằng ánh mắt như tôi sẽ giết chết anh rồi nói

- Chị Nhi à, em còn chuyện muốn nói

- Chuyện gì, nói lun thể đi, rồi tao xử từng đứa 1- Nhi phùng phùng nói

- Thật ra cái first kiss của chị là thuộc về Kì, chứ ko phải anh Thiện

- Bây, giờ mà mày còn muốn giỡn cho bà sặc máu hả

- Ko phải giỡn đâu là thật đó, cái first kiss đó đó, nó ngọt lắm, lần đầu kiss 1 cô nàng chưa được ai kiss, cũng thú vị lắm- Kì liếm môi mình rồi nói

- Thật ra, anh hai và Kì luôn thay phiên nhau để nói chuyện với chị, nhưng mà chị ko biết đó thôi, cái lần mà đi xem phim là anh Thiện thật, nhưng cái lúc mà chị qua nhà em lần đầu tiên [xem lại chap 6, 7, hoặc 8] là Kì chứ ko phải Thiện, với lại anh ta chẳng chán đời gì hết á, anh ta y chang như ông Thiện nhà em à- Trân nói

39. Chương 39

- Được lắm, 2 anh em nhà mấy người giỏi lắm, giám lừa tôi hả, vậy thì chuẩn bị chết đi- Nhi với cái đầu bốc khói, vớ lấy con dao cạnh mình rồi dí Kì và Trân chạy

- Bà con làng xóm ơi, chạy đi, kéo chết người, tác giả nữa, chạy hết đi- Trân và Kì cầm dép chạy bán sống bán chết về trường

Tại trường

- Nhi à, bà nuốt giận đi rồi chúng tôi xin lỗi- Hồng xoa xoa tay Nhi

- Bỏ cái tay của bà ra- Nhi nói lại

- Lần này mình chết chắc rồi- Hồng nói nhỏ vào tai Trân

- NÓI???- Nhi bỗng hét lên

- Ui trời, giật mình, tính giết người bằng mồm hả??- Hồng giật thót người nói

- Nói mau, đứa nào dám xử ra ba cái trò hù người như vậy hả, nào là Thiện chết, nào là DNA, nào là đào mộ, đứa nào, khai ra đi- Nhi nhìn đoàn người đang quỳ dưới mình nói

- Hỏi bà tác giả ý [seo cũng lôi tôi vào là seo], nói giỡn thôi, chứ ai thông minh, lém lỉnh, ai hoạt bát, lanh lợi hơn Trân đây- Hồng nói rồi liếc Trân

- Trân, em rãnh ko có việc gì làm hay sao thế hả

- Chị Nhi à, tại thấy nó vui mà, với lại cũng đâu có sao

- Vui hả, em nên chui vào Liar Game mà bày ra mấy cái trò đó, cũng kiếm được khối tiền đó

- Nếu vào được, thì em cũng vào lâu rồi, nó là truyện tranh, chứ có phải là đời thực đâu chứ- Trân lẩm bẩm

- Vậy, Thiện ở đâu, thằng khỉ ôn dịch đó ở đâu- Nhi hỏi

- Cái đó chị hỏi anh Kì á, ổng ém ông Thiện ở đâu, kĩ quá [kĩ thật]- Trân nói rồi quay đầu lại chỉ vào Kì đang ngồi gác chân nghe nhạc

- Anh???- Nhi nói

-

- ANH???- Lần 2

- Hả, em gọi anh hả, nhưng xin lỗi anh là Kì chứ ko phải Anh, em nên nhớ tên người mình kiss chứ *chớp chớp*

- Anh đẹp đi, Thiện đâu???

- Thằng đó hả, nó đang ở Pháp chơi với mấy em ngoài đó đó

Vừa nói hết câu Trân chạy lại bóp vào mồm Kì 2 cái, rồi nói nhỏ

- Sao anh lại nói ra chuyện đó, anh chân thật quá nhỉ

- Chơi với mấy em LÀ Ý GÌ HẢ????????????????????- Nhi hét lên

- TRÂN, NGÀY MAI ĐƯA CHỊ QUA PHÁP- Hét lên lần 2

- Nhưng em đâu có nhiều tiền như thế chứ- Trân van nài

Nhưng Nhi ko nghe, đi thẳng về nhà ko thèm ngoáy đầu lại

* * *

Phần 2,

40. Chương 40

Sáng hôm sau tại sân bay Tân Sơn Nhất, Nhi đã đứng đó đợi từ sớm, mà vẫn chưa thấy ai đến.

Vừa lúc đó thì Nhi thấy bóng dáng của Kỳ

- Yah, anh đến đây làm gì nữa hả???- Nhi quát Kỳ

- Đừng có mới sáng sớm ra quát người ta như thế chứ, ko đi ra nước ngoài thì ra sân bay làm gì, hỏi lạ- Kỳ mệt mỏi [thiếu ngủ hả ông nội]

- Anh đi đâu???- Nhi hỏi

- O, hay, đi Pháp chứ đi đâu- Kỳ ngạc nhiên

- O, hay, anh ra Pháp thì làm sao tôi biết được ai là Kỳ ai là Thiện- Nhi nói lại

- Trời ơi là trời, phải ko đây, nhưng ko sao, nó giờ nhuộm tóc rồi, tóc nó vàng khè à, còn tóc tôi đen thui, giờ nhận ra chưa- Kỳ lè lưỡi

- Sax....., sao Trân lâu đến vậy nhỉ

- Nó bỏ quên cô rồi hả

- Anh.....zip mồm lại dùm tôi đi

- Chị Trân, xin lỗi vì tới muộn- Trân vừa lúc đó chạy tới chỗ Nhi và Kỳ

- Cho hỏi cô Trân, lý do sao lại đi trễ vậy- Kỳ hỏi Trân

- Chỉ 2 chữ thôi dậy trễ- Trân nói

Toàn rập xúu

- Rảnh nhỉ, thôi đi, kéo mồm- Nhi nói

30 phút sau

3 người đã ngồi yên vị trên máy bay

- À, mà anh Kỳ, cũng lâu lắm rồi em ko gặp 2, 2 khỏe chứ- Trân nhìn Kỳ hỏi

- Thằng đó hả, nó vẫn khỏe phè phè, ở bên Pháp đó, còn chơi bờ....- Chưa nói hết câu thì bị Trân bịt mồm

- Ko có gì đâu chị Nhi...hehehe- Trân cười gượng

- Mà sao anh với Thiện giống nhau thế hả ???- Nhi nhìn Kỳ hỏi

- Ai biết, hỏi ông trời ý, sao hỏi tôi- Kỳ nói lại

- Trân, em biết Kỳ được nhiều năm rồi???

- 2 năm trước- Trân đáp lại

- Ờ

Máy bay bắt đầu cất cánh

Lúc đầu Nhi hơi ngợp vì máy bay bay lên, nhưng sau đó lại quen và ko sợ nữa

13 Tiếng sau

Tại sân bay Pela nổi tiếng của Pháp

- giờ chúng ta đi đâu đây- Nhi hỏi

- Trước tiên, mình về khách sạn đã, rồi sáng mai tìm anh 2 sau vậy- Trân nói

- Đồng ý 2 tay- Kỳ mệt mỗi nói

Kỳ và Trân đều nói tiếng Pháp rất giỏi nên chỉ trong 2 tiếng họ đã tìm được 1 khách sạn 5 sao, nhưng điều lạ mà Nhi thấy là, khi bước vào khách sạn, Kỳ chỉ cần đưa 1 cái thẻ gì đó là tất cả mọi người đều phải cúi đầu [giàu là vậy đó chị Nhi].

- Bây giờ chỉ còn 2 phòng, Nhi với Trân 1 phòng, còn tôi 1 phòng, ổn rồi chứ- Kỳ nói

- Khoan...khoan.....ko ổn chút nào, từ nhỏ đến lớn tôi đều ngủ riêng 1 mình 1 phòng, giờ anh Kỳ với chị Nhi 1 phòng đi, còn tôi 1 phòng, chị Nhi tha lỗi cho em, nhưng chỉ có 1 đêm thôi mà...chị ráng chịu 1 chút thôi- Trân nói rồi lấy chìa khóa từ tay Kỳ, dọt lẹ [kéo bị chết bị tia laser từ mắt Nhi]

- Trân.....- Nhi cứng họng

- Đứa trẻ mạnh mẽ như nó, ko chịu ngủ chung với ai đâu, thôi lên phòng ngủ thôi, tôi mệt rồi- Kỳ nói

-

- Tôi ko làm gì cô đâu- Kỳ nói

- Anh nói thật chứ- Nhi hỏi lại

- Thật, tôi quan hệ với nhiều người, chán rồi- Kỳ nói lại

- Kinh khủng thật- Nhi nói rồi chạy thẳng lên phòng

- Ê, hay nhỉ, kinh khủng là ý gì- Kỳ chạy theo

Tại phòng 404, phòng của Kỳ và Nhi

- Tôi đi tắm đây, cô ngủ trước đi- Kỳ nói

- Ờ, đi tắm sau rồi đừng đụng đến tôi đó- Nhi nói

- Sì...

Phòng tắm bật đèn, tiếng nước mở ra

10 phút sau

Kỳ ra với chỉ chiếc khăn quần phần hông

Lúc đó Nhi đã ngủ như say rồi

Kỳ đến chỗ Nhi, rồi cười mỉm

- Đúng là ko hề thay đổi, lúc qua nhà mình cũng ngủ say như chết như vậy, đúng là Nhi thì vẫn là heo thèm ngủ mà thôi, dễ thương thật ~

Nói xong Kỳ lấy tấm mền xuống phía dưới nền nhà rồi ngủ [có nhân cách quá nhỉ]

6 giờ sáng ngày mai

Nhi vươn tay thức dậy chào buổi sáng đầu tiên tại Pháp

Cô bước ra vén màn cửa sổ rồi nhìn ra ngoài

- Nước Pháp buổi sáng đẹp thật- Nhi trầm trồ

- Ủa, Kỳ đâu rồi

Nhi đi vòng vòng quanh phòng tìm Kỳ thì thấy Kỳ đang nằm trên vên trên nền nhà mà ngủ

Cô ngồi xuống nhìn vào mặt Kỳ, rồi nghĩ

- Anh ta đẹp thật, giống Thiện, mình thật sự ko nhận ra anh ta và Thiện thay phiên nhau gặp mình, mà anh ta tốt thật, nhường ỉnh nguyên 1 cái giường

- Này, Kỳ sáng rồi, dậy đi, dậy đi, walk up- Nhi lay người Kỳ

- Aish.....mới sáng sớm mà làm cái khỉ gì thế- Kỳ quay người nói

- Sáng rồi, dậy thôi, tôi muốn đón buổi sáng đầu tiên tại Pháp- Nhi nói

- Vậy tự đi 1 mình cô đi- Kỳ nói

- Nhưng đây là lần đầu tiên tôi sang Pháp, ko biết đường, dậy đi- Nhi hét vào tai Kỳ

Sau 1 hồi ca hát của Nhi, cuối cùng Kỳ cũng phải lê bước đau khổ vào phòng vệ sinh.

Lúc đó Nhi đi qua bên phòng của Trân để gọi

- Trân ơi ời Trân, dậy thôi

Trân giật mình gãi toàn người [kinh thật, ở bẩn là vậy đó], úp mặt vào gối rồi ngủ tiếp

- Trân dậy thôi- Nhi cầm cái loa lên rồi hét vào tai Trân

Cuối cùng số phận của Trân cũng giống như Kỳ

Sau 1 tiếng ăn sáng, chuẩn bị, 3 con người bắt đầu đi tìm Thiện

41. Chương 41

3 người đã ngồi yên vị trên máy bay

- À, mà anh Kỳ, cũng lâu lắm rồi em ko gặp 2, 2 khỏe chứ- Trân nhìn Kỳ hỏi

- Thằng đó hả, nó vẫn khỏe phè phè, ở bên Pháp đó, còn chơi bờ.....- Chưa nói hết câu thì bị Trân bịt mồm

- Ko có gì đâu chị Nhi...hehehe- Trân cười gượng

- Mà sao anh với Thiện giống nhau thế hả ???- Nhi nhìn Kỳ hỏi

- Ai biết, hỏi ông trời ý, sao hỏi tôi- Kỳ nói lại

- Trân, em biết Kỳ được nhiều năm rồi???

- 2 năm trước- Trân đáp lại

- Ồ

Máy bay bắt đầu cất cánh

Lúc đầu Nhi hơi ngợp vì máy bay bay lên, nhưng sau đó lại quen và ko sợ nữa

13 Tiếng sau

Tại sân bay Pela nổi tiếng của Pháp

- giờ chúng ta đi đâu đây- Nhi hỏi

- Trước tiên, mình về khách sạn đã, rồi sáng mai tìm anh 2 sau vậy- Trân nói

- Đồng ý 2 tay- Kỳ mệt mõi nói

Kỳ và Trân đều nói tiếng Pháp rất giỏi nên chỉ trong 2 tiếng họ đã tìm được 1 khách sạn 5 sao, nhưng điều lạ mà Nhi thấy là, khi bước vào khách sạn, Kỳ chỉ cần đưa 1 cái thẻ gì đó là tất cả mọi người đều phải cúi đầu [giàu là vậy đó chị Nhi].

- Bây giờ chỉ còn 2 phòng, Nhi với Trân 1 phòng, còn tôi 1 phòng, ổn rồi chứ- Kỳ nói

- Khoan...khoan.....ko ổn chút nào, từ nhỏ đến lớn tôi đều ngủ riêng 1 mình 1 phòng, giờ anh Kỳ với chị Nhi 1 phòng đi, còn tôi 1 phòng, chị Nhi tha lỗi cho em, nhưng chỉ có 1 đêm thôi mà...chị ráng chịu 1 chút thôi- Trân nói rồi lấy chìa khóa từ tay Kỳ, dọt lẹ [kéo bị chết bị tia laze từ mắt Nhi]

- Trân.....- Nhi cứng họng

- Đứa trẻ mạnh mẽ như nó, ko chịu ngủ chung với ai đâu, thôi lên phòng ngủ thôi, tôi mệt rồi- Kỳ nói

-

- Tôi ko làm gì cô đâu- Kỳ nói

- Anh nói thật chứ- Nhi hỏi lại

- Thật, tôi quan hệ với nhiều người, chán rồi- Kỳ nói lại

- Kinh khủng thật- Nhi nói rồi chạy thẳng lên phòng

- Ê, hay nhé, kinh khủng là ý gì- Kỳ chạy theo

Tại phòng 404, phòng của Kỳ và Nhi

- Tôi đi tắm đây, cô ngủ trước đi- Kì nói

- Ồ, đi tắm sau rồi đừng đụng đến tôi đó- Nhi nói

- Sì...

Phòng tắm bật đèn, tiếng nước mở ra

10 phút sau

Kỳ ra với chỉ chiếc khăn quần phần hông

Lúc đó Nhi đã ngủ như say rồi

Kỳ đến chỗ Nhi, rồi cười mỉm

- Đúng là ko hề thay đổi, lúc qua nhà mình cũng ngủ say như chết như vậy, đúng là Nhi thì vẫn là heo thềm ngủ mà thôi, dễ thương thật ~

Nói xong Kỳ lấy tấm mền xuống phía dưới nền nhà rồi ngủ [có nhân cách quá nhỉ]

6 giờ sáng ngày mai

Nhi vươn tay thức dậy chào buổi sáng đầu tiên tại Pháp

Cô bước ra vén màn cửa sổ rồi nhìn ra ngoài

- Nước Pháp buổi sáng đẹp thật- Nhi trầm trồ

- Ủa, Kỳ đâu rồi

Nhi đi vòng vòng quanh phòng tìm Kỳ thì thấy Kỳ đang nằm trên vên trên nền nhà mà ngủ

Cô ngồi xuống nhìn vào mặt Kỳ, rồi nghĩ

- Anh ta đẹp thật, giống Thiện, mình thật sự ko nhận ra anh ta và Thiện thay phiên nhau gặp mình, mà anh ta tốt thật, nhường ỉnh nguyên 1 cái giường

- Đây, Kỳ sáng rồi, dậy đi, dậy đi, walk up- Nhi lay người Kỳ

- Aish.....mới sáng sớm mà làm cái khỉ gì thế- Kỳ quay người nói

- Sáng rồi, dậy thôi, tôi muốn đón buổi sáng đầu tiên tại Pháp- Nhi nói

- Vậy tự đi 1 mình cô đi- Kỳ nói

- Nhưng đây là lần đầu tiên tôi sang Pháp, ko biết đường, dậy đi- Nhi hét vào tai Kỳ

Sau 1 hồi ca hát của Nhi, cuối cùng Kỳ cũng phải lê bước đau khổ vào phòng vệ sinh.

Lúc đó Nhi đi qua bên phòng của Trân để gọi

- Trân ới ời Trân, dậy thôi

Trân giật mình gãi toàn người [kinh thật, ở bẩn là vậy đó], úp mặt vào gối rồi ngủ tiếp

- Trân dậy thôi- Nhi cầm cái loa lên rồi hét vào tai Trân

Cuối cùng số phận của Trân cũng giống như Kỳ

Sau 1 tiếng ăn sáng, chuẩn bị, 3 con người bắt đầu đi tìm Thiện

Phần 2 chap 2

- Ko phải chứ chị Nhi, mới sáng sớm bắt em đi tìm anh 2 là seo, thời gian còn dài mà, gì mà vội vậy- Trân chán nản ngáp lên nói

- Nhà trường chỉ cho nghỉ hè 3 tháng, thấy lâu vậy chứ chớp mắt 1 cái đã hết, phải trân trọng thời gian, tìm sớm thì tốt thôi- Nhi lên lớp

- Ui trời, tôi ko thể ngờ cô chỉ 17 tuổi, như bà già vậy- Kì ngược mặt lên trời nói

- Anh Kỳ, anh 2 thường đến đâu- Trân hỏi

- Thăng Thiện nó thường hay đến mấy quán bar nổi tiếng của Pháp lắm, chẳng hạn như Royal, Ring, Natrual ..vvv, mà hình như nó hay đến quán Royal nhất, đến đó tìm trước đi- Kỳ nói

Sau đó 3 con người châu á tại Pháp cùng nhau đến quán bar Royal

15 phút sau

Kỳ vào hỏi chủ quán bằng tiếng Pháp rồi ra nói với mọi người

- Ông chủ quán nói, hôm qua nó có đến, nhưng hôm nay thì chưa, ko biết nó có đến ko, nhưng mà mới sáng sớm, ai lại đi quán bar sớm như vậy, đi dạo quanh nước Pháp rồi tối lại quay lại cũng đâu mất mất gì

- Ồ, đúng đó chị Nhi, con nít như em mà đứng chỗ này thì có hơi.....- Trân ngáp ngừng

- Thôi được rồi, chúng ta sẽ đi dạo quanh Pháp rồi tối quay lại..được chưa- Nhi thở dài

- YEAHHH!!!!!!!!!!!!!!- Cả 2 cùng hét lên

Và sau đó như các bạn cũng đoán được, bọn họ đi chơi xung quanh Pháp và ngắm nhìn những cảnh đẹp

Chỉ trong chớp mắt, đã đến 10 giờ tối

- Trân, Kỳ, mình quay lại quán bar đó đi- Nhi nhìn Kì và Trân nói

- Ok- Cả 2 cùng nói

Cả 3 người đã đến quán bar, lần này cả 3 đều vào chứ ko phải 1 mình Kỳ

Kỳ đến chỗ quầy rượu hỏi lại lần nữa

- Ông chủ, Jell đến rồi chứ [Jell là tên tiếng Pháp của Thiện]

- Hello, cậu lại đến hả, Jell đến rồi, nó ở bên kia- Ông chủ nói lại

P

42. Chương 42

Ông chủ nói rồi chỉ tay về phía dãy V.I.P cho khách

- Thank you- Kỳ nói rồi đi đến chỗ đó

Đúng là Thiện đang ở đó, anh đang được bao quanh bởi những cô gái Pháp xinh đẹp

- Thiện, lâu ko gặp mày nhỉ- Kỳ tới chỗ Thiện bắt ngờ vỗ vai Thiện

- O, Kỳ, mày...mày tới đây lúc nào thế- Thiện ngạc nhiên nhìn Kỳ hỏi

- Ủa, 2 người là sinh đôi hả- Những cô gái Pháp đó hỏi

- Ko, chúng tôi là bạn- Kỳ nói lại

- Thiện, mày nhìn ra chỗ cửa ra vào đi, có quà đặc biệt dành ày đó- Kỳ nói rồi chỉ ra phía Trần và Nhi đang đứng

- Quà đặc biệt.....???????- Thiện nói rồi nhìn ra phía đó

Thiện thấy Trần và Nhi đang đứng đó

Trần thì đứng vậy tay rất vui mừng, nhưng còn Nhi thì đứng trợn tròn mắt như ko tin vào mắt mình

- Thiện đã thay đổi thật rồi, anh nhuộm tóc, thay đổi cách ăn mặc, chỉ mới có 5 tháng chứ có nhiều gì đâu, sao mà Thiện khác quá, mình thật sự ko nhận ra Thiện, bên ngoài Thiện thay đổi, nhưng...bên trong cậu ấy....có....thay đổi ko- Nhi tự hỏi

- 2,2,2,2 ơi, lâu quá ko gặp 2, 2 thay đổi hẳn- Trần chạy lại chỗ Thiện rồi vò đầu Thiện

Thiện bỏ Trần ngồi đó rồi đi tới chỗ Nhi

- Chào...lâu..quá ko gặp

Cậu ấy có thể bình tĩnh như thế sau tất cả mọi chuyện ư?- Nhi nghĩ

- Xin lỗi về chuyện nói dối cậu như vậy, bây giờ cậu biết sự thật rồi đó, nên.....- Thiện ngập ngừng

- Sao.....sao cậu ko chết thật luôn đi cho tôi nhờ, chết thật đi!!!!!!- Nhi bắt đầu mở miệng

- Cậu thay đổi nhiều quá Thiện à, thay đổi nhiều quá, tôi thật sự ko.....- Nhi nói

- À.....- Thiện chỉ biết gãi đầu

Vừa lúc đó thì, có 1 người con gái chạy lại chỗ Thiện

- Thiện, anh ở đây hả, vậy mà làm em tìm mãi, thấy ghét- Cô gái đó nói

Nhi kinh ngạc nhìn Thiện

- Ai đây- Cô gái đó hỏi Thiện

- Là....bạn.....- Thiện trả lời lại

Bạn....bạn ư ??????- Nhi nghĩ

- Cậu ấy cũng người hả??- Cô gái đó hỏi tiếp

- Ủ....- Thiện đáp lại

- Chào bạn.....mình là Shiei, cứ gọi mình là Quỳnh, rất vui được gặp bạn, cậu tên gì ?- Quỳnh nói

- Mình tên Nhi, Vậy cậu là.....- Nhi hỏi lại

- À, mình là vợ của Thiện, là bạn cậu đó- Quỳnh nói

- HẢ Ả Ả Ả Ả Ả- Trần và Kỳ hét lên

Còn Nhi thì chỉ đứng ngẩn người khi nghe xong câu đó

- Này, mày lấy vợ hồi nào thế hả, sao tao gần mày nhất mà tao cũng ko biết thế hả- Kỳ bực bội nói

- 2, sao kỳ vậy, lấy vợ là sao- Trần nhăn mặt hỏi

- A, đây ko phải em gái anh sao Thiện, nó xinh thật, chào em, Thiện hay nhắc về em lắm, với Kỳ nữa, đúng là 2 người giống nhau thật, nhưng còn Nhi thì Thiện chưa bao giờ nhắc cả- Quỳnh nói

- Chưa bao giờ nhắc???????- Trần kinh ngạc

Nhi vẫn đứng đó ko nói gì

- Thiện, chuyện này là sao????- Kỳ bực bội hỏi lại lần nữa

- Trong thời gian tao ở Pháp, có nhiều chuyện xảy ra lắm, mà ko biết đâu- Thiện nhăn mặt đáp lại

- Trân, Kỳ, mình về thôi- Nhi cúi mặt xuống nói

- Chị Nhi.....

- Nhi.....- Cả 2 cùng đồng thanh

- Mình về rồi chuẩn bị ngày mai về lại , - Nhi nói nhưng mặt vẫn cúi gằm xuống đất

- Ủa, sao vậy, ko phải bạn tới đây tìm Thiện sao, ở lại chơi vài ngày đã- Quỳnh nói

- Xin lỗi, nhưng chúng tôi ko rảnh đến nỗi đến tận Pháp để tìm 1 con người tên Thiện, chúng tôi chỉ đến đây chơi thôi, còn về việc gặp mặt tại quán bar ngày hôm nay chỉ là chuyện tình cờ thôi- Nhi nói

- Chị Nhi ngược mặt lên đi- Trân nói

- Trân, mà nói cái gì thế- Kỳ hỏi

- Chị Nhi, ngược mặt lên rồi nói đi, chị mạnh mẽ lắm mà, luôn đứng vững ngực mình ra mà, sao giờ lại- Trân nói

- Chị chỉ muốn nhìn nền nhà của Pháp 1 lần thôi chứ ko có gì đâu- Nhi nói rồi ngược khuôn mặt tươi cười của mình lên

Cô làm tất cả mọi người đều ngạc nhiên

- Vậy mà tôi tưởng cô.....- Kỳ thở dài

- Thôi mình đi về, con nít như em đứng đây lâu ko tốt đâu- Trân nói rồi liếc nhẹ Thiện

- Trân....khoan đã....- Thiện kéo Trân lại

- Bỏ tay ra...ko tôi chém anh giờ- Trân hất mạnh tay Thiện ra rồi kéo Kỳ và Nhi ra quán

Để lại Quỳnh với ánh mắt ngơ ngác, còn Thiện thì buồn bã

* * *

43. Chương 43

Bước ra khỏi quán cả 3 con người nhỏ bé trên đất nước Pháp buồn bã đi

- Nhi...thật sự cô ko sao chứ- Kỳ hỏi lại

- Ờ, cũng gần 5 tháng tôi ko gặp Thiện, tình cảm cũng phai dần rồi, nó chỉ làm tôi shock 1 tí thôi- Nhi nói lại

- Nhưng em nghĩ phải có lý do gì đó anh 2 mới làm vậy- Trân nói

- Tao cũng mong là thằng đó có lý do chính đáng để làm vậy- Kỳ nói

Cả 3 đều im lặng rồi về lại khách sạn

Sáng ngày mai

- Em đã mua vé máy bay rồi, 3 chiều máy bay sẽ cất cánh, giờ là 11 giờ sáng rồi, ăn sáng gì đó, rồi thu xếp đồ, đón taxi lên máy bay là vừa kịp- Trân nói

- Ok- Kỳ nói

Cả 3 cùng ăn sáng, rồi thu xếp hành lý, rồi cuối cùng đi đến sân bay

Hiện tại là 2 giờ, bọn họ đều có mặt tại sân bay

- Chị Nhi...có...cần gọi điện cho 2...nói lời tạm biệt ko??- Trân è dè hỏi
- Nếu muốn thì em cứ gọi, nhưng đừng nói gì về chị là được rồi- Nhi nói lại
- Chị Nhi.....
- Nhi, Trân, Kỳ.....- Đúng lúc đó Quỳnh từ đâu chạy tới
- Quỳnh ??????- Nhi kinh ngạc
- Tổ nghe nói hôm nay các cậu về lại nước, nên đến tiễn, tớ có bảo Thiện đi cùng nhưng anh ấy ko chịu- Quỳnh nói
- Quỳnh, cậu với Thiện đám cưới được bao lâu rồi- Kỳ hỏi
- Chưa, chưa có đám cưới mới kết hôn thôi, khoảng 3 tháng rồi- Quỳnh nói lại
- Lý do sao 2 người lại kết hôn thế- Trân hỏi tiếp
- Thật ra, Thiện cũng ko biết chuyện gì cả, cả tôi cũng vậy, dùng 1 cái cách đây 3 tháng trước gia đình gọi tôi lại rồi bảo tôi sắp kết hôn, Thiện cũng vậy, cũng được cha cậu ấy đến nhà chúng tôi hỏi, lúc đầu cậu ấy quyết định ko chấp nhận, thà chết cũng ko, cậu ấy nói cái gì, đã có người mình thích rồi....rồi cái gì đó, nhưng 4 ngày sau cậu ấy lại chấp nhận, tớ thật sự ngạc nhiên- Quỳnh kể lại đầu đuôi mọi chuyện

Sau khi nghe xong câu chuyện, Trân tự hỏi

- 2 cương quyết như vậy, sao tự nhiên 4 ngày sau lại chấp nhận chứ, chắc chắn có chuyện gì đó xảy ra trong 4 ngày đó, à mà chị Quỳnh nói cái gì, ba của chúng tôi dẫn anh ấy tới nhà chị hỏi hả- Trân hỏi lại
- Ờ là ông Tôn Thất Hoàng Việt đó- Quỳnh đáp lại
- Sao mà ngạc nhiên thế Trân- Kỳ hỏi
- Cha chúng tôi rất ích khi tiếp xúc với chúng tôi, cho dù tôi là con ổng nhưng chỉ gặp ổng duy nhất 1 lần, ông ấy rất ích khi về , chỉ sống ở Pháp thôi, ông ấy cũng rất tàn nhẫn, 1 người cha cương quyết làm cái gì thì phải bằng được cái ấy, và là luôn là việc có lợi ỉnh cho dù việc đó là xấu hay tốt, chắc chắn trong chuyện này có liên quan đến ông ấy- Trân nói
- Thôi máy bay sắp cất cánh rồi, các cậu đi kéo trẻ- Quỳnh nói
- À, quên mất, cảm ơn cậu đã đến đây tiễn chúng tôi, tạm biệt- Nhi nói rồi ôm Quỳnh
- À, ko có gì, đi may mắn nhé- Quỳnh nói lại

Trên máy bay

- Chị Quỳnh thấy vậy mà chỉ cũng tốt chị Nhi nhỉ- Trân hỏi
- Ờ, cậu ấy là 1 người con gái tốt, Thiện có phúc lắm mới cưới được cậu ấy, nhưng mà mình vẫn chưa biết họ của cậu ấy- Nhi nói
- Chị Nhi à, cái chuyện cưới hỏi đó, đâu phải lỗi của anh 2, em nghĩ có gì đó mờ ám ở đây, chị Nhi tha cho anh 2 một lần đi- Trân nói
- Cho dù có điều gì mờ ám thì Thiện cũng đã kết hôn rồi, chẳng lẽ em bảo chị chia cắt họ ra hả- Nhi quay qua hỏi Trân
-- Im lặng
- Thấy chưa, ko nói được chứ gì, nhưng ko sao đâu, chị ko phải loại người thất tình vì đàn ông đâu, chị cũng mừng vì Thiện đã kiếm được cô vợ xinh đẹp và tốt như vậy- Nhi nói rồi quay qua qua phía cửa sổ thoáng buồn

Còn KỲ thì vẫn im lặng ko nói gì

13 tiếng sau tại sân bay Tân Sơn Nhất

- Thôi chị về trước đây- Nhi nói

- Vâng, chị về cẩn thận- Trần nói lại

Khi Nhi đã đón taxi đi khuất

Kỳ và Trần đứng nhìn nhau rồi nói

- Kỳ, anh đi cùng em qua nhà em đi, em cần hỏi mẹ 1 số việc- Trần nói

- Nhà mày hồi nào, nhà tao đó chứ- Kỳ nói

Cả 2 cùng đón taxi về nhà

Hôm nay là chủ nhật nên chắc dì Diệu ko đi làm mà ở nhà

Vừa bước vào nhà, Trần đã chạy ào tới chỗ mẹ

- Mẹ, con về rồi đây

Lúc đó Kỳ cũng bước vào

- Đây là Kỳ hay Thiện đây- Mẹ Trần hỏi

- Thưa bác, cháu là Kỳ- Kỳ cười nói lại

- Ủa vậy Thiện đâu

- Mẹ, chúng con có chuyện muốn hỏi mẹ

- Chuyện gì

- Chuyện về ba

- Ba của bọn bây thì có chuyện gì mà hỏi mẹ

- Mẹ, anh Thiện cưới vợ rồi

- Và, vợ của cậu ấy nói là khi đến cưới hỏi, chính chú Việt là người đã dẫn thẳng Thiện đi- Kỳ đệm thêm

- Cưới vợ hả ????????, lại còn liên quan đến ông Việt nữa- Mẹ Trần hoảng hốt

- Vậy cô ấy tên gì- Mẹ Trần hỏi

- Chị ấy tên Quỳnh, con ko biết họ của chị ấy, chỉ biết tên Quỳnh thôi- Trần nói

- Quỳnh, quỳnh, còn được gọi là Shirei đúng ko???- Mẹ Trần hỏi

- Đúng rồi, đúng rồi, sao mẹ biết- Trần ngạc nhiên

- Nếu vậy thì mẹ biết lý do tại sao, cha con lại ở đó rồi

- Tại sao vậy bác- Kỳ hỏi

- Nếu là Shirei thì, con bé đó là con gái của tập đoàn kim cương, vàng bạc, cũng như những thứ quý giá khác, lớn nhất nhì trên thế giới, so với nhà mình thì nhà mình chỉ bằng 1 góc của nhà họ, Shirei là đứa con duy nhất của ông chủ tập đoàn đó, nếu gia đình mình mà là thông gia của nhà họ thì rất có lợi, phải nói là có lợi rất nhiều mới đúng, đó cũng là lý do tại sao ba con lại có mặt ở đó, Shirei tên đầy đủ là Trần Dung Shirei, còn tên TV là Trần Dung Tổ Quỳnh- Mẹ Trần đứng lên nói

- HẢ, Trần Dung ư- Kỳ và Trần kinh ngạc

- Có chuyện gì sao- Mẹ Trần ngạc nhiên hỏi

- Ko phải chị Nhi cũng Trần Dung sao, Trần Dung Tổ Nhi- Trần nói

Giới thiệu nhân vật mới

Trần Dung Shirei, Trần Dung Tổ Quỳnh

Con gái rượu của tập đoàn Moon Lover, tính tình vui tươi, tốt bụng, chứ ko kiêu như những đứa nhà giàu khác, bằng tuổi Nhi, Kỳ và Thiện, hiện đang là vợ của Thiện, đang học tại Pháp, và chưa về lần nào.

44. Chương 44

Từ lúc về nhà đến giờ Trân và Nhi ko gặp nhau cho đến khi khai giảng, Kỳ và Trân thì còn lâu lâu mới gặp, cuối cùng ngày khai giảng cũng đến

Ngày khai giảng

Trường của Nhi khá lạ, cứ mỗi lần năm học mới đến, là học sinh phải thay 1 bộ đồng phục khác, năm trước Nhi mặc đồng phục trắng, còn năm nay Nhi mặc đồng phục màu xanh dương nhạt.

Nhi xin phép mẹ, rồi bước đến trường, vừa bước ra cổng thì thấy Kỳ đã ở đó

- Cậu đến đây làm gì nữa đây, tôi tưởng cậu về pháp sống rồi chứ
- Pháp gì mà Pháp, tôi đến đây để đón cô đi học mà
- Hả, đi học hả???, anh tính làm các bạn chết khiếp đó hả, tất cả mọi người đều nghĩ Thiện đã mất, mà anh thì quá giống Thiện, anh đùa hả- Nhi há hốc mồm nói
- Ko tôi ko đùa, với lại chuyện đó cô đừng lo, mọi người đều biết hết rồi- Kỳ nói rồi lôi Nhi vào xe oto của mình rồi kêu tài xế phóng đi

Tại trường

Nhi, Kỳ gặp Trân tại đó

- Chị Nhi lâu ko gặp, em có chuyện muốn hỏi
 - Chuyện gì thế Trân- Nhi ngạc nhiên
 - À, là chuyện, chị có chị em nào khác ko
 - Ko, gia đình chị, chỉ có mình chị à- Nhi lắc đầu nói lại
 - À, ok, em hiểu rồi, em chỉ hỏi vậy thôi, chị vào trước đi, em với anh Kỳ còn chút chuyện
 - Ồ, vậy chị vào trước- Nhưng Nhi vừa vào thì
 - Trân, Kỳ, chào 2 người- Quỳnh lại từ đầu 1 lần nữa xông tới bất ngờ
 - QUỲNH?????????????- Cả 2 ngạc nhiên hét lên
 - Anh Kỳ, em nhớ là mình về 3 tháng rồi mà, đâu còn ở Pháp nữa, sao giờ gặp chị Quỳnh ở đây- Trân ôm cổ Kỳ hỏi
 - Trân, em ở đó, tại chị chưa bao giờ về cả, nên hôm nay muốn về, với lại chị sẽ về đây học luôn, cùng với chồng chị, Thiện, anh vào đây đi- Quỳnh nói rồi vẫy tay gọi Thiện vào
- Thiện e ngại bước vào rồi nói
- Chào mà Trân, chào cậu Kỳ
 -- Cả 2 ko nói gì
 - Thật ra tao ko muốn về, nhưng tại Quỳnh ép, nên tao phải về
 - 2 thương vợ mình quá nhỉ- Trân nói khích
 -

45. Chương 45

- À, mà chị Quỳnh, tên chị là Trần Dung Tổ Quỳnh phải ko
- Ờ, ủa sao em biết
- HẢ, TRẦN DUNG TỔ QUỲNH HẢ???????- Thiện hét lên
- Ko phải là họ của.....- Chưa nói xong thì bị Kỳ bịt miệng lúi vào 1 góc
- Cậu là chồng của Quỳnh, cả họ của cô ấy cậu cũng ko biết hả
- Tổ đầu quan tâm đến chuyện đó, nhưng cô ấy ko phải mang cùng họ với Nhi sao, họ Trần Dung đó cũng hiếm như họ Tôn Thất của tổ vậy, ít ai có lắm
- Vậy mới nói, bọn tổ đang tìm thông tin đây

Lúc đó Chi cũng bước vào

- Ủa Kỳ

Cả Kỳ và Thiện đều quay đầu lại

Chi bỗng khựng lại

- 2 người rất cục, ai là Thiện, ai là Kỳ ra
- Êh, lazy monkey, lâu lắm mới gặp cô- Thiện đi tới chỗ Chi nói
- Cô liền chạy đến bắt tay Thiện như 1 người đàn ông rồi nói
- Yo, What up ????, tôi chắc 100%, anh là Thiện
- Ủa, cô bị chạm mạch hả, mới có 5 tháng ko gặp cô, sao tính cách thay đổi khác vậy
- Ai vậy anh????- Quỳnh hỏi
- À, cô ấy là lazy....à ko Chi
- Chào, tớ là Chi, còn cậu là
- À, tớ là Quỳnh, vợ của Thiện
-- Ko nói nên lời

Chi liền chạy đến chỗ Trần rồi hỏi nhỏ

- Thiện lấy vợ rồi, còn Nhi thì sao
- Chị Monkey bị điên hả, hết dành anh 2 rồi giờ tới lo cho chị Nhi hả, lo cho chị trước đi, còn chị ở đây làm gì đây
- À, quên báo ọi người, hôm nay tôi là học sinh chính thức của trường

[Hiện giờ, tất cả các nhân vật trong fic đều học chung 1 trường, nhiều truyện thú vị sẽ xảy ra hơn trong năm học này, và còn những nhân vật khác nữa]

- Sao hôm nay, rảnh, già trẻ bé lớn gì cũng rũ nhau vào trường này học là sao- Kỳ nói
- Ai biết, thôi vào lớp, mà đừng có nói tất cả mọi người đều học cùng lớp à nha- Trần nói rồi đi đến xem bảng thông báo xếp lớp

Đúng như dự đoán của Trần, tất cả đều học cùng lớp, thất kinh khủng [ko biết sao, tác giả thêm câu này zô]

Bước vào lớp, tất cả mọi người đều ngó nghiêng bất ngờ, vì có 2 Thiện quá giống nhau, cho dù đã biết nhưng vẫn còn shock, phần còn lại thì có 1 cô bé xinh xắn mới vào lớp, 1 phần nữa là Chi cũng chuyển đến đây, hết shock cái này đến cái shock khác

Nhi bất ngờ nhìn chùng đó người, miệng há to đến mức ko thể há to thêm nữa

- Quỳnh.....cả Thiện, Chi nữa, sao các người ở đây

- À, mình chuyển đến đây học- Quỳnh nói

- Còn tôi bắt đầu học ở đây- Chi nói

Rồi tất cả cùng ngồi vào chỗ, Thiện vẫn ngồi chỗ cũ, sau lưng Nhi

Trông 2 người có vẻ hơi ngượng

Quỳnh nhìn thấy bảng tên của Nhi rồi reo lên

- Ủa, bạn cũng họ Trần Dung sao, trùng hợp thật

- Quỳnh cũng vậy hả,, bất ngờ thật

Lúc đó Trần xen vào

- Ko biết dòng họ của chị Quỳnh với chị Nhi có liên quan gì tới nhau ko, cha chị Quỳnh tên Trần Dung Tuấn đó

Nghe xong câu nói của Trần, Nhi thất thần như người mất hồn

- Trần, em nói lại xem, cha của Quỳnh tên gì

- Trần Dung Tuấn, có chuyện gì sao chị Trần, sao mặt chị xanh xao quá vậy

- Trần....Dung...Tuấn ư....ko thể nào....chắc chỉ cùng tên thôi- Nhi nói rồi nhìn Quỳnh

- Nhi, cô ko sao chứ, trông cô xanh xao lắm- Kỳ lo lắng

Thiện thấy Kỳ lo lắng cho Nhi như vậy, tim của Thiện nhói lên

- Ko sao...tôi ko sao....hôm nay tôi mệt...tôi về nghỉ 1 lát, xin phép dùm tôi- Nhi nói rồi chạy ra ngoài

Nhi cố chạy thật nhanh về nhà

Cô mở cửa ra

- Nhi, sao con về sớm vậy- Mẹ Nhi ngạc nhiên hỏi

- Mẹ, con có chuyện muốn hỏi về cha của con

- Cha của con, sao con lại muốn nhắc đến chuyện đó

- Cha con tên gì mẹ ???????

- Ông ấy tên Trần Dung Tuấn

-

- Mẹ có chắc là trên đời này ko ai làm tên với ông ấy ko- Nhi như muốn khóc

- Có chuyện gì sao con, mẹ chắc là trên đời này ko có ai trùng tên với cha con đâu, nhưng ông ấy đã bỏ nhà đi rồi, con ko sao chứ

Nhi nghe xong, ngắt xủ tại chỗ và phải lên bệnh viện gấp

46. Chương 46

Nhi được đưa đến bệnh viện.

Mẹ Nhi lo lắng vì ko hiểu sao hôm nay Nhi lại nhắc đến cha rồi lại ngắt xủ

Trần, Kỳ, Thiện, Chi, và Quỳnh vẫn chưa biết gì cho tới khi giờ tan học, họ mới biết

Kỳ vội vã chạy đến bệnh viện, những người còn lại cũng vậy

Tại bệnh viện

- Nhi sao rồi bác- Kỳ chạy đến hỏi
- À, nó ko sao....nhưng mà cháu là.....[mẹ Nhi vẫn chưa biết Thiện]
- Xin lỗi bác, cháu là Kỳ, bạn Nhi- Kỳ cúi đầu lễ phép nói
- Chào cháu

Liên tiếp tất cả mọi người đều chạy đến

- Các cháu đều là bạn của Nhi nhà bác hả, ủa 2 cháu là anh em sinh đôi hả- Mẹ Nhi nhìn Kỳ và Thiện rồi hỏi
- Vâng, chúng cháu là bạn của Nhi, với lại cháu và Thiện ko phải anh em- Kỳ nói
- Có chuyện gì xảy ra sao bác- Trần chạy lại hỏi
- Bác ko biết nữa, tự dưng nó chạy vào, mồ hôi đầm ướt, rồi hỏi chuyện của ba nó, rồi ngất xỉu
- Ba chị Nhi ư- Trần ngạc nhiên hỏi

Trần nhớ lại những gì mình nói với Nhi lúc ở trong lớp

- Anh 2, đưa chị Quỳnh ra ngoài 1 lát
- Sao vậy
- Em nói thì đi đi- Trần bực bội
- Ờ.....

Sau khi Thiện và Quỳnh đều đã đi

- Bác, có phải ba chị Nhi tên Trần Dung Tuấn đúng ko
- Ờ, đúng rồi, sao cháu biết

Sau khi nghe xong câu đó, Kỳ, Trần và Chi nhìn nhau đầy kinh hãi

- Chuyện quái gì xảy ra vậy- Chi nói
- Bác có chắc là trên đời này, ko ai làm tên của bác trai chứ- Trần cố gắng hỏi lại
- Các cháu có chuyện gì vậy, Nhi cũng hỏi vậy, giờ đến các cháu, nhưng bác chắc ko ai cùng tên với ông Tuấn đâu
- Trần, chúng ta vẫn chưa chắc chắn được....- Kỳ nói
- Chưa chắc chắn gì nữa chứ.....anh ko nghe hả.....mọi chuyện giờ sao lại như vậy chứ- Trần hét lên

Khoảng ko gian yên lặng kéo đến, vừa mới hết chuyện của Thiện mất, giờ lại tới chuyện này, ông trời đúng là trêu con người ta mà

Để Nhi nghỉ ngơi, mọi người đều ra về

Thiện và Quỳnh đi 1 ngã

3 người còn lại đi 1 ngã

- Trần, nếu tao ko làm, thì Nhi và Quỳnh là.....- Kỳ nói
- Đúng rồi, chứ ko làm gì nữa- Trần chán nản nói
- giờ, mình làm sao đây- Chi hỏi
- Trời biết- Trần ngẩn đầu lên trời rồi nói

Bỗng có 1 trận mưa kéo đến bất ngờ

- Sao lại có 1 trận mưa vào mùa nóng nực vậy trời- Chi kêu ca

- Ở đó có 1 quán cà phê đó, vào đó núp mưa đi- Trân nói

Rồi cả 3 cùng phóng qua quán cà phê

Bước vào quán

Giờ đã 9 giờ tối, khách đã thưa bớt

Trân tìm được 1 chỗ ngồi cho 3 người, bọn họ ngồi xuống rồi bắt đầu nói chuyện

- chúng ta có nên cho Quỳnh biết chuyện này ko??- Chi hỏi

- Vẫn chưa biết được, nhưng em thân với chị Nhi nhất, em hiểu chị ấy nhất, 100% là chị ấy sẽ cản chúng ta, ko cho chúng ta nói đâu, nên trước hết, chờ chị Nhi tỉnh đã, rồi mới tính tiếp- Trân nói rồi bọn họ lại im lặng

Bỗng

Eh eh eh eh eh eh eh 2010

Eh eh eh eh eh eh eh eh 2NE1

Tiếng điện thoại của Chi vang lên, tiếng điện thoại làm Trân phụt nước

- Yah, sao chị sửa lời bài hát của họ vậy, 2010 nào trong đó mà 2010

- Mà im coi, để tao nghe điện thoại

- Alo, Chi nghe đây

- ...ờ tôi biết rồi, ok- Chi nói rồi cúp máy

- Có chuyện gì sao- Kỳ hỏi

- Cha Quỳnh đang ở nhà của tôi

- HẢ Ả Ả Ả- Hét lên đến nỗi bay mái nhà

- Bây giờ, tao về trước mà với Kỳ ở lại, có gì lát mai tao báo- Chi nói rồi xách cặp chạy

- Thôi, về cho rồi- Trân nói

- Ờ

Sáng ngày mai

Hôm nay Nhi vẫn chưa đi học lại

Trân đến sớm nhất, rồi vào căn tin mua đồ ăn sáng thì thấy Kent ngồi đó

- Hi, Kent, anh với tôi học khác lớp rồi

- À, chào- Kent vẫn khuôn mặt đó

- Sao anh ko nói chuyện với chị Nhi nữa

-- Ko nói gì

- Thôi, được rồi, tôi ko làm phiền nữa, đi đây- Trân nói rồi chạy ra ngoài, để lại Kent ngồi đó

Hôm nay tất cả mọi người đều đi học, trừ Kỳ

Trân thấy lạ, nhưng cô biết Kỳ đi đâu, Thiện cũng vậy, anh thấy buồn vì ko lo được gì cho Nhi bằng Kỳ

Chắc các bạn biết Kỳ đi đâu rồi nhĩ, anh trốn học đến bệnh viện để thăm Nhi

Kỳ bước vào phòng ngắm khuôn mặt trắng bệnh của Nhi, anh thấy tim mình đau, anh ko hiểu sao tim mình lại đau như vậy, anh lấy bàn tay mình đặt lên má Nhi, rồi e ngại bỏ xuống

* * *

47. Chương 47

Kỳ ngồi xuống, để ngắm nhìn khuôn mặt của Nhi, chưa bao giờ Nhi đẹp như bây giờ trong lòng Kỳ.

Anh vẫn chưa biết mình đã thích Nhi hay chưa, tình cảm của anh rất mơ hồ, chỉ đơn thuần là bạn hay anh đã thích Nhi ?????????

Nhi từ từ mở mắt ra, cái cô nhìn thấy đầu tiên là khuôn mặt của Kỳ, nhưng.....

- Thiện.....là...cậu...hả???- Cô hỏi trong sự mệt mỏi
-Ồ, là tớ đây, Thiện đây- Kỳ cố nặn ra từng chữ, lòng anh đau lắm, đau lắm nhưng Nhi đâu có biết
- Còn Quỳnh đâu, cậu ko ở bên cô ấy hả
- Quỳnh đi học rồi, chỉ có tớ đến đây thôi
- Cậu lại bỏ học hả.....- Nhi cười nhẹ nói
- Ồ, tớ bỏ học đó thì seo, cậu ko thích hả- Kỳ cười lại nói
- Ủ, tớ ko thích...hì hì
- Thôi, cậu nghỉ đi, tớ ra ngoài 1 lát

Kỳ vội vã ra ngoài, anh vào phòng vệ sinh rồi đóng cửa thật mạnh, anh vịn vôi nước hắt lên khuôn mặt của anh

Anh ngồi xuống, vò đầu mình, rồi lẩm bẩm

- Tại sao ông trời lại cho tôi gặp Nhi chứ, ông sinh ra tôi, sao lại còn sinh ra Thiện, rồi cho 2 chúng tôi có khuôn mặt giống nhau, TẠI SAO CHỨ????????????????????- Kỳ hét lên

Chưa bao giờ Kỳ thấy Nhi cười vui vẻ như lúc nãy, nếu đó là cậu, Nhi có cười như vậy ko ?????

Bây giờ, anh đã hiểu được cảm giác của mình

Kỳ chạy ra ngoài, rồi đến 1 bãi cỏ, anh nằm xuống rồi nhìn lên bầu trời trong lành đó

Từ ngày hôm đó, Kỳ ko đến trường, cũng chẳng đến bệnh viện thăm Nhi

Sáng chủ nhật

Mọi người rủ nhau đến thăm Nhi, Nhi đã khỏe hơn 1 chút

- Chị Nhi, chị khỏe rồi chứ- Trần hỏi
- Ồ, chị ổn rồi

Nhưng Nhi và Quỳnh càng ngày càng ngại khi gặp nhau, Quỳnh thì vẫn bình thường, nhưng Nhi thì cứ lảng tránh Quỳnh, Chi và Trần đều biết lý do, nhưng họ vẫn chưa nói ra

- Ủa, Kỳ đâu rồi- Nhi hỏi
- Anh ta biến dạng rồi, ko phải hôm thứ 4, anh ta có ghé thăm chị sao- Trần nói
- Hôm thứ 4 ư, ko phải hôm đó, là Thiện đến sao
- Đâu có, tớ ở cùng Quỳnh suốt hôm đó mà, có thằng Kỳ là trốn học đi thăm cậu mà- Thiện nói

Nhi nghe xong, trái táo từ tay Nhi rơi xuống, mắt mở to

- giờ Kỳ đâu rồi- Nhi hỏi lại
- Bọn tớ ko biết, cậu ta mất tích từ hôm thứ 4 cho đến hôm nay luôn, ko có ai liên lạc được với cậu ấy cả - Chi nói

Bống điện thoại của Thiện reo lên

- Alo, mẹ hả, con đây, có chuyện gì ko
- Hả, thật hả mẹ, chúng con đến đó liền
- Có chuyện gì vậy 2 - Trân hỏi
- Mẹ nói, thằng Kỳ nó sắp đi du học ở Úc rồi, hiện giờ nó ở ngoài sân bay đó
- Hả, thằng khỉ đó đi, sao ko báo tiếng nào hết trơn, thằng ôn dịch- Chi nói
- Thôi, đừng nói nhieu, đi ra sân bay thôi- Trân nói
- Trân, cho chị đi với- Nhi gọi lại
- Nhưng mà.....
- Chị khỏe rồi, cho chị đi với, ko sao đâu Trân
- Ok, vậy mình đi

Cả chừng đó người phóng xe oto đi thật nhanh đến sân bay

Tại sân bay

- KỲ.....- Thiện hét lên
- Kỳ ngạc nhiên quay lại
- Ủa, mấy người lấy thông tin nhanh nhử- Kỳ cười
 - Thằng khỉ vậy cũng cười được, đi sao ko nói mày

Lúc đó Chi cùng Nhi bước vào

Kỳ thấy Nhi, khuôn mặt ko 1 chút sắc

- Nhi.....sao cậu ??????

Bốp....1 cái tát như trời giáng vào mặt Kỳ

Mọi người đều ngạc nhiên che miệng vì hành động của Nhi

- Cái đồ chết đuối, đồ chết cống, đồ chết tiết, đồ chết....., đồ khùng, sao đi mà ko chịu nói hả, còn tại sao nói dối với tôi cậu là Thiện hả, cậu là cậu, còn Thiện là Thiện, sao mà giống nhau được- Nhi nói
- ..Ồ, thì xin lỗi, với lại từ đầu tôi đã nói dối cô, tôi là Thiện mà.....- Chưa nói hết câu thì Nhi chạy tới ôm Kỳ
- Kỳ là Kỳ mà Thiện là Thiện, 2 người chả giống nhau gì cả.....

Lúc đó sân bay báo máy bay sắp cất cánh

Kỳ đẩy nhẹ Nhi ra rồi nói

- Ồ, tôi là tôi, được chưa, xin lỗi Nhi, giờ tôi phải đi rồi, hẹn 1 ngày nào đó gặp lại- Kỳ nói rồi vẫy tay chào mọi người

Nhi đứng đó úp mặt khóc, vì 1 người bạn thân đã đi

[Nhưng các bạn đừng lo, Kỳ đi rồi Kỳ cũng sẽ về thôi]

3 tuần sau

Nhi đã khỏe hẳn, cô đã đi học lại

Mọi chuyện trở lại bình thường, chỉ có điều, Nhi xa lánh Quỳnh nhiều hơn, cô cũng xin đổi chỗ ngồi trong lớp

Tại trường

- Ah, chúc mừng chị Nhi đã khỏe, yeah, yeah- Trân hứ, Trân hét như 1 con king kong

- Mày điên vừa dùm tao đi Trân- Thiện nói

Lúc đó ông hiệu trưởng gọi Quỳnh lên phòng

- Quỳnh, ba của em đến đây, mau đến gặp ba đi

- Ba của em ạ, vâng, em đến ngay

Khi Quỳnh đã đi

Nhi lại ngồi đó, buồn bã

- Chị Nhi, chị biết rồi phải ko

Nhi kinh ngạc nhìn Trân

- Em cũng biết rồi hả...làm...làm sao...em biết được vậy

- Hi hi, em là Trân mà chị, nhưng mà nếu chị buồn có thể xuống len len nhìn ba chị mà

- Thôi, cũng gần 10 năm, chị ko gặp ông ấy, cũng quên mặt ông ấy rồi

- Chị nói láo ko giỏi đâu chị Nhi ạ- Trân nói rồi kéo tay Nhi xuống phòng V.I.P dành cho khách

Ông Tuấn đang ở đó

Nhi nhìn vào, ông ấy thay đổi hẳn, ko còn ra vẻ như 1 người đàn ông tồi tệ nữa mà thay vào đó là 1 người đàn ông lịch sự, nhưngtóc...ông đã bạc nhều

- Cha chị đó hả

- Ồ, ông ấy khác ngày xưa nhều

Lúc đó tự nhiên.....cạch

48. Chương 48

Ko biết Trân vô tình hay cố ý mà làm cánh cửa đẩy vào

- Ai thế???- Thầy hiệu trưởng hỏi

- Dạ....là.....em....Nhi ạ

- Nhi, em làm gì ngoài đó thể hả, vào đây thầy bảo

- Dạ....khô- Chưa nói hết câu

- Vâng, chúng em vào liền- Trân nói

Trân và Nhi bước vào, lúc đó ông Tuấn và Quỳnh đều ngồi đó

Quỳnh cười vẫy tay với Nhi

- Bạn con hả????????- Ông Tuấn hỏi

- Vâng, mà ba biết ko, bạn ấy cùng h.....

- Quỳnh, làm phiền cậu quá, xin lỗi nhé- Nhi chặn họng Quỳnh

- Có chuyện gì mà các em đến đây thế

- Dạ, cũng ko có gì, tại chúng em tò mò ba của chị QUỳnh ấy mà- Trân lạnh lẽ nói

- Ồ, đây ko phải Trân, em gái của Thiện sao- Ông Tuấn nói

- Vâng, cháu là Trân, rất vui được gặp bác
- Thôi được rồi, người quen cả, các em cùng ngồi xuống nói chuyện luôn cho vui- Thầy hiệu trưởng nói Nhi ko muốn ngồi, nhưng bị Trân kéo tay xuống, cũng đành ngồi vậy
- Cháu là Nhi à- Ông Tuấn hỏi
- Vâng- Nhi nói nhưng ko nhìn vào mặt ông
- À.....- Ông nói

Cuộc nói chuyện bắt đầu, trong suốt cuộc nói chuyện Nhi cứ cúi gầm mặt xuống, khiến ông Tuấn cảm thấy tò mò.

Lúc ra về

- Làm phiền ông đến đây quá- Ông hiệu trưởng nói rồi bắt tay ông Tuấn
- Có gì đâu, con gái tôi nhờ ông chăm sóc
- Thôi bác về, mong 2 cháu lo cho Quỳnh nhà bác- Ông Tuấn nói rồi quay qua Nhi và Trân
- Vâng
- ,.....

Chỉ có Trân nói, còn Nhi ko nói gì

Ông Tuấn bước ra xe rồi lái đi

- Ủa, sao lúc này, Nhi ko cho Quỳnh nói- Quỳnh quay qua Nhi hỏi
 - À....ko có gì, cũng chỉ là cùng họ thôi mà, đâu có gì to tát mà phải kể chứ, mình về lớp trước đây- Nhi nói rồi đi về lớp
 - Có chuyện gì với Nhi thế nhỉ, sao Nhi cứ né tránh mình hoài vậy- Quỳnh buồn bã nói thầm
- Trân chỉ nhìn 2 người rồi thở dài ko nói gì

Tại lớp học

- Chị Nhi à, chị chờ đến lúc nào mới nói cho chị QUỳnh biết đây
 - Đừng nói, tốt nhất là đừng nói gì cả
 - Đừng nói gì- Thiện ở đâu lù lù xuất hiện từ đằng sau
 - 2, anh là ma hả, sao đi ko tiếng động- Trân kinh ngạc
 - Trân, mày ra ngoài 1 lát, tao có chuyện muốn nói với Nhi
- Trân nghe lời bước ra ngoài
- Cậu muốn nói chuyện gì với tớ?????????- Nhi hỏi
 - Nhi, cậu có chuyện gì lo lắng hả
 - Ko có gì, cậu lo cho Quỳnh trước đi còn hơn là đi lo cho người ngoài
 - Nhi.....

- Cậu nên chăm sóc Quỳnh thật tốt vào, cậu mà đối xử với cậu ấy như cậu từng đối xử với tớ là coi chừng
- Nhi....tớ có câu hỏi
- Câu gì??????????
- Cậu còn thích tớ chứ.....
-

- Cậu ko trả lời được hả
 - Ko phải là ko trả lời được
 - Vậy cậu trả lời đi
 - ...Ồ, tớ còn có 1 chút thích cậu, cậu là mối tình đầu của tớ mà, hi hi hi, nhưng mà, cậu đã lấy vợ rồi, chuyện tớ thích cậu hay ko, ko còn quan trọng nữa
- Nhi nói xong rồi bước ra ngoài, để tránh cho Thiện thấy mình đang khóc
- Nhưng bọn họ đâu ngờ, Quỳnh đứng bên ngoài đã nghe hết tất cả
- Nhi là người....Thiện thích sao??????????????

49. Chương 49

Quỳnh và Thiện bước ra trường

- Anh này
 - Có gì sao Quỳnh
 - Anh từng nói, anh có người mình thích và ko chịu lấy em phải ko?????
 - ...Ờ, rồi sao
 - Người đó là ai vậy
 - Người đó hả???????, là 1 người rất xa mà cũng rất gần em
- Quỳnh bỗng khựng lại
- ??????????????????
 - Người đó là Nhi.....đúng ko
 -Em biết rồi hả
 - Người khiến anh ko chịu lấy em.....là Nhi- Quỳnh ghen hòng
 - Ờ....là Nhi đó....anh xin lỗi
 - Vậy bây giờ, anh còn thích Nhi chứ, hay là.....
 - Quỳnh à, 1 mối tình, ko dễ gì quên vậy đâu.....
 - Vậy có nghĩa là anh còn thích Nhi
- Thiện khẽ gật đầu
- Vậy còn em.....
 - Quỳnh.....anh chỉ mới gặp em có 5 tháng.....nên tình cảm.....anh ko nói là anh ko thích em.....nhưng mà.....
 - Em là vợ anh mà Thiện- Quỳnh sụt sịt
 - Quỳnh à.....anh xin lỗi.....đừng khóc nữa.....anh xin lỗi- Thiện ôm Quỳnh vào lòng
- Thiện đưa Quỳnh về nhà, rồi sang nhà mình để thăm mẹ
- Nhưng Thiện vừa đi, thì Quỳnh cũng đi ra ngoài để kiếm Nhi
- Cô đến nhà Nhi rồi bấm chuông, Nhi bước ra
- Ủa, Quỳnh, sao cậu biết nhà tớ, mà cậu đến đây làm gì- Nhi ngạc nhiên
 - Tìm nhà của cậu ko khó đâu, tớ có chuyện muốn nói với cậu, ra ngoài quán Biển Xanh rồi nói

Quỳnh và Nhi đi đến quán đó

- Cậu ngồi đi- Quỳnh nói

- Ồ, mà có chuyện gì mà cậu gọi tớ ra quán này, mà mắt cậu sao sưng thế, mới khóc hả

- À, ko có gì bụi bay vào, tớ chùi hoài nên nó thành ra như vậy ấy mà, mà tớ muốn hỏi cậu, cậu là người Thiện thích đúng ko

- Tại....tại...sao cậu lại nhắc tới chuyện đó- Nhi ngập ngừng

- Trả lời tớ đi

- Đúng với ko đúng, bây giờ đâu còn quan trọng nữa, cậu là vợ Thiện rồi mà

- Nó rất quan trọng đối với tớ, trả lời tớ đi, Nhi

- Ừ...m....ừm

- Vậy chuyện đó là thật

- Nếu cậu nghĩ là vậy

- Nhi à, sao cậu lại ko nói cho tớ biết chứ

- Ko phải tớ ko muốn nói, nhưng mà.....với lại cậu đã lấy Thiện rồi mà, còn sợ gì nữa

- Nhưng chúng tớ chưa có cưới, chỉ mới kết hôn thôi, Thiện có thể bỏ đi mà- Quỳnh buồn bã

- Thiện ko phải loại người như vậy đâu, tin tớ đi

- Vậy cậu còn thích Thiện chứ, cậu ko dành Thiện với tớ phải ko

-ờ....tớ....ko thích Thiện.....tớ cũng.....ko dành Thiện với cậu đâu- Nhi cố gắng ra từng chữ

- Vậy thì tớ yên tâm rồi, thôi tớ về đây, để tớ trả tiền cho- Quỳnh nói rồi bước ra cửa

Nhi ngoái theo với khuôn mặt buồn rầu, mệt mỏi

Nhi bước ra quán, rồi nhìn lên bầu trời u ám đó, bỗng 1 trận mưa lớn ào xuống, khiến mọi người phải hốt hoảng chạy trú mưa

Nhưng Nhi vẫn đứng đó, cô bắt đầu bước đi trong cơn mưa, tiếng sấm đánh dữ dội, liệu có ai biết cô đang khóc trong mưa, chính cô cũng ko biết đâu là nước mắt, đâu là nước mưa, chúng trộn chung với nhau rồi chảy xuống mũi rồi xuống miệng cô, Nhi bị cơn mưa hành hạ.

* * *

50. Chương 50 : Nhi Có Chồng ??????????????

Cơn mưa càng dữ dội hơn, chúng hắt tung nước vào mặt Nhi, từng cơn gió lạnh buốt thấu xương ăn vào da thịt Nhi

Cô lê từng bước chân yếu ớt của mình về nhà

3 tiếng sau

Nhi đang đứng tại nhà, cô bước vào, toàn thân ướt sũng như 1 con chuột lột

Trong cô đáng thương đến tội nghiệp

Nhi chạy nhanh lên phòng, trùm chăn toàn người, run cầm cập

Sáng ngày mai

Nhi đến sớm hơn mọi ngày, Trần bước vào thấy Nhi đang ngồi đó reo lên

- Trời, chị Nhi sao hôm nay đến sớm thế, còn sớm hơn cả lớp trưởng nữa

- Hihihihhi, chị ko phải lớp trưởng, nhưng chị là sao đỏ mà, đến sớm là chuyện bình thường- Nhi cười tươi nói
 Lúc đó Quỳnh và Thiện cũng bước vào

- Hello, đến sớm nhỉ- Nhi tươi cười chào 2 người
 Trân liền lôi Nhi ra ngoài hỏi chuyện

- Chị Nhi, chị bị điên hay là bị thần kinh chuyển hệ thế

- Em hỏi vậy là sao

- Hôm nay....em thấy chị lạ quá, giống như là 1 Nhi mới vậy, giống như là lúc chị chưa gặp anh 2 vậy

-Chị cũng bình thường mà, đâu có gì lạ xảy ra, chị vẫn giống thường ngày mà

- Ko có giống mà....chị hôm nay lạ lắm, em có linh tính xấu

- Con nhóc này, đừng có đoán mò, vào lớp thôi

Nhi nói rồi đi vào lớp để Trân ở ngoài suy nghĩ

- Sao hôm nay mất trái mình giật hoài vậy ta, chuyện ko ổn ????????

Trân nghĩ rồi cũng bước vào lớp

Tiếng chuông reo vào lớp reo lên

Tất cả mọi người đều vào chỗ ngồi

Bà cô thường ngày bước vào

- Chào các em.....

Chưa nói hết câu, thì bị 1 cậu nhóc bằng tuổi Trân xô cửa bước vào

- Khoan đã....chờ 1 lát

- Cho hỏi, em là ai thế- Cô giáo hỏi

- Cô hỏi gì lạ vậy, em là học sinh mới, còn có 1 người nữa, cậu chủ, ủa lộn, anh 2 vào đi

Tên.....ten....tén...ten..lòng mẹ bao la như biển thái bình [sáng hả trời]

- Cislew, tắt nhạc đi, mày rảnh nhỉ, mở nhạc lòng mẹ- 1 anh chàng bước vào

Anh chàng này cao khoảng 1m8, dáng người như người mẫu, rất là đẹp trai chen lẫn dễ thương

- Em là.....- Cô giáo ngập ngừng

- Ủa, cô chưa đọc thông báo sao

- Thông báo gì

- Hôm nay em và em trai em sẽ là học sinh mới của lớp này

- WOOOOOOOOOOO- Đám con gái hét lên- Ko ngờ lớp mình lại lucky đến độ có hàng ngàn chàng trai đẹp hơn hoa chuyển đến- Nói tiếp với khuôn mặt đầm lệ [bị điên]

- Chào mọi người, tôi là Tuần Y Kewlis, tôi mới chuyển trường về đây, mong các bạn giúp đỡ

- 100% là giúp đỡ rồi, anh đẹp trai- Nàng Oanh hăm trai thường ngày reo lên

- Chào mọi người, em là em trai của Kewlis, em là Tuần Y Cislew, mong mọi người giúp đỡ

Vèo.....vèo.....vèo.....vèo

Im re ko ai nói gì

- Ko giúp đỡ cũng ko sao- Nói tiếp

- Em cũng muốn nói 1 chuyện, ở trong class này, có 1 người là người thân của em
Cislew nói rồi nhìn Nhi vầy vầy tay
-- Nhi Ngạc nhiên
- Chị Nhi, lâu rồi ko gặp, nhớ anh trai em chứ
- Hả????????????
- Nhi, cậu ko nhớ tớ hả?????- Kewlis hỏi

51. Chương 51

- Con nhỏ Nhi đó, đúng là kiếp trước nó ăn phải tiên đơn rồi, hết Thiện, Kent, Trường rồi lại tới Kewlis, sao số nó may mắn thế- Oanh nghiêng răng như nhai phải đá
- Cho hỏi...cậu là.....- Nhi ngập ngừng
- Cậu thật sự ko nhớ tớ- Hỏi lại
- Tôi còn chưa gặp cậu lần nào, hướng chi là nhớ
- Nhi, thật sự cậu ko nhớ tớ hả, lục lại trí nhớ của cậu đi
Nhi bắt đầu nhìn thật kĩ khuôn mặt của Kewlis, trí nhớ bắt đầu lục tung lên
1 phút...2phút...5 phút.....7 phút.....vài giây nữa thôi
- AAAAAAAAAAAAAA, TỚ NHỚ RỒI- Nhi hét lên
- Nếu tớ ko lầm, thì cậu chính là Hàm, con trai ông chủ tập đoàn nổi tiếng, lúc nhỏ gần nhà tớ đúng ko
- Bingo, cậu có trí nhớ tốt quá, tớ nè, Hàm nè
- Thật hả, Hàm hả, ôi vui quá, đúng là lâu quá ko gặp, 11 năm rồi nhỉ, cậu trông nam tính, bảnh trai hẳn lên, chứ chẳng giống hồi xưa
Nhi vừa nói vừa ôm chầm lấy Hàm cười tươi
- Nhi cũng vậy, cậu xinh đẹp hẳn lên, nhưng tớ ko biết cậu có còn nam tính như xưa ko
Kesttt...kết...kết
Tiếng nghiêng răng của mỗi đứa con gái trong lớp khiến Nhi rung mình
Cô vội bỏ Hàm ra
- O, đúng rồi, bây giờ là lúc học, em xin lỗi cô
- À...à...trong 2 em như vợ chồng xa nhau lâu nay ko gặp vậy
- À...ko..ko phải đâu cô, em và Hàm là bạn rất thân từ nhỏ, nên gặp lại nhau có hơi.....
- Cô hiểu, em ngồi chỗ gần Thiện nhé Hàm, còn Cislew ngồi chỗ gần Trân nhá
Tiết học lại bắt đầu
Thiện nhìn Nhi, mà lòng đau xót, Nhi ôm 1 người đàn ông khác trước mặt Thiện, hỏi ai ko đau được chứ, anh cứ lấy tay vỗ vào ngực mình
Quỳnh thấy vậy, mặt cúi xuống bàn
Giờ ra chơi
- Nhi, xuống ăn cơm với tớ nào- Hàm nói
Nhưng Nhi chưa kịp trả lời thì

- Khoan...chị ấy đi với tôi rồi, anh đi với người khác nhá, nhìn bên kia đi, hàng đồng đưa con gái đang chờ anh kia- Trân nói rồi chỉ qua bên kia

- Này...cậu là ai thế, bằng tuổi tui hả- Cislew chen vào

- Nhìn cậu nhỏ hơn tôi, bằng tuổi cái cùi bắp

- Sax, làm như cậu lớn lắm vậy, đồ bị đệt mà cũng bày đặt chảnh

- Vậy cậu tưởng cậu cao lắm nhỉ, cách tôi có 1 phân tí xiu cũng bày đặt nói

Rồi 2 đứa trẻ, ko ai nể mặt ai, cứ cãi qua cãi lại

Quên luôn cả chuyện Nhi và Hàm

Nhân cơ hội đó, Hàm dẫn Nhi xuống căn tin

- Cô nhóc lấm mồm lúc này là ai vậy

- À, con bé tên là Trân, là 1 học sinh xuất sắc được chuyển về

- Con bé Trân đó mà gặp thằng Cewlis, thì nó gặp đối thủ rồi đó

- Ồ, thấy 2 đứa nó, hợp nhau quá nhỉ

- Lúc đầu cậu ko nhớ tớ, làm tớ tưởng cậu quên tớ luôn rồi chứ, làm tớ buồn gần chết

- Ko quên mới lạ, cậu khác xưa nhiều quá, giống như phẫu thuật thẩm mỹ vậy

- Ê Ê Ê, đừng nói bậy nha, tớ đẹp tự nhiên nhá [chảnh]

- Mà Nhi này....cậu nhớlúc nhỏ...cậu hứa gì với tớ ko

- Hứa gì - Nhi bình thản

- Cậu lại quên nữa hả- Nhăn mặt

- Nhưng mà lâu lắm rồi, làm sao tớ nhớ

- Vậy tớ nhắc lại cho cậu

- Lúc nhỏ, cậu có hứa với tớ.....trước khi tớ đi Úc

~Flash Back~

11 năm trước

- Huhuhuhuhu...Nhi ơi, Hàm ko muốn đi Úc đâu, Nhi ơi- Hàm lúc đó vẫn còn là 1 đứa trẻ

- Hàm....cậu là đàn ông mà...sao lại khóc hơn con gái thế- Nhi vẫn nam tính như ngày nay

- Hức...hức....nhưng mà....Hàm thật sự ko muốn đi đâu, Hàm sẽ rất nhớ Nhi

- Nín khóc coi.....Hàm đi rồi Hàm cũng về mà.....Hàm mà khóc nữa là Nhi ko chơi với Hàm nữa đâu

Bắt đầu nín khóc

- Hàm nghe Nhi nói nè.....Hàm ngoan đi Úc đi, rồi khi trở về Nhi sẽ CUỐI Hàm được chứ

Mở to mắt

- Nhi nói thật chứ

- Tớ là Nhi mà...sao ko nói thật được

- Vậy thì khéo tay nào

- Ồ, khéo tay, được chưa

~End Flash Back~

- Nhi nhớ rồi chứ
- À....À..- Nhi ngập ngừng
- Bây giờ là lúc cậu chấp hành lời hứa đó- Hàm nghiêm mặt
- Hàm....này....lúc đó...chúng mình còn nhỏ...nên
- Ko có nên gì hết....nhưng Hàm ko ép Nhi đâu.....cứ chờ chúng ta....học ra đại học đã, lúc đó Hàm sẽ bắt Nhi lấy Hàm, hihhi- Nhăn răng cười như khi đột

Giới thiệu nhân vật mới

Tuần Y Kewlis [Hàm]

Bạn thân của Nhi từ nhỏ, mới trở về từ Úc, con trai của tập đoàn Sunshine, giàu hơn Thiện 1 chút xíu, rất vui vẻ, và cũng rất dễ thương, iu quý Nhi từ nhỏ

52. Chương 52

Cả hai ăn cơm xong, rồi lên lại lớp, đang nói chuyện vui vẻ thì.....

- Chào cậu- Quỳnh từ đâu chui ra
- A, chào, có chuyện gì sao Quỳnh- Nhi hỏi
- Tớ có chuyện muốn nói với cậu
- Có chuyện nữa sao??, vậy cậu nói đi
- Nhưng.....- Quỳnh nói rồi quay sang Hàm
- À..vậy thôi tớ đi lên lớp trước- Hàm nói rồi đi
- Có chuyện gì sao Quỳnh
- Nhi, chuyện này có hơi quá đáng, nhưng cậu có thể.....chuyển trường khác ko????
-
- Tớ xin lỗi, nhưng cậu có thể ko- Quỳnh nói rồi đi
- Lý do?????, tại sao cậu lại muốn tớ chuyển trường????

Quỳnh khựng lại

- Cậu biết câu trả lời mà đúng ko???- Quỳnh nói rồi đi thẳng
-

Im lặng, chỉ nghe tiếng gió xào xạc của những hàng cây xung quanh

Nhi cố ngấn đầu lên, bước đi

Tại lớp

- Chị Nhi- Kinh [Cislew] gọi Nhi
- Ồ, Cislew, có chuyện gì sao??
- Chị ko cần gọi em như thế đâu, gọi Kinh được rồi, à mà, con nhỏ đó là ai thế??
- Là bạn em, hhihi- Nhi nói rồi đi đến chỗ ngồi

Thiện và Quỳnh đang ngồi đó

Nhi chỉ liếc nhẹ Quỳnh, chứ ko nhìn Thiện

Buổi học trôi qua khá nhanh, đối với Nhi

- Nhi, tớ có chuyện muốn nói với cậu- Thiện gọi Nhi lại

- Có gì sao??- Nhi hỏi

- Đi ra quán, nói chuyện với tớ- Thiện hần học

- Cậu bị điên hả, thả tớ ra- Nhi vùng vẫy

- Đi...tớ có chuyện muốn nói

- Vậy thì nói ở đây đi- Nhi hất tay Thiện ra

- Nói đi, cậu và Hàm là gì??

Nhi nhìn Thiện đầy giận dữ

- Liên quan quái gì đến cậu

- Liên quan, có liên quan với tớ

- Liên quan gì, cậu đã có vợ, lo cho vợ cậu đi, đừng làm phiền tớ

- Chỉ cần cậu trả lời câu hỏi của tớ thôi

- Thiện, tớ mệt mỏi lắm rồi, Thiện à, buồn tớ ra đi, cậu thích Quỳnh đúng ko, vậy thì lo cho QUỳnh đi

- Nhưng...tớ thích cậu

- ĐỪNG CÓ BẮT CÁ 2 TAY, TỚ GHÉT LOẠI ĐÀN ÔNG ĐÓ- Nhi hét lên

- TỚ GHÉT CẬU, CỰC KÌ GHÉT CẬU, TỚ MONG RẰNG MÌNH SẼ KO GẶP CẬU, THẬT SỰ GHÉT CẬU- Nhi hét lên rồi bỏ chạy

Tại nhà của Quỳnh

- Quỳnh, cho ba hỏi 1 chuyện- Ông Tuấn gọi QUỳnh lại

- Có gì sao ba

- À, thì là cô bạn của con hôm đó, cô bé đó có vẻ ít nói nhỉ

- À, Nhi hả ba, Nhi ko ít nói đâu, với lại nhắc mới nhớ, Nhi cùng họ với nhà mình đó ba, cậu ấy là Trần Dung Tổ Nhi đó

Bống chốc, ly trà từ trên tay ông Tuấn rớt xuống 1 cái choảng

- Con nói gì....nói lại cho ba nghe

- Nhi cùng họ với gia đình mình....ba ko sao chứ....ba ko khỏe chỗ nào hả

- Trần....Dung....Tổ.....Nhi ư.....Lệ [tên mẹ Nhi]

- Quỳnh, ba đi lên công ty 1 chút, con ở nhà cẩn thận

Ông nói rồi chạy ra chiếc xe con, chạy thẳng 1 mạch

Ông chạy xồng xộc lên phòng ông

Ông mở chiếc máy tính ra và bắt đầu tìm thông tin, ông lôi ra bức ảnh, của ông và 1 người phụ nữ đang bế đứa nhỏ trên tay

Ông cầm bức ảnh run run

- Lệ.....là em phải ko....Lệ- Ông lẩm bẩm

Ông Tuấn cầm bức ảnh rồi chạy thẳng đến nhà của Nhi

Nửa tiếng sau

Cộc...cộc

- Nhi hả con, cửa ko khóa, vào đi con

Chiếc cửa bắt đầu mở ra

- Lệ.....

Mẹ Nhi giật mình quay lại, bà trợn to mắt nhìn người đang đứng trước mặt mình, con người đã bỏ bà đi mười mấy năm, giờ đang đứng trước mặt bà

- Ô..n..g...Tuấn

- Lệ.....

- Ông cứ ra cho tôi, cứ đi, ông bỏ nhà ra đi, giờ lại quay về, cứ đi- Mẹ Nhi hất ông ra khỏi nhà

- Lệ...à....tôi xin lỗi bà...Lệ...nghe tôi nói đi Lệ

- Tôi ko nghe bất cứ thứ gì ông nói, biến ngay cho tôi, biến đi- Mẹ Nhi khóc lóc

Vừa lúc đó Nhi bước vào

- Mẹ...mẹ ko sao chứ

- Ông...sao ông lại ở đây- Nhi nhìn Ông Tuấn rồi nói

- Nhilà con đúng ko...Nhi- Ông nói rồi lấy tay rờ mặt Nhi

- Bỏ bàn tay của ông ra....vậy là ông biết rồi hả....tôi tưởng ông quên mẹ con tôi rồi chứ, bây giờ ông giàu lắm mà...đâu cần mẹ con tôi nữa

- giàu ư- Mẹ Nhi hỏi

- Ông ấy bây giờ là chủ tịch tập đoàn lớn nhất nước đó mẹ

- Vậy thì biến về tập đoàn của ông đi, đừng đến nhà chúng tôi nữa- Mẹ Nhi nói rồi đẩy ông ra

- Nhi...nghe ba nói đi.....

- Ông ko phải ba tôi...ông bỏ ẹ tôi lại 1 đồng nợ....để bọn nợ đến hành hạ mẹ....ông ko xứng đáng làm ba tôi

- Nợ...ba sẽ trả hết nợ cho con....lúc đó bà ko cố ý bỏ lại mẹ con con đâu...Nhi à...nghe bà nói đi

- Gia đình tôi ko cần tiền của ông....lấy tiền đó lo cho Quỳnh đi....tôi ko cần....ông đi dùm tôi

Nhi nói rồi đóng cửa 1 cái rầm....để mặc ông Tuấn có gọi to ngoài cửa

- Mẹ...mẹ ko sao chứ

- Trời ơi là trời.....sao mà khổ quá vậy trời....đi thì đi luôn đi...còn về đây làm gì nữa chứ

- Mẹ.....

Ông Tuấn mệt mỏi bước về nhà....ông ngồi thờ thẩn trên ghế sofa, thở dài

- Tôi...xin lỗi bà Lệ....ba xin lỗi con Nhi.....

- Ba có chuyện gì thế- Quỳnh đi đến hỏi

- Quỳnh à...con đã lớn rồi....ba sẽ cho con biết 1 chuyện...

Ông Tuấn bắt đầu kể đầu đuôi câu chuyện lại cho Quỳnh

- Ba đùa với con hả ba....làm thế quái nào mà Nhi lại là.....chị con chứ

- Quỳnh....ba ko đùa với con đâu...khi mẹ Nhi có mang Nhi...thì mẹ con cũng có mang của con....Nhi sinh trước con 4 tháng.....Quỳnh à....ba xin lỗi....ba thật sự xin lỗi các con.....thật sự xin lỗi...- Ông Tuấn nói rồi ngất xỉu

- Ba...ba...ba...ko sao chứ...ba ơi...có người ko

Sáng ngày mai

Nhi vừa bước vào lớp thì

Bốp...Quỳnh tát vào mặt Nhi

- Quỳnh.....

- Cô im đi...đừng có gọi tên tôi.....sao cô ác thế.....cô hại ba tôi giờ phải nằm viện.....dù sao....dù sao thì ông ấy cũng là cha cô.....cô có cần phải làm cái chuyện đó ko chứ.....cô ko biết là suốt mấy năm qua...ông ấy đã trầm lặng đến mức nào ko.....mỗi tuần ông ấy đều lên nhà thờ để cầu phúc cho ai đó.....là gia đình cô đó...cô biết ko hả

Quỳnh nói rồi tức giận bước ra

Nhi đứng đó, ôm má mình.....nước mắt từ từ lăn xuống....cô gục ngã

- Cầu nguyện ư?????Trầm lặng ư?????Nếu như vậy thì tại sao ông lại ***** ra đi chứ.....ông có biết trong thời gian đó mẹ đã khổ thế nào ko- Nhi òa khóc

- Chị Nhi, nín đi chị Nhi, ko sao đâu, ko sao đâu mà- Trần ôm Nhi vỗ về

- Quỳnh.....em làm cái gì vậy- Thiện chạy theo QUỳnh nắm tay cô lại

- Bỏ em ra.....cô ta luôn luôn chứng tỏ bản thân mình như 1 thiên thần...nhưng cô ta là 1 ác quỷ

- Quỳnh....em nói quá rồi đó....Nhi cũng phải có lý do để làm chuyện đó mà

- Anh bên cô ta hả.....đi đến bên cô ta luôn đi...đi đi

QUỳnh nói rồi bỏ chạy

* * *

53. Chương 53

Nhi ngồi trong lớp, nhớ lại ngày hôm qua, rồi cô chạy lại QUỳnh

- Quỳnh, ba đang nằm ở bệnh viện nào

- Chị hỏi làm gì, muốn tới giết ổng hả- QUỳnh vô cảm nói

- NÓI ĐI- Nhi hét lên

Quỳnh sợ hãi

- Ồ, bệnh viện Click

Nhi nghe xong, rồi chạy thẳng đến bệnh viện

Tại bệnh viện

- Thưa chị..cho em hỏi..ông Trần Dung Tuấn, ở phòng nào ạ

- Chờ 1 lát

- À...ông Tuấn ở phòng 204b

- Cảm ơn chị

Nhi nói rồi chạy lên phòng

Cô mở cửa phòng, bước vào

Ông Tuấn đang nằm đó, thở bằng ống thở, khuôn mặt xanh xao

Cô đến bên, ngồi cạnh ông

- Ba...ba...à...con xin lỗi....tại con quá tức giận nên mới nói như vậy....con xin lỗi ba

Ông bắt đầu mở mắt

- Nhi....là...con....đúng ko

- Ba....ba mở mắt rồi hả...con đây...Nhi đây

- Ta rất vui vì...con...đã tha thứ cho ta.....ta thành thật xin lỗi con.....ta ko cố ý muốn bỏ lại mẹ con con....nhưng vìgia đình ta quá nghèo....lại mang nợ.....ta chỉ.....

- Con hiểu ba à....con hiểu.....nhưng sự tức giận của con làm con ăn nói quá mức.....con thành thật xin lỗi ba
Ông xoa đầu Nhi rồi nói

- Ko sao....ta khỏe....ko sao....ta biết mà.....ta biết con giận ta nhiều lắm.....ta biết.....

- Ba nghĩ đi ba....con về....lần sau con sẽ đến thăm ba

Nhi nói rồi bước ra

Cứ như vậy, hàng ngày Nhi đều tới thăm ông

4 tuần sau

Ông Tuấn đã có thể về nhà

Đêm hôm đó, ông gọi tất cả mọi người đến nhà, lần cả Hàm và Kinh

- Ta rất vui vì mọi người đã đoàn tụ, ta muốn nói 1 chuyện quan trọng, ta muốn Nhi kế nghiệp công việc của ta

Quỳnh nghe vậy bức xúc

- Ba...vậy còn con....con cũng là con của ba mà

- Quỳnh....ba biết....nhưng con quá yếu đuối, để kế nghiệp công việc của ba.....chỉ có Nhi mới có thể

Ông nói rồi quay sang Nhi

- Nhi....ta xin con hãy kế nghiệp công việc của ta, nếu con chấp nhận, con phải đi du học ở Mỹ 4 năm, rồi sau đó quay về nước kế nghiệp ta- Ông gật đầu Nhi nói

- Ba....ba...đứng lên đi...nhưng mà đi Mỹ tận 4 năm..con.....

- Nhi, ta van con....

- Ba....ba.....

Nhi nhìn mẹ rồi nói

- Thôi được, con chấp nhận

- Vậy thì tốt rồi- Hàm nói lên

- Sao tốt- Trân hỏi

- Tôi cũng chuẩn bị đi du học ở Mỹ nè, có bạn rồi, mừng, hihihi- Cười như khi [cái điệu cười truyền kiếp]

- Vậy thì tốt rồi....- Ông Tuấn nói

Tối hôm đó, gia đình rất vui

Thiện gọi Nhi ra ngoài

- Nhi này.....cậu có nghe mọi người thường nói gì ko????

- ???????????????

- Họ nói rằng.....mối tình đầu....thường ko bao giờ có kết quả

- Nhi à....Quỳnh đã chịu quá nhiều cú shock lớn, tớ thấy thương cô ấy, có lẽ, tớ thích cô ấy rồi.....
- Hihihihhi, ờ vậy chúc mừng cậu, tớ cũng thấy hơi lơ cậu rồi, đúng như mọi người thường nói, mối tình đầu thật ko có kết quả nhĩ

2 người nhìn nhau rồi cười

Và ngày hôm đó cũng đến, cái ngày mà Nhi đi du học

Tại sân bay

- Nhi à, đi cẩn thận nha con, ta sẽ chờ con về, cảm ơn con gì đã chấp nhận lời iu cầu của ta
- Vâng, con sẽ cẩn thận.....ba nhớ giữ gìn sức khỏe
- Chị Nhi à.....huhuhuhu....đi thật sao- Trân giả bộ khóc
- Con điên, im đi- Thiện hần giọng
- Còn cậu.....lo cho QUỳnh kĩ vào....cẩn thận..ko tớ chém- Nhi nói rồi đánh vào bụng Thiện 1 cái
- Sao chị đánh chồng em- Quỳnh ôm Thiện nói
- Ồ! giờ, thôi em xin lỗi, được chưa
- Thôi chúng con đi đây- Hàm nói

Rồi Hàm và Nhi kéo vali đi lên sân bay, cô nhìn ra, cố gắng ngăn nước mắt mình lại

Trong máy bay

- Cậu đi máy bay lần nào chưa- Hàm hỏi
- Ờ...đi rồi...sợ gần chết- Nhi nói

Máy bay bắt đầu cất cánh

Au chúc 2 anh chị đi măn mẩn

54. Chương 54

4 năm sau

New York

- Hello, can I have 1 tops and 1 bottom of Susan
- Yes, ms. Tran
- Ms.Tran, have a person want to see you ??
- Who ???
- It me, hello Nhi, are u busy so much ??
- Yes, I'm tired man, I want to go home
- Yeah, go home with me
- Are you kidding me ?????
- Hihhi, tớ chẳng nói đùa cậu đâu, Nhi à

Và cuộc trò chuyện đó ko ai khác là Nhi và Hàm

- Hàm, cậu rãnh lắm nhĩ- Nhi hỏi

Đã 4 năm, con người phải thay đổi, và Nhi ko ngoại lệ

Cô bây giờ là giám đốc của 1 công ty chi nhánh nhỏ của gia đình cô tại New York, cô trông ra dáng 1 thiếu nữ, năm nay cô 21 tuổi, cô xinh đẹp mặn mà, ko còn giống như 1 cô bé ngày xưa nữa, cô có mái tóc dài ngang lưng, uốn dũa, cô xinh đẹp theo từng ngày, cô mang 1 chiếc váy công sở

- Tớ bận lắm chứ đâu có rảnh, chỉ muốn đến thăm cậu ấy mà, cậu bận thật- Hàm cười nói

Bây giờ, Hàm đang là bác sĩ thực tập của 1 bệnh viện lớn tại Mỹ

- Từ ngày tớ làm giám đốc, đến giờ, chưa ngày nào tớ về nhà sớm cả

- Cậu nên coi trọng sức khỏe của cậu đi Nhi, tớ thấy cậu ốm đó

- Ốm gì, cậu biết người mẫu có nhịn ăn để có 1 thân hình như tớ ko hả

- Phì.....cậu mà bì với người mẫu- Hàm cười nói

- Nhưng cậu nhớ ngày mai là ngày gì ko- Hàm nói tiếp

- Nhớ chứ.....làm sao quên được.....ngày mai...tớ về nước....cậu về ko

- Tớ sẽ về, để cưới cậu, hihhi

- Cậu lại nhớ đến lời hứa đó hả

- Ờ, tất nhiên là phải nhớ rồi

2 người nói chuyện với nhau rất vui vẻ

Sáng ngày mai, tại sân bay

- Chuẩn bị về nước rồi chứ Nhi??- Hàm hỏi

- Ờ

Hôm nay Nhi khá xinh đẹp, cô mang 1 chiếc váy trắng

Cả 2 thở sau rồi bước lên máy bay

29 tiếng sau

Tại sân bay tân sơn nhất

Sân bay đã thay đổi nền nhà và cửa ra vào, sạch sẽ hơn những năm trước

Hàm và Nhi về mà ko ọi người biết, nên ko ai ra đón 2 người cả

2 người đón taxi đến nhà của Ba Nhi

Nhi vừa bước vào thì, Trân chạy ra

- Cho hỏi, chị kiếm ai

Trân bây giờ đã lớn lắm, nó cao sắp bằng Nhi, năm nay nó 16 tuổi rồi chứ ít gì, nhưng cái tướng thì ko thể thay đổi nổi, cái tướng đàn ông

- Trân, em ko nhận ra chị hả

- Xin lỗi, chị là...

Trân nhăn mắt nhìn Nhi

- Đừng có nói là.....chị.....chị Nhi nha- Trân hốt hoảng

- Chị nè

- TRỜI ĐẤT QUỶ THẦN ƠI, CHỊ NHI, SAO CHỊ ĐẸP QUÁ VẬY, THAY ĐỔI HẢ, CÒN MANG VÁY NỮA CHỨ- Trân hét lên

Nghe tiếng hét của Trân, mọi người đều chạy ra

- Này con điên, mày hét cái khỉ gì thế- Thiện nói

Lúc đó, có cả Chi, Đăng, Kent và Hồng

- 2 ra đây nhìn nè....nhận ra ai ko- Trân hỏi

- Ai đây- Mọi người đều trở mắt nhìn

- Vậy ai nhận ra tui ko- Hàm chạy vào

- ỦA, HÀM, NẾU NHƯ VẬY THÌ, ĐÂY LÀ BẠN GÁI MÀY HẢ- Mọi người hét lên

1 2 3 xú

- Mọi người thật sự ko nhận ra sao

- Nhi là Nhi đúng ko- Ông Tuấn chống gậy bước ra

- Ba- Nhi chạy vào

- THẬT HẢ TRỜI, LÀ NHI HẢ, SAO KHÁC QUÁ VẬY- Đồng thanh hét lần nữa

- Nhi, con về hồi nào mà ko báo ẹ biết, con gái tôi, nó trưởng thành thật rồi- Mẹ Nhi nói rồi ôm Nhi vào lòng

- Mẹ....

- Chị Nhi....chị về thật rồi- Quỳnh nhìn chăm chăm Nhi nói

Quỳnh cũng đẹp hẳn ra, nhưng mà khoan đã.....

- Quỳnh...sao ...bụng em nó nhú nhú lên thế

- À- Quỳnh cười

- Em đang mang thai

- HARRRRRRRRRRRRRR- Nhi mở to mồm đến nỗi có thể nhét 1 trái táo vào trong

- Hihhi...cậu về tớ vui lắm....cậu đúng là Nhi...đẹp hẳn ra nhỉ- Thiện vỗ vai Nhi nói

Thiện bây giờ cũng trưởng thành rồi, mọi người đều trưởng thành, đều thay đổi

- Ủa, vậy cậu có gặp Kỳ ko??- Chi nói

- Kỳ thì liên quan gì ở đây- Nhi ngạc nhiên hỏi

- Nó nói hôm nay nó về nước mà- Đăng nói thêm

- Đúng rồi, sao nó chưa về??- Mọi người hỏi nhau

Lúc đó

- Yo, how are you, man, hello everybody, I'm eback- Kỳ từ đâu chui vào dang 2 tay nói

Im re ko ai nói gì

- Mày bị điên hả- Thiện đến rồi hỏi Kỳ

- Sao ko ai ngạc nhiên hết vậy- Kỳ hỏi

- Ờ, tui tao ngạc nhiên hết rồi

- Ủa, cô em là ai đây, muốn làm bạn gái anh ko- Kỳ nói rồi chạy đến chỗ Nhi

- Kỳ...mày có biết đó là....- Thiện chưa nói hết câu thì bị Trân dậm chân

- Suyt...im

- Cậu đúng là xinh thật, giống 1 người mà tớ thích- Kỳ nói rồi vuốt má Nhi

- Bỏ tay cậu ra, trước khi tớ cho cậu xuống địa ngục, nằm với quỷ- Nhi bắt đầu mở miệng
Kỳ bỗng cứng người, cậu nhìn thật kỹ người trước mặt mình
- Cậu là.....Nhi ??????- Kỳ hỏi
- TỰ cậu biết????, cậu vẫn vậy ko thay đổi, 1 tên sát gái - Nhi nói rồi bước đi
Nhưng chưa kịp thì Kỳ kéo tay Nhi lại, rồi sau đó kiss vào môi cô, mọi người nhìn họ ngạc nhiên
- Ừ..m..ừm.....- Nhi cố vịn mình ra khỏi người Kỳ nhưng ko được
Cuối cùng sau gần 30 giây, Kỳ mới chịu thả Nhi ra
- Cậu đã cho tớ nụ hôn đầu tiên, nụ hôn này đâu có gì đâu nhỉ- Cười nhếch mép nói
- Anh ko giận hả 2 - Kinh hỏi Hàm
- A....tất nhiên là ko rồi, anh chỉ coi Nhi là bạn thôi mà, 1 tình bạn cao quý- Cười trẻ con
* * *

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/e-hot-boy-duong-tuong-muon-lam-gi-thi-lam-nha>